NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalizam

Odabrani spisi

RAD NACIONALNOSOCIJALISTIČKE MREŽE

OBJAVLJIVANJE

2020.

Machine Translated by Google

SADRŽAJ

Nacionalsocijalizam – Filozofska procjena .....2 Bijela moć –
Poglavlje XV Nacionalsocijalizam ... .8 In Hoc Signo Vinces... ...

Nacionalsocijalizam – Biološki svjetonazor.....89
Nacionalsocijalizam – Lijevi pokret.....114

Machine Translated by Google

NACIONALNI SOCIJALIZAM
FILOZOFSKA PROCJENA

COLIN JORDAN

Machine Translated by Google

Nekoliko desetljeća nakon fizičkog poraza nacionalsocijalističke Njemačke u ishodu njezine herojske borbe protiv ogromne mase ljudi i materijala koje je protiv nje usmjerio boljševističko-demokratski savez, pojava ove ponovne procjene odražava oživljavanje nacionalsocijalizma koji je obilježje tog vremena.

To što to vjerovanje živi i manifestira se kao što to čini sada, nakon što je desetljećima bilo izloženo najvećoj kampanji klevetanja koju je svijet ikada vidio, dokaz je njegove trajne valjanosti, privlačnosti i vrijednosti za budućnost. Preživjelo je plamen rata i oluju ocrnjivanja jer, kada rat učini svoje najgore i ocrnjivanje dosegne cijeli svoj spektar, nacionalsocijalizam, u konačnici, ostaje sinonim za višu čovjekovu volju za preživljavanjem, njegov instinkt za zdravljem i snagom te njegovu želju za ljepotom u životu; i sve dok to, taj instinkt i ta želja ostanu na ovoj zemlji, vjerovanje nacionalsocijalizma ostat će neuništivo.

Iza svih sitnica političke provedbe i posebnosti vremena i mjesta, nacionalsocijalizam, ispravno shvaćen, nije ništa manje od orijentacije uma, čiji je dominantni impuls živjeti punim plućima, kroz razvoj vlastitih potencijala i zadovoljavanje vlastitih potreba, u uvjetima prirodne konkurencije i selekcije, pomirenog sa suradnjom, unutar organizirane zajednice naroda.

U tome njegovi korijeni sežu do Platonove Grčke i njegove koncepcije prirodnog života, koja se sastoji u potpunom ostvarenju čovjekove istinske prirode kroz poticajnu moć vlasti unutar njegove izvorne zajednice.

To odražava rimski pojam dužnog građanstva: pojam da dobar i plemenit život sastoji se u stoičkom služenju državi.

Oživljava krvne osjećaje i osjećaj zajedništva nordijskih plemena rane Europe: osjećaj da je čovjek u biti član naroda i da su svi članovi naroda usko povezani međusobnim dužnostima i obvezama.

Nacionalsocijalizam se na taj način vraća starim, zdravim, organskim vrijednostima života u pobuni protiv cijele strukture mišljenja liberalizma i demokracije, s njihovom vezom s novcem; njihovim pretjeranim individualizmom; njihovim pogledom na čovjeka kao beznarodnog,

Machine Translated by Google

zamjenjiva jedinica svjetske populacije; njegovo duhovno opravdanje u degradiranom kršćanstvu koje prihvaća bolesni „humanitarizam“, koji će uvijek tolerirati veću štetu radi izbjegavanja manje; i njegovu lažnu tvrdnju da su umjetno izazvane i numerički određene želje mase najvažniji kriteriji.

Povijest je saga o društvenom propadanju i obnovi. Nacionalsocijalizam je lijek obnove dvadesetog stoljeća za veliku degeneraciju modernog doba pod raspadajućim, degradirajućim i kastrirajućim mislima i praksom koja se pojavila s poremećajem starog srednjovjekovnog poretka stabilnosti od strane razvojnih snaga kapitalizma i industrijske revolucije; procvjetao je pod laissez-faire liberalizmom osamnaestog i devetnaestog stoljeća; dosegao je vrhunac pod demokracijom devetnaestog i dvadesetog stoljeća; i rezultirat će svjetskim trijumfom komunizma do kraja ovog dvadesetog stoljeća, osim ako nacionalsocijalizam ne dođe na vlast na vrijeme, na dovoljnom području svijeta.

Nacionalsocijalizam je, dakle, neizmjerno više od prolazne političke sheme. To je povijesna tendencija ponovnog rođenja: renesansni pokret našeg doba, pokret revolucionaran po opsegu i duhu, koji ne traži kompromis sa sadašnjim poretkom, njegovim pogubnim praksama i lažnim vrijednostima, već njihovu potpunu zamjenu.

Kao takva, ona je svjetska i obuhvaća cijeli život. Svjetska je po tome što je, u svojoj biti, univerzalno valjana i vitalna, kvalificirana samo činjenicom da je arijevska u svojoj emanaciji i tradiciji, te podržava i ovisi o kvalitetama koje se mogu naći par excellence u arijevskom narodu.

To je životno po tome što nije aspekt života, već cjelokupnost života viđena iz jednog aspekta. To je stav uma koji se može izraziti u odnosu na gotovo sve i svašta. Nacionalsocijalizam se neumoljivo protivi svakoj manifestaciji lošeg zdravlja, ružnoće i degeneracije u kulturnoj i duhovnoj, a ne manje u političkoj i ekonomskoj sferi. Zapravo, to predstavlja način života. Čovjek se ne naziva nacionalsocijalistom samo kao etiketu intelektualnog odobravanja. Rađa se sa sklonošću prema nacionalsocijalizmu, njegov um estetski žudi za razlučivanjem i ispunjenjem zdravog obrasca života i ne...

Machine Translated by Google

samo misli i osjeća, već djeluje kao nacionalsocijalist, ako je to zaista i u potpunosti.

U svom opsegu i misli, nacionalsocijalizam se svodi na filozofiju i vjeru. On procjenjuje dobro i loše, ispravno i pogrešno, kao ono što koristi ili šteti narodu; i, umjesto sentimentalne slabosti demokratskog uma, prihvaća da cilj opravdava sredstvo, pod uvjetom da sredstvo ne proturječi cilju.

Postavlja značenje i svrhu kozmičke dimenzije životu kao osobnom ispunjenju, unutar kontinuiteta i razvoja naroda, između klijanja u maternici iz krvne loze naroda i metamorfoze groba, s njegovom fizičkom preraspodjelom u svemir.

Osnovni kriterij i primarna vrijednost nacionalsocijalizma, iz kojeg sve ostalo proizlazi, jest, kako Adolf Hitler jasno ističe u Mein Kampfu, njegov koncept naroda, shvaćenog kao čovjekovo bitno okruženje i, zapravo, njegov produžetak osobnosti.

Značaj naroda je, prvenstveno, značaj rasne zajednice. To je etničko proširenje obitelji. Čovjek nije samodostatna jedinica i cilj sam po sebi, kako tvrde mudraci liberalizma i demokracije. On pripada svom narodu. Njegov život, kao dio, ispripleten je sa životom cjeline, ne samo sadašnjosti, već i prošlosti i budućnosti, jer dok ljudi dolaze i odlaze, narod živi dalje, kontinuirano, vječno, pod uvjetom da njegovi članovi ispunjavaju svoju dužnost prema njemu. Dakle, identificirajući se sa svojim narodom, čovjek se produžuje kroz mnoštvo svojih predaka i potomaka i time postiže besmrtnost.

Narod postoji u manjim i većim oblicima, od obitelji, preko klana, plemena ili regionalne zajednice, odatle do nacije, pa sve do rase. U moderno doba, koncepcija naroda previše se poistovjećuje s nacijama suvremenih država. Osjećaj srodstva i zajedništva, koji se s pravom proširio iz plemena i malog kraljevstva u modernu nacionalnu državu, međutim, postao je previše koncentriran na ovoj razini. Niže i manje, ali jednako važne zajednice unutar nacionalne države su poremećene i lišene vitalnosti, dok je širenje narodne svijesti s razine nacionalne države na razinu cijele rase zaustavljeno. Pa ipak, narodni osjećaj, da bi bio zdravo snažan, mora teći iz svojih korijena kroz lokalno i provincijsko...

Machine Translated by Google

zajednice do granica rase, jer se puna sigurnost i prosperitet dijelova mogu naći samo u sigurnosti i prosperitetu cjeline.

Danas, i u budućnosti, nacionalsocijalizam mora utjeloviti ovo bitno proširenje osjećaja srodstva i zajedništva izvan granica suvremene nacionalne države i konvencionalnog nacionalizma, tako da nacionalna država postane posredna jedinica u strukturi naroda, a njezin nacionalizam i rasizam postanu integralno podređeni nacionalizmu cijele rase.

Istovremeno, lokalne zajednice treba oživjeti, provincijske podnacije priznati i poštovati, a narodima podvrgnutima neželjenoj, stranoj vlasti dati etničku slobodu putem odvajanja.

Vjerovanje nacionalsocijalizma u narod kao osnovnu vrijednost i cjelokupnost njegovog pogleda na svijet rezultiraju, figurativno rečeno, razmišljanjem s krvlju o svim pitanjima.

To odmah i neizbježno dovodi do definicije građanstva kao pitanja rase: samo oni koji su pripadnici naroda članovi su nacije, a samo oni koji su članovi nacije mogu biti građani države – parafrazirajući četvrtu od dvadeset pet točaka NSDAP-a Adolfa Hitlerovog.

Također stvara uvjerenje da je potrebno ne samo očuvati rasni karakter naroda, već i, eugeničkim mjerama, poboljšati kvalitetu naroda. Revolucionarna je tvrdnja nacionalsocijalizma da put pravog napretka leži u uzgoju boljih ljudskih bića.

Budući da su svi građani iste rase, imaju transcendentalnu vezu srodstva koja ih ujedinjuje kao braću po krvi iznad svih sekcijskih i klasnih razlika i osobnih posebnosti. Nacionalno jedinstvo, tj. kohezija i zajednički život umjesto klasne borbe ljevice i desnice, jedno je od velikih sekundarnih načela nacionalsocijalizma. Sva zanimanja i težnje, sve vrste osoba i sva područja djelovanja moraju biti integrirani u zajednički život zajednice.

Društveni osjećaj jedinstva mora pronaći praktičan izraz u iskrenoj i dubokoj brizi za socijalnu i ekonomsku pravdu, te biti njome potican. Svijest o srodstvu i briga za kolektivno dobro naroda zahtijevaju da svaki građanin ima jednaku priliku razvijati i ostvarivati svoje talente i

Machine Translated by Google

uzdizanje prema zaslugama; i da svaki građanin mora primiti pravednu naknadu za svoje usluge zajednici, a čak i najjednostavniji radnik osiguranje životnih potreba.

Tako dolazimo do socijalističkog elementa u nacionalsocijalizmu.

Ovo nije marksistički socijalizam državnog vlasništva nad sredstvima za proizvodnju i distribuciju, koji je ekonomska nadvlada mravinjaka i jednako je nepoželjan kao i grabežljivi individualizam kapitalističkog sustava, koji je ekonomska podvlada, ili anarhija, džungle. Umjesto toga, to je narodni socijalizam, ili regulacija privatnog poduzetništva radi pravedne podjele njegovih plodova, pod pravednim uvjetima. Ekonomske nepravde i društvena zla kapitalizma potaknula su marksizam, s njegovim pogubnim oblikom javne kontrole nad gospodarstvom, a alternativa oboma leži u nacionalsocijalizmu.

Narodni ideal, koji podrazumijeva obranu rase, jedinstvo nacije i dobrobit naroda, rađa nacionalsocijalistički princip vodstva i elite u službi tih ciljeva. Njegova koncepcija prirodnog poretka ne samo da nalaže da se ljudi rađaju u narodu za život unutar naroda, već i da posjeduju nasljedne razlike u sposobnostima služenja zajednici.

Sukladno tome, za maksimalno dobro svih, nadređeni mora voditi podređene. Prirodni vođe moraju biti odabrani, uspostavljeni kao hijerarhijska elita pod vrhovnim vođom i osnaženi da ispunjavaju svoje funkcije.

Za razliku od liberalizma, nacionalsocijalizam ne smatra direktivnu moć države nečim u biti represivnim, već velikom, blagotvornom moći vođenja i arbitracije, ohrabrenja i zaštite. On podržava izreku: „Sve za narod i narod za sve.“ On odobrava sva potrebna sredstva, u svim područjima, kako bi se osiguralo da su svi i sve u zajednici u skladu s tim.

Dužnost nacionalsocijalističke vlade vidi kao predstavljanje volje naroda, shvaćeno ne kao prolazni hir neke demokratske rulje, već kao viši interes zajednice, promatran u povijesnoj perspektivi kao kontinuitet svrhe, koji obuhvaća ne samo opće dobro sadašnjosti, već i naslijeđe prošlosti i potrebe budućnosti.

Machine Translated by Google

BIJELA MOĆ

POGLAVLJE XV

NACIONALNI SOCIJALIZAM

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Do sada je ova knjiga uglavnom bila kritička.

Sada je vrijeme da se predstave konstruktivni planovi za izgradnju i stvaranje.

Uložio sam godinu dana istraživanja i stotine stranica pisanja u trud da pomognem čitatelju da vidi i shvati da je zapadna civilizacija samo nekoliko godina udaljena od kraja rimske civilizacije – zaborava – i da će on osobno pretrpjeti sudbinu milijuna koji su već pali u ruke židovskih smrtnih neprijatelja zapadne civilizacije – ropstvo ili, vjerojatnije, ubojstvo – osim ako ne pronađemo volju i mudrost, nekako, da prestanemo bježati od neprijatelja i napadnemo ga Bijelom revolucijom!

Kako točno stvoriti revoluciju?

Trebamo li svi pustiti brade, istrčati na ulice i početi vikati, mahati rukama, bacati bombe i na druge načine glumiti stereotipne "revolucionare"? NE! Naravno da ne. Naša revolucija je već pripremljena za nas.

Hitler je inspirirao, organizirao i izveo relativno mirnu revoluciju, revoluciju koja je odnijela daleko manje života od Američke revolucije, i beznačajan broj života u usporedbi s bilo kojom koju su ikada izveli židovski boljševici.

Ne samo to, već je Hitlerova revolucija, kako je obećao u Mein Kampfu, bila 100% "legalna" – legitimna – formalno izražena volja većine njemačkog naroda, odobrena i od strane najvišeg izvršnog dužnosnika Njemačke, von Hindenburga, i od strane njemačkog "kongresa", Reichstaga. Hitler je imao mnogo prilika da silom preuzme vlast i mogao je to lako učiniti 1931. Ali Hitler je vjerovao da revolucija protiv volje naroda, revolucija koja vlast osvaja samo silom, ne može dugo trajati.

Hitler je, kao i ja, vjerovao da je vođa neprijatelj civilizacije. osim ako iza sebe nema volju svog naroda.

Kako onda mogu pozivati na "revoluciju"? Kako mogu pisati "ubijanja i bivanja ubijenim"? Nije li sama bit revolucije nasilje?

Ne nužno

Može postojati element nasilja, da. Kada vas napadne ubojica i suočite se s izborom između smrti i obračuna...

Machine Translated by Google

smrt sebe, onda je nasilje jedina mogućnost. I zapadni
Civilizacija je doista napadnuta od strane neprijatelja koji redovito, kao dio politike, ubija i masakrira nemilosrdnije od bilo koje druge skupine u povijesti.

Dakle, moramo biti dovoljno nasilni da zaustavimo komuniste ubijanje neprijatelja i dovoljno nemilosrdan da slomi njegovu moć.

Godine 1923., kada su Crveni zaprijetili preuzimanjem vlasti u Bavarskoj, nacionalisti, konzervativci i general Ludendorf zatražili su od Hitlera da predvodi "puč" - pobunu - u Münchenu. Tada je slabić
Vođe su ga prevarile u zadnji čas. "Puč" je ugušen, a Hitler je poslan u zatvor. Ali ovo nije bila revolucija protiv volje naroda, kao što su događaji kasnije pokazali. Ali bit prave revolucije nikada nije SAMO krvoproliće i previranja. U istinskoj i trajnoj revoluciji, nasilje i ubijanje su samo jedno od svrsishodnih sredstava za postizanje radikalne promjene u

sveukupni duhovni pogled – vanjska manifestacija vrhovne ljudske volje za uspostavljanjem novog uređenja fizičkih poslova kako bi se uskladilo s unutarnjim idealom.

Vlast koju danas vrši većina onih na vlasti je nepatvorena tiranija, iako je licemjerno prikrivena kao "demokracija". To nije dobrohotna, inteligentna vlast za održavanje reda i pravde koju su uspostavili Očevi osnivači za dobrobit bijelih ljudi.

Naša revolucija mora biti čvrsto utemeljena na idealu uništavanja nezakonite moći tiranina i vraćanja pravednog društvenog poretka koji se temelji na čvrstom autoritetu koji dolazi izravno od našeg naroda.
i slobodno se dodjeljuje vođi.

To je, vjerovali ili ne, upravo ono što je Adolf Hitler učinio za Njemačku, a što mi moramo učiniti za Ameriku.

Ukratko, naša revolucija mora imati kao pokretačku snagu i cilj ne samo mržnju i uništenje neprijatelja, već mora biti prožeta apsolutnom odlučnošću da uspostavi pravedan društveni poredak u kojem svaki čovjek može ostvariti svoj maksimalni potencijal kao uspješan, sretan i produktivan dio naše velike Bijele rase.

Što je takav pravedni poredak društva?

Nema potrebe za ovakvim razumijevanjem znanstvenog
principi uspješnog grupnog života među zdravim ljudima

Machine Translated by Google

društva u kojima prirodni instinkti nisu oštećeni. Životinje, na primjer, imaju uređena, uspješna "društva" jer priroda svakom društvenom biću daje sve instinkte koji su mu potrebni za uspješan život u grupi.

Vukovi, mravi, pčele – i majmuni – na primjer, imaju vrlo organizirana i potpuno zdrava, uređena društva.

Rani ljudi imali su zdrava društva. Tada je čovjekova rastuća kontrola nad prirodom omogućila da pobjegne iz svog prirodnog okruženja, okruži se umjetnošću i luksuzom sve dok nije postao dekadentan i pun arogantne uobraženosti – uobraženosti koja se danas naziva "liberalizmom".

Samo vraćanjem jednostavnijim i primitivnijim životnim situacijama nemislećeg i neciviliziranog životinjskog svijeta, te promatranjem djelovanja instinkta koje im je dao Stvoritelj,
možemo li ugledati čuda onoga što nam je također dano – a što smo odbacili.

Priroda je stvorila "pasmine" s kojima može eksperimentirati i tražiti uvijek bolje pasmine, baš kao što to čini dobar poljoprivrednik. Stvoritelj, budući beskrajno mudriji poljoprivrednik od bilo kojeg čovjeka, apsolutno inzistira na čistoći, svetosti – BIOLOŠKOM INTEGRITETU svake skupine.

Ali priroda, poput poljoprivrednika koji uzgaja krave, može poboljšati pasminu samo poticanjem uzgoja bolje vrste i uklanjanjem lošije vrste. Priroda taj zadatak obavlja s najviše

snažni instinkti koji su nam dani: LJUBAV prema vlastitim i MRŽNJA prema onima koji se nameću – ili „austrajcima“.

Ova dva instinkta su podjednako važna: Ljubav nije "dobra" dok je mržnja "zla" - što je lažna ironija koju toliko vole Židovi, liberali, hipiji, homoseksualci i glupani.

Ljubav je zaista nevjerojatno moćna i dobra kada je PRIRODNA. LJUBAV, ona prirodna, zdrava vrsta, zaista pokreće svijet i najljepše je, sveto čudo koje ikada vidimo ovdje na ovoj zemlji.

ALI BEZ SMRTNE MRŽNJE PREMA ONOME ŠTO

PRIJETI ONO ŠTO VOLIMO, LJUBAV JE PRAZNINA

RIJEČ, KLIZALICA ZA HIPIKE, PEDIJE I KUKAVICE.

Machine Translated by Google

Želio bih puno više pisati o ovom posebnom zakonu društvenog života, jer, kao što ćemo vidjeti, BIOLOŠKI INTEGRITET je suština, smisao i cilj nacionalsocijalizma kada se primijeni na arijsko društvo - i, doista, na svako zdravo ljudsko društvo koje je ikada postojalo.

Ali u ovom djelu jednostavno nema mjesta za knjigu koja bi se mogla napisati samo o ovoj temi. Mogu samo sažeti rekavši da je prvi zakon svih grupnih života društvenih bića BIOLOŠKI INTEGRITET; apsolutna i beskompromisna odanost vlastitoj rasnoj skupini na temelju

ukupno

sveprožimajuća ljubav i apsolutna, beskompromisna mržnja prema svim strancima koji se nametnu i prijete pomiješati svoje gene s genima ženki vlastite skupine.

Svakodnevni način na koji se ovaj zakon manifestira je ljubav prema vlastitoj vrsti i mržnja prema agresivnim uljezima (zbog čega većina zdravih bijelaca ima tako instinktivno gnušanje prema "crnjcima", Židovima i drugim "strancima").

Drugi najvažniji zakon je zakon TERITORIJA.

Na primjer, deset ili dvadeset mužjaka sićušnih tropskih ribica zvanih "mačerepaci" zauzet će dio akvarija čim ih se u njega smjesti i napasti svaki upad drugog mužjaka.

Ako se ženke uvedu u akvarij, mužjaci će se boriti za njih, kao što se i očekivalo. Ali iznenađenje za znanost bilo je da seks nije najjači motiv u životu ovih malih ribica.

Ako počnete hladiti vodu u njihovom akvariju, možete doći do točke u kojoj je voda toliko hladna da mužjaci više neće mariti kada unesete ženke. Kada voda postane toliko hladna
hladni kao da gotovo žele ubiti male ribice, uopće ne obraćaju pažnju na ženke. Ali čak i kada su na rubu smrzavanja, i dalje će žestoko izaći braniti svoj TERITORIJAL - svoje privatno vlasništvo!

Nacionalsocijalizam se, između ostalog, temelji na ovom konceptu privatnog vlasništva. Zakon TERITORIJA proizlazi iz "nacionalizma" i privatnog vlasništva u ljudskom društvu.

U cijelom životinjskom carstvu vođa se nikada ne bira glasovanjem, već uvijek prirodnom selekcijom koju je Priroda uspostavila kao jedinu sigurnu metodu osiguranja da skupinu vode najbolji.

Machine Translated by Google

– borba. To sam nazvao zakonom VODSTVA.

Nakon što svaki član životinjskog društva nauči svoje mjesto u prirodnom biološkom poretku čvrstoće, mudrosti i domišljatosti, svaki se član smjesti u svoju nišu i grupa je relativno mirna i uredna. Tek kada mladi mužjaci počnu sazrijevati i moraju se boriti za uspon ili pad na ljestvici, dolazi do ozbiljnih bitaka. A onda, čim svaki mužjak nauči koga može bičevati, a tko može bičevati njega, on se smjesti i živi mirno i zadovoljno na tom mjestu koje je pronašao za sebe.

Tako se uspostavljaju još dva temeljna načela ili zakona cjelokupnog grupnog života – VODSTVO najboljih i prirodna hijerarhija ili ljestvica vodstva svih ostalih članova grupe – STATUS.

Konačno, proučavanje životinjskog svijeta utvrđuje da se ženke drže podalje od poslova mužjaka i specijaliziraju se za proizvodnju i odgoj mladih organiziranjem zdravih obitelji. Ukratko: Postoji pet osnovnih zakona cjelokupnog grupnog života, koje sam nazvao "ZAKONI PLEMENA";

(1) Zakon BIOLOŠKOG INTEGRITETA (ljubav iznutra, mrzim izvana);

(2) Zakon TERITORIJA (privatno vlasništvo);

(3) Zakon VODSTVA (od strane najboljih);

(4) Zakon STATUSA (ili prirodnog mjesta svakog pojedinca u grupi); i

(5) MAJČINSTVO za žene.

S ovim prirodnim principima u djelovanju, kao što je to slučaj u cijelom svijetu društvenih životinja, u skupini vlada relativni mir i red.

Tek kada je grupa nekako prisiljena na neprirodne uvjete, Bogom dani instinkti da se pokoravaju tim željeznim zakonima prirode zakažu.

Dok sve ovo procjenjujete u vlastitom umu, razmislite o naizgled "ludi" obrazac maloljetničke delinkvencije. Imamo sinove i

Machine Translated by Google

kćeri nekih od naj"naprednijih" i najbogatijih ljudi odjednom kao da polude, tuku starce, besmisleno uništavaju stvari, uzimaju otrovne droge i postaju arogantni, antisocijalni kriminalci. Istovremeno, vidimo da djeca nekih od najsiromašnijih skupina u našem društvu gotovo uopće ne proizvode delinkvente.

Do nedavno, na primjer, mladi Kinezi nikada nisu bili delinkventi (i još uvijek imaju daleko nižu stopu delinkvencije od drugih skupina). Mladi iz čvrsto povezanih, iako vrlo siromašnih, skupina često su netaknuti modernim ludilom maloljetničke delinkvencije.

Zašto je to tako? Zašto bi bogati mladić ili djevojčica postali lopovi, vandali i bili nasilno antisocijalni unatoč svim zamislivim prednostima, dok su djeca nekih od najsiromašnijih ljudi u Americi dobro prilagođena i konstruktivna?

Odgovor je da djeca koja su odgojena u skupini koja je uspjela održati neku vrstu zakona prirodnog grupnog života ("Zakoni plemena"), koja osjećaju da su lojalna
članovi grupe, "plemena", da "pripadaju" nečemu ili nekome vrijednom, i koji stoga imaju osjećaj za pet osnovnih zakona cjelokupnog grupnog života, nisu frustrirani, nisu izgubljeni i ne
prazan.

Židovi su, šireći liberalizam i komunizam, svjesno i znanstveno poduzeli proces brisanja iz duša naših ljudi svakog sjećanja na svete 'Zakone plemena', koji jedini mogu učiniti skupinu čovječanstva zdravom, sretnom i mirnom.

Nijedno ljudsko biće ne može živjeti u miru i produktivnoj sreći
IZVAN neke vrste "PLEMENA" kojem pripada
IZUZETNO ODAAN i koji ga zauzvrat PODRŽAVA
DUHOVNO.

Židovi su proširili neizrecivo destruktivnu ideju "univerzalizma", "jednog svijeta" - jedne rulje bezrasnih, bezdržavnih i atomiziranih pojedinaca - kao vrhovnu ideju čovječanstva. Čak su i konzervativci navedeni da samo obećavaju da će se prikloniti istoj toj neprirodnoj, fragmentiranoj, superindividualističkoj, ŽIDOVSKOJ bolesti društva.

Machine Translated by Google

Židovi nam govore da je Zakon BIOLOŠKOG INTEGRITETA (ljubav iznutra, mržnja izvana) "rasizam" - "vrhunsko zlo" svih vremena! Govore nam da ako ne volimo Žute ljude, Crnce - a posebno Židove - koliko i vlastiti narod, onda smo opaki, perverzni i osuđeni na propast - mi smo "rasisti". Milijuni jadnih bijelih naivčina vjeruju u tu židovsku laž!

Govore nam da je Zakon TERITORIJA (privatnog vlasništva) NE-prirodna pohlepa i da pristojni ljudi moraju željeti dijeliti sve i ne moraju imati želju za vlastitim privatnim vlasništvom. To nazivaju "marksističkim socijalizmom", "komunizmom" i raznim drugim imenima koja ukazuju na brigu za "društvo" i "zajednicu" - ali sva ona udaraju u srž najmoćnije i jedine motivacije živih bića da grade, stvaraju i proizvode. Više milijuna vjeruje ovim židovskim lažljivcima.

Židovi nam govore da je Zakon VODSTVA (vladavine najboljih) "diktatura" i da moramo težiti "demokraciji" (vladavini rulje): Milijuni bijelih Arijaca su uvučeni u

vjerujući u ovu sirensku pjesmu "demokracije", sve dok rulje ljudskog smeća sada ne teroriziraju cijelu našu naciju.

Židovi nam govore da Zakon STATUSA (
uspostavljanje prirodnog reda sposobnosti svake osobe na njenom pravom mjestu) je "klasno iskorištavanje" i da prirodne vođe društva - one koji su bili uspješni - moraju uništiti i ubiti oni koji to nisu učinili. Čitave nacije pune dobrih bijelih Arijaca su prevarene ovom podlom židovskom metodom dijeljenja i osvajanja našeg naroda kroz klasni rat.

Konačno, ovi vječno voljeni Židovi nam govore da je specijalizacija žena u odgoju djece zvjersko porobljavanje naših žena, da su žene namijenjene da budu sutkinje, inženjerke lokomotiva, vojne časnice i poslovne direktorice. Rezultat je, naravno, sve veće uništavanje te svete i prekrasne institucije svih zdravih civilizacija, majčinstva, a s njim i doma i obitelji. Cijeli naš zapadni svijet nasjeo je na ovu "demokratsku" židovsku prijevaru, koja je žene učinila najjadnijim žrtvama židovske bolesti. Milijuni "modernih" žena su beznadno izgubljeni, frustrirani i potpuno jadni, čak i dok vrište o više "prava" preko zvučnika i

Machine Translated by Google

maršir ajući okolo u paklenim, militantnim, političkim organizacijama.
U međuvremenu, milijuni obitelji nemaju toplih, divnih majki, a domovi postaju više poput luksuznih zatvora nego čuda ljubavi i topline kakva su bila domovi prije jednog stoljeća.

Jeste li se ikada zapitali zašto se toliko maloljetnih delikvenata okuplja u bandama? Godinama sam, kao i većina ljudi, pretpostavljao da je to neprirodna perverznost kod "loših" dječaka, jer sam odgajan u nekoj vrsti buržoaske "čahure", znajući malo o brutalnim stvarnostima života.

Ali kad se jednom shvate zakoni društvenog života za sva bića – ljudska potreba da žive po "Zakonima Plemena" –
"banda" postaje razumljivija.

To pokazuje da naša djeca, barem, još uvijek imaju zdrave instinkte, iako je vanjska manifestacija tih instinkta opaka i antisocijalna kao rezultat neprirodnih uvjeta koje djeci nameće njihovo krajnje nezdravo urbano okruženje.

Primijetite da je prva karakteristika bande "ekskluzivnost".
Oni se fanatično "drže zajedno". Napadni jednog, i svi će napasti tebe. Zakači se s jednom od ženki iz bande i mrtav si. Oni
strastveno su odani jedni drugima. A još strastvenije mrze strance i napadače.

Ponovno su potvrdili svete prirodne zakone BIOLOŠKOG
INTEGRITET, grupne odanosti, iako ne znaju zašto.

Primijetite da sljedeće što banda učini jest zauzimanje "tereorija" - teritorija. Teško onome tko prekrši taj "tereorij" - zadire u "privatno vlasništvo" bande! Može li išta više
očito primjer zakona TERITORIJA?

Bandu nikada ne vode "demokratski" izbori, već najtvrđi, najbolji (po standardima bande). Evo klasičnog primjera zakona VODSTVA.

Promatrajte kako je svaki član bande itekako svjestan svog točnog mjesta u bandi - tko je iznad njega, a tko ispod.
Ako mu se itko pokuša približiti, bit će uništen. Neka
pokušaj se pomaknuti malo više, i tip iznad će ga zdrobiti. Ovdje je zakon STATUSA - baš kao u Prirodi.

I na kraju, promatrajte ženke u bandi. Daju li one išta

Machine Translated by Google

naredbe vođi? Ne! Trče li okolo i zahtijevaju "prava"? Nikako! Ponašaju se kao ženke u ostatku životinjskog svijeta i ne pokušavaju se ponašati kao mužjaci. Slave svoje uloge ženki, kao da "pripadaju" moćnom mužjaku i ponosno mu pomažu. A upravo je to uloga ženki u zdravim i sretnim društvima.

(Zanimljivo je primijetiti da su židovski frojdovski psihijatrijski lažljivci prisiljeni vratiti se zakonima grupe, zakonima plemena – kako bi izvršili „izlječenje“ ovisnika o drogama i alkoholičara. Oni formiraju grupu i svoje snažne instinkte odanosti toj grupi ponekad može prevladati usamljene, individualne slabosti)

I crnci, u svojoj slijepoj i glupoj borbi, čine istu stvar, instinktivno formirajući crnačke odanosti, vičući "Crna moć" i nazivajući jedni druge "braćom po duši".

Unatoč najekstremnijem siromaštvu na Lower East Sideu u New Yorku u ranim godinama židovske imigracije, čak su i te jadne gomile židovskog otpada iz Europe ostale zajedno s takvom fanatičnom grupnom odanošću poštujući sve "Zakone plemena", da među njima gotovo da nije bilo delinkvencije ni zločina jedni protiv drugih. Zapravo, grupna odanost ovih Židova možda je najfantastičnija u povijesti svijeta. Dovela ih je do gotovo zagospodarstva cijelog svijeta - ne zato što su hrabriji, rade više, inteligentniji ili vrijedniji od nas ostalih - već zato što poštuju osnovne zakone prirode i održavaju grupnu odanost. Dok smo svi ostali nasjeli na njihovo trulo smeće "jednog svijeta", "svi smo braća", koje razgrađuje naše Društvo, Židovi održavaju svoje društvo grupnom odanošću kakvu povijest nikada prije nije vidjela, i tako idu od jednog trijumfa do drugog.

Tek kada je Adolf Hitler, prije pedeset godina, sve to intuitivno počeo shvaćati kao novi svjetonazor, Weltanschauung nacionalsocijalizma, nežidovi su stekli prvi uvid u nastajuće znanost o ljudskom grupnom životu. Ono što smo mi instinktivno radili stoljećima, a Židovi još uvijek instinktivno rade, Adolf Hitler je počeo intuitivno vidjeti i shvaćati.

Bit nacionalsocijalizma je rasizam, što je, najjednostavnije rečeno, samo uvjerenje da se ljudi razlikuju po izvrsnosti

Machine Translated by Google

pasmine potpuno iste kao i sva ostala živa bića, te da je bijeli čovjek do sada najbolja pasmina koja se pojavila, dok su crnci najniža. I, kao što će se čitatelj sjetiti, ovo je prvi zakon grupnog života, "BIOLOŠKI INTEGRITET" kako sam ga nazvao.

Suprotno odvratnim lažima Židova (i "konzervativaca"), privatno vlasništvo je snažno štitio Adolf Hitler, Krupp i ostali veliki ili mali vlasnici nekretnina i poslovni ljudi nikada nisu izgubili ni centa pod Hitlerom, kao ni njemački knezovi. (U jednom trenutku, bijesni "ljevičari" u njegovoj stranci htjeli su lišiti njemačke knezove vlasništva, a Hitler je morao ugušiti

pobunu u vlastitim redovima kako bi zaštitio njihova prava na vlasništvo, što je i učinio. Hitler je bio nacionalist, pobornik teritorija, privatnog vlasništva.

Nepotrebno je napominjati da je Hitler dao svom narodu VODSTVO – ne slatkorječivost ni demagogija i voljeli su ga zbog toga. Slijedili su ga s ljubavlju i dragovoljno kao što to čine članovi svih sretnih, uspješnih i zdravih društvenih skupina.

Među Hitlerovim ljudima vladao je mir i red jer je on učio da čovjek zaslužuje i mora dobiti jednako poštovanje kao dobar kopač jaraka (ako je to granica njegove sposobnosti da služi svom narodu) kao i čovjek koji je bio u stanju izumiti novi i divan stroj ili biti politički vođa.

Svaka osoba u Hitlerovoj Njemačkoj bila je poštovana zbog svog mjesta u društvu, pod uvjetom da ga je ispunjavala najbolje što je mogla. Nisu bili vječno poticani (kao što Židovi potiču naš narod) da zahtijevaju poslovi samo kao predsjednici, predsjedatelji upravnog odbora i rukovoditelji kada se neki ljudi ne rode s tim posebnim talentima.

Neuspjeh u onome što se moglo učiniti, a istovremeno stvaranje kaosa i cilj za ono što se ne može učiniti, poremetit će uređeno i sretno društvo, a da ne spominjemo beznadno frustrirati pojedinca koji to odbija. prepoznati svoje prirodno mjesto u svijetu.

Tako je Hitlerova država priznala zakon STATUSA. Svaki je čovjek bio nagrađivan za ono što je učinio lojalno i s najboljim naporom, bez obzira je li bio poljoprivrednik, ratnik, radnik, tvornički radnik ili što god.

Konačno, Hitler se pobrinuo da se ženama vrati njihov

Machine Translated by Google

drevno pravo rođenjem i poštovane kao supruge i stvarateljice sretnih, zdravih domova – kao autorice dobrih ljudi.

Laži o Hitlerovim vremenima sada su toliko ogromne i moćne da je gotovo nemoguće sumnjati u njih. Ali ako sretnete iskrenog i hrabrog Nijemca koji je proživio ta velika vremena (i koji je spreman govoriti unatoč teroru koji danas vlada nad onima koji se usude reći istinu), saznat ćete da je njemački narod otkrio što znači dobro vodstvo i prirodni

Zdrava država je kao, pod Hitlerom.

Kako bi spriječili širenje tog znanja i tog prirodnog stanja društva (i time uništili parazitsko postojanje židovstva), ti židovski vragovi su izazvali ostale od nas da idemo i
poklati i uništiti ovo čudo bijele arijske renesanse.

Ali prirodni zakon se ne može uništiti, kao što se ne može "uništiti" činjenica da je dva plus dva jednako četiri. Možete terorizirati ljude da to izgovore i natjerati ih da svi papagajski ponavljaju "dva plus dva je
sedamnaest" – ali dva i dva su i dalje četiri, i uvijek će se naći netko s hrabrošću i mudrošću, prije ili kasnije, da sruši teroriste i lažljivce kako bi ponovno potvrdio istinu.

Već se to događa diljem svijeta.

Mlade "bande" koje sam spomenuo samo su jedan znak onoga što se stvarno događa. Ljudi će pronaći put natrag prirodnim "Zakonima Plemena".

Ono što je Hitler dao svijetu, kao nacionalsocijalizam, u određenom je smislu samo moderni oblik drevnog, prirodnog "plemenskog zakona", recepta za sretan i zdrav grupni život koji je Veliki Duh dao svim živim bićima, uključujući i čovjeka.

Nacionalsocijalizam nije ništa više ili manje od PRIRODNOG POREDKA (naziv koji bi, u nekim aspektima, bolje opisivao stvarnost od "nacionalsocijalizma"). Hitler je morao osmisliti naziv svog pokreta kako bi uspio u određenoj političkoj situaciji i stoga je bio prisiljen koristiti imena i termine koji bi postigli njegove ciljeve. U Njemačkoj su milijuni i milijuni Nijemaca sebe smatrali "socijalistima" –

ali su bili u manipulativnim kandžama Židova. Umjesto da se bori u više bitaka nego što je morao, Hitler je tim milijunima zapravo rekao: "Ako morate biti 'socijalisti', nemojmo biti Židovi

Machine Translated by Google

'socijalisti' – marksisti – budimo 'NACIONALNI socijalisti', što znači nacionalno društvo. Budimo 'socijalisti' za Njemačku, a ne za Židove."

I uspjelo je! Milijuni i milijuni dobrih muškaraca i žena koje su Židovi zaveli u komunizam, Hitlerovim su metodama vraćeni svom narodu i Prirodnom poretku zdravog grupnog života.

Iznad temeljnih elemenata prirodnog poretka, koje ja
kao što sam gore naveo, nacionalsocijalizam utjelovljuje nešto daleko više i plemenitije od bilo kojeg pukog skupa pravila ili načela.
Nacionalsocijalizam, kao FILOZOFIJA, utjelovljuje vječni poriv koji se nalazi u svim živim bićima - doista u svemu stvorenom - prema višoj razini postojanja - prema savršenstvu - prema Bogu.

Ova "aristokratska" ideja nacionalsocijalizma – ideja o
Stalna težnja u cijeloj Prirodi prema sve višem i višem, sve složenijem i sve savršenijem postojanju – metafizički je, nadnaravni aspekt našeg ideala.

Drugim riječima, koncepti socijalne pravde i prirodnog poretka su organi i živci nacionalsocijalizma, ali njegova OSOBNOST, njegov "religiozni" aspekt - ono što ga uzdiže iznad bilo koje strogo političke filozofije - njegov štovajući stav prema prirodi i religiozna ljubav prema Velikim darovima Nepoznatog Stvoritelja.

Kršćanstvo je, na primjer, daleko uzvišenija stvar od svojih rituala, riječi svojih molitvi ili bilo kojeg od svojih vjerovanja. To je DUHOVNA TEŽNJA prema vjerničkim idealima Duhovnog Savršenstva.
Nacionalsocijalizam je ista vrsta težnje prema sve višim i višim razinama ovdje na ovoj zemlji, dok kršćanstvo teži budućnosti i kasnijem životu koji nije s ove zemlje.

Za običnog "vojnika" u našoj "vojsci", koji gradi i bori se za Prirodni Poredak - nacionalsocijalizam - dovoljno je da poštuje i pokorava se zakonima i doktrinama koje su uspostavili uzvišeni ideali naše filozofije, s tek instinktivnom ljubavlju prema tim idealima, možda ne s potpunim razumijevanjem najviših oblika naše filozofije.

Ali baš kao što su najveći kršćanski vođe bili oni koji nisu bili zaokupljeni detaljima i pravilima, već oni koji su bili "Bog"

Machine Translated by Google

"Opijeni" najvišim idealima religije, vođe među našom nacionalsocijalističkom elitom moraju dijeliti ovaj fundamentalno religiozni pristup. Za njih pravo značenje naše rasne doktrine mora biti dio njihove idealističke "težnje prema Bogu".

Potpunim poistovjećivanjem sebe s našom velikom rasom, mi sudjelovati u njegovim prošlim i budućim slavama. Kada na bilo koji način doprinesemo, posebno samožrtvovanjem kako bismo pomogli našoj rasi na putu prema višem postojanju, dosežemo do Boga – Stvoritelja Glavne Rase.

Ukratko, iako su mehanizmi i pravila nacionalsocijalizma, kako su ovdje kodificirani i izloženi, dovoljni za većinu nas, za nekolicinu idealista spremnih i voljnih žrtvovati vlastite živote za stvar svog naroda, nacionalsocijalizam mora biti vrlo stvaran religijski ideal - težnja prema Bogu. Nacionalsocijalizam je jedini pokret koji je stekao dovoljno samospoznaje i uvida da bi mogao razumjeti ovaj pokret od liberalne artificijelnosti i kratkovidnosti prema vječnoj mudrosti prirode. Naše potpuno vjerovanje u rasu, naše inzistiranje na prirodnim zakonima u društvu, ekonomiji i svakom drugom području ljudske aktivnosti, u svakom su slučaju svjesna, znanstvena primjena željeznih zakona prirode, umjesto umišljenih i kratkovidnih izopačenja zakona, kako to promoviraju arogantni, glupi liberali i marksisti.

Naši liberalni i marksistički protivnici jednako su slijepi za ono što rade. Ali u svakom slučaju, otkrit će se da su u osnovi mrzitelji zakona prirode, umišljeni, školski obrazovani "intelektualci" koji su žrtve truizama o tome da je "malo znanja" "opasna stvar". Budući da su otkrili da mogu naučiti kongoanskog crnca recitirati poeziju ili se čak ponašati kao odvjetnik ili liječnik, nadimaju se svojom sposobnošću da prilagode prirodu sebi i zamišljaju da od bilo kojeg Hotentota mogu napraviti samoinicijativne, zapadne bijelce. Činjenicu da je priroda već od crnca napravila ono što jest i da nijedna ljudska tvorevina ne može napraviti "svilenu torbicu od krmačjeg uha", oni jednostavno odbijaju priznati.

Nacionalsocijalizam je destilirana esencija ljubavi prema i poštovanje prema prirodi i ljubaznom, svjesnom i znanstvenom

Machine Translated by Google

primjena vječnih, pravednih i lijepih zakona prirode na svaki trenutak čovjekovog postojanja. Istovremeno, nacionalsocijalizam prepoznaje čovjekovu potrebu za višom kulturom od one nemislećih životinja džungle i time podiže primjenu prirodnog zakona s golog, žestokog natjecanja životinjskog svijeta, na primjer, na regulirano i uređeno natjecanje, pod poštenim pravilima.

Naši protivnici žele potpuno eliminirati konkurenciju – potpuno neprirodna ideja.

Nacionalsocijalizam inzistira na tome da čovjek može usavršiti i obogatiti primjenu Prirodnih zakona života za dobrobit čovjeka, ali također inzistira na tome da čovjek ne može izbjeći ili prkositi Prirodnom zakonu. Između stanja društvenog zdravlja ("nacionalsocijalizam" ili Prirodni poredak) i društvene bolesti (židovski marksizam) leži "ničija zemlja" ništavila - mjesto gdje ljudi nisu ni mrtvi, niti stvarno živ.

Demokracija, „liberalizam“ i „konzervativizam“ su čista, nepatvorena stanja ništavila. Nemaju osnovni, fundamentalni pogled na život, nikakvo razumijevanje, nikakvu vitalnu silu duboko u sebi. To su otmjeni trikovi s lijepim riječima i frazama, koji ne znače ništa. Vode samo u kaos i pripremaju put Židovima i njihovom prokletom, neprirodnom komunizmu.

Jedini način da ikada zaustavimo ovu židovsku prijevaru i osvojimo umove i srca našeg naroda jest da vratimo našem narodu Prirodni Red – Zakone Plemena – koji će, jedini,
Daj nam snagu i volju da ponovno potvrdimo prirodnu, biološku superiornost naše Bijele rase i tako spasimo Zapadnu civilizaciju.

Uništite li kohezivne sile Prirodnog Reda u bilo kojoj skupini, ta će skupina postati kaotična, beznadna, frustrirana, izgubljena, prazna, zlobna i konačno bespomoćna pred bilo kojom drugom ujedinjenom skupinom. i poštuje Zakone Plemena.

Zato Crnci, u toliko slučajeva, užasavaju cijele gradove.
Drže se zajedno. Udari jednog, i milijun Crnih će urlati na tebe.
Zato se policija često više ne usuđuje uhititi ih, čak ni za najnečuvenije prekršaje.

A Židovi su među nama još moćniji, jer

Machine Translated by Google

razlog. Drže se zajedno.

Dodavanjem Plemenskih zakona rasnim zakonima koje smo ranije ispitali u IX. poglavlju, možemo sintetizirati novi zakon modernog društva: Zakon grupne dominacije.

U prirodnom stanju, ta životinjska ili primitivna ljudska skupina koja je biološki superiorna, skupina sastavljena od najboljih pojedinaca, koji nose najbolje gene i kromosome, dominirat će svim inferiornim skupinama, jer sve skupine u prirodi (superiorne ili inferiorne) podjednako poštuju Zakone Plemena.

Dakle, jedini faktor koji djeluje konkurentno u životinjskom svijetu je biološka izvrsnost uzgoja. Ali znanstvene naprave, luksuz i židovski "liberalizam" uvelike su uništili
sposobnost modernog, civiliziranog bijelog čovjeka da osjeća i poštuje prirodne "zakone plemena" da je izgubio svoju grupnu koheziju; "odlijepio se" kao društvena životinja; fragmentiran je i atomiziran
na milijune izoliranih pojedinaca i stotine tisuća sebičnih "grupa za pritisak", klasa itd. Ova gotovo potpuna fragmentacija velikog "plemena" bijelih ljudi svela nas je na nemoć, kao skupinu.

Zakon grupne dominacije među ljudima je pravilo da će svaka skupina koja se fanatično pridržava Prirodnih Zakona Plemena moći dominirati bilo kojom skupinom koja se ne pokorava tim zakonima, bez obzira koliko inferiorno može biti "pleme" koje se pokorava zakonima.

Zato crnci i Židovi gospodare nad bijelim čovjekom u Americi koju su izgradili i posjeduju bijeli ljudi. Zato trpimo tiraniju "manjine". Svaka organizirana manjina ološa i ljudskog...
Smeće ima moć - dok je velika bijela, nežidovska većina raširena, bespomoćni, paralizirani div.

Cilj naše nacionalsocijalističke revolucije je, dakle, obnova Plemenskih zakona našem narodu, kako bi se ponovno omogućila njihova prirodna biološka superiornost uzgoja i dala bijelom čovjeku vlast nad onim što je izgradio i čime bi trebao dominirati.

Upravo to su Hitler i nacionalsocijalizam učinili u Njemačkoj za milijune i milijune fragmentiranih, atomiziranih ljudi koji su bili potonuli u dubine beznađa i kaosa.

Hitler nije postigao tako zapanjujući uspjeh kod svog naroda

Machine Translated by Google

zato što je bio "žilav tip", zato što je organizirao velike, uzbudljive skupove, zato što su Nijemci prirodne "zvijeri", niti bilo koji drugi razlog koji su iznijeli lažljivi Židovi i njihovi ulizički liberalni i konzervativni saveznici.

Razlog zašto je Hitler uspio postići društveno čudo u Njemačkoj bio je taj što je Hitler intuitivno razumio sve što sam napisao i vratio svoj narod PRIRODNOM DRUŠTVENOM PORETKU.

Hitler je naučio svoj narod da prestane mrziti jedni druge kao izolirane, usamljene i preplašene pojedince te im je vratio taj sveti osjećaj nacionalnosti, "plemena"; da, pravog bratstva (ne
umjetna vrsta koju prodaju Židovi). (Nema ništa loše, a sve je ispravno u vezi s "bratstvom" s vlastitim narodom. Tek kada Židovi lukavo i lažno pokušavaju proširiti "bratstvo" kako bi navukli kapuljaču na "brata" i pokušali nas učiniti "braćom" sa Zuluima, Pigmejima, Kinezima, Bušmanima i Židovima, "bratstvo" postaje sinonim za rasnu katastrofu, kao što je i postalo.)

Hitler je svom narodu dao isti žrtveni duh tople ljubavi prema vlastitoj obitelji i svom narodu (koji je velika "obitelj"), koji ujedinjuje i blagoslivlja svaku prirodnu društvenu skupinu stvorenja u
stvaranje.

Kao što sam mnogo puta istaknuo, nijedan čovjek ne može živjeti sretno, uspješno i produktivno kao usamljena, ogorčena osoba u ratu sa svim svojim bližnjima. Svatko od nas ima duboku potrebu za toplinom i ljubavlju svoje grupe, onih u svojoj biološkoj obitelji ljudi. Moderni čovjek izgubio je taj osjećaj grupne topline, odanosti i ljubavi, a rezultat je kaos i duhovna praznina koju vidimo svuda oko sebe u ovom raspadajućem zapadnom društvu.

Užasi opisani u prvom poglavlju ove knjige izravna su posljedica gotovo potpunog nepoštivanja zakona plemena od strane Amerike. Ti bi se užasi nastavili čak i kad bi svi Židovi i

Crnci bi trebali nestati preko noći, osim ako ne vratimo našem narodu, kao što je to učinio Hitler, PRIRODNI POREDAK, "Zakone plemena".

Naša revolucija, dakle, nije materijalna i fizička, već
radikalna duhovna promjena u osjećajima našeg naroda:

Uklanjanje sebičnog atomizma i pohlepnog, uskogrudnog "individualizma"; bilo da se to naziva "liberalizmom",

Machine Translated by Google

"konzervativizam" ili "demokracija" i obnova duboko zadovoljavajućih osjećaja ljubavi prema vlastitoj vrsti u srcima zapadnih bijelih muškaraca. Ta ljubav prema vlastitoj skupini očituje se u spremnosti na žrtvu i davanje za vlastitu obitelj - i širu obitelj vlastite rase.

Machine Translated by Google

In hoc signo vinces

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Dugotrajni uspjeh u bilo kojem ljudskom pothvatu nikada nije rezultat slijepe sreće. Postizanje jasno definiranog cilja, bilo da se radi o činu hodanja od točke "X" do točke "Y", izgradnji kuće ili organizaciji posla, uvijek je proizvod triju stvari:

1. Intelektualna sposobnost sagledavanja problema, očekivanog otpora i najboljeg načina prevladavanja tog otpora kako bi se postigao cilj.

2. Volja i odlučnost da se učini sve što je potrebno za postizanje željenog cilja, bez obzira na protivljenje.

3. Fizička sredstva, snaga i hrabrost za provođenje i izvršenje plana ili borbe zamišljene umom i određene voljom.

Ako bilo koji od ova tri elementa nedostaje nečijoj svrsi, dolazi do neuspjeha. je neizbježan, predvidljiv rezultat.

Čovjek koji je preglup da bi razumio različite čimbenike uključene u pokušaj hodanja od točke "X" do točke "Y", gdje je put između nas džungla prepuna zmija, opasnih mesoždera i groznice, i koji se ne naoruža oružjem i kartama, lijekovima i drugom opremom nikada neće stići do "Y" bez obzira na to koliko je tvrdoglava njegova odlučnost ili koliko su snažni njegovi mišići. Drugi čovjek koji pokušava isto putovanje, iako jasno uočava opasnosti i priprema se za njih, i iako je snažan od mišića, ipak neće uspjeti stići do "Y" ako je toliko neodlučan i slabe volje da ne ustraje u borbi i nemilosrdno ne upotrijebi bilo koju silu koja bi mogla biti potrebna da...

zdrobiti i uništiti sile koje mu se protive. I treći čovjek koji ima intelekt da uoči opasnosti i da se za njih pripremi, te volju i odlučnost da se probije, čak i uz najveći herojizam, ali koji je tjelesno krhak i tako fizički

Machine Translated by Google

slab da ne može izvršavati naredbe svog uma i njegova volja ne može a da ne podlegne jačim protivnicima koje će susresti.

S civilizacijama je kao što je i s borbama pojedinačnih ljudi. Deseci velikih civilizacija propali su zbog neuspjeha u jednom ili više ova tri elementa nužna u borbi za opstanak.

Divlja društva obično propadaju, ne toliko zbog nedostatka snažne volje ili fizičke snage, koliko zbog nemogućnosti sagledavanja stvarne situacije. Utapajući se u praznovjerju i spotičući se u tami neznanja, preplavljuju ih fizičke sile nasilnih prirodnih pojava, katastrofa i bolesti koje su civiliziranija društva naučila...

prevladati.

S druge strane, civilizacije, unatoč svim svojim intelektualnim postignućima i znanostima, najčešće propadaju zbog neuspjeha volje, smanjenja divljeg i nemilosrdnog nagona za preživljavanjem i dominacijom koji je izvorno stvorio društvo. Postaju "humanitarne", sebične i mekane. Postaju fizički slabe i ovisne o plaćenim vojskama i policiji za njihovu borbu.

Borbeni duh časti, samožrtvovanja i herojstva njihovih predaka ustupa mjesto rastućoj ljubavi prema lagodnosti, luksuzu i kukavičluku koji se maskiraju kao "humanitarizam".

Kada civilizacija dosegne ovu iscrpljujuću fazu u svom propadanju, samo vrlo rijedak povijesni događaj može zaustaviti konačni kolaps društva, jer dekadencija postaje sve očitija. Samo kada umiruće društvo još uvijek ima dovoljno životne energije da stvori duhovnog diva, božanski povratak drevnom herojstvu svog naroda, koji je sposoban šokirati i istjerati civilizaciju iz njezina prirodnog stanja.

povijesna noć sna i smrti, unatoč samoubilačkom protivljenju umirućih naroda koji žude samo za "mirom" i snom smrti, može li se društvo ponovno nakratko uzdići.

Zapadna, arijska civilizacija prošla je povijesnu točku bez povratka na svom putu u limbo tijekom devetnaestog stoljeća, što su uredno primijetili Spengler, Chamberlain i drugi. Da nije bilo nevjerojatnog, čudesnog dolaska Adolfa Hitlera na kraju

Machine Translated by Google

U tom trenutku, jedini podnošljiv put za inteligentnog, pronicljivog i osjetljivog čovjeka okruženog odvratnom i samoubilački sklonom civilizacijom bilo bi rezignirano uživanje u takvim trenutnim zadovoljstvima koja pružaju bijeg od dušu parajuće stvarnosti judaizirane, kanibalizirane i sisama obogaćene civilizacije koja juri natrag u džunglu u ime "humanitarizma".

Ali pojava Adolfa Hitlera u povijesti dokaz je da u bijeloj, zapadnoj civilizaciji još uvijek postoji dovoljna iskra samopožrtvovne, kreativne snage koja bi bijelom čovjeku omogućila možda još tisuću godina preživljavanja. Međutim, ova beskrajno dragocjena iskra ostat će upravo to i brzo će nestati u tami, sve dok mala elitna manjina čovječanstva s dovoljno pameti da shvati što je Hitler učinio bude previše sebična, kukavička i kratkovidna da primijeni lekcije povijesti prije nego što zauvijek bude prekasno i rasplamsa iskru koju nam je Hitler dao u bujajući plamen kreativnosti.

civilizaciju koju su osnovali naši hrabri preci.

Do sada je strašna kazna koju su židovske sile propadanja i uništenja izrekle Adolf Hitlerovim borbenim herojima civilizacije toliko uznemirila i prestrašila svijet da su čak i oni koji su sposobni vidjeti i razumjeti opasnost za čovječanstvo i put do spasenja kako ih je pokazao Adolf Hitler, toliko jadno vezani za svoje živote, slobode i udobnosti da se ne usuđuju podići svetu iskru bijelog opstanka i rasplamsati je vlastitim životnim dahom, koji uskoro mora imati - ili će se zauvijek ugasiti.

Arijevsko, bijelo čovječanstvo je na rubu tame i zaborava. Razbacane po stijenama u vječnoj tami ispod su kosti drugih sveznajućih, pompoznih civilizacija koje su bile
nesumnjivo nesposobni zamisliti vlastitu propast u samo vrijeme kada su bili okruženi vanjskom moći i veličanstvenošću carstva. Nisu bili u stanju shvatiti ili se suočiti s POTPUNOM prijetnjom rastuće slabosti i "humanitarizma", nesposobni skupiti POTPUNU volju potrebnu za preokretanje povijesnog marša u smrt i zaborav. Bili su previše lijeni i sebični, pohlepni i kukavički da bi se obazirali na one male koji su bili spaljeni, razapeti, kamenovani, hranjeni lavovima ili im je dan pehar

Machine Translated by Google

kukuta.

Ako postoji ikakva povijest za tisuću godina, i ako postoje ljudi koji je mogu proučavati, najviše će se u nevjerici diviti tvrdoglavom odbijanju bijelog čovjeka da iskoristi svoju ogromnu snagu, svoje znanje i providonosni dar vodstva Adolfa Hitlera kako bi se spasio od najnevjerojatnijeg i najponižavajućeg ropstva u rukama relativno male skupine odvratnih, patološki neuravnoteženih, fizički slabih i kukavičnih, arogantnih, tiranskih Židova.

Naši problemi danas nisu "američki" problemi, "britanski" problemi, "francuski", "njemački" ili "europski" ili "afrički" problemi - to su problemi OPSTANKA ZA SVE BIJELE MUŠKARCE.

Koja je, u ime najelementarnijeg razloga, razlika između toga je li Bartholomew Buckingham rođen blizu Temze, Hans Schmidt na Rajni, Pierre Dubois na
Seine, Per Olafson u Stockholmu, Eric Erasmus u Durbanu, Joe Doaks u Podunku, Ohio ili John Smith u Aucklandu, Novi Zeland u usporedbi s pitanjem "Hoće li BITI još
Bartolomej, Hans, Pierres, Pers, Erics, Joes ili Johns?"

Naš planet vrvi obojenim stvorenjima koja nas brojčano nadmašuju za više od ČETIRI NAPREDAK – i u svim našim nacijama ta inferiorna bića, govore nam, su nam "jednaka", sposobna glasanjem oduzeti naš novac,
naše slobode, naše živote i našu čast. Prema staromodnim pojmovima nacionalizma i demokracije, ja, Lincoln Rockwell, trebao bih cijeniti, brinuti se i biti odan nekim od najnižih potomaka.
džungle, pod uvjetom da ih je njihova crna majka dala svijetu u nekom američkom jarku ili prljavom kolijevci – jer onda su, naravno, oni "Amerikanci", a zar ne želimo svi "Ameriku"?

Ili da budem odan i umrem za ove jadne i jadne poluživotinje, moje "sunarodnjake Amerikance", klanjem milijuna i milijuna najboljih bioloških primjeraka vlastite rase, jer nas banda holivudskih Židova uči da Amerikanci moraju mrziti Nijemce?

Ili opet, je li to određeni dio geografije kojemu se trebam pridružiti odan, i zbog kojeg moram ubiti vlastiti narod i možda umrijeti

Machine Translated by Google

sebe? Završava li moja odanost ovom komadu geografije na
Kanadska granica?

Ali možda je to "amerikanizam" kojemu trebam biti odan i za koji moram ratovati protiv njemačkih muškaraca, žena i djece. Međutim, kada proučim ono što mi govore da je "amerikanizam", otkrivam da se on prvenstveno sastoji u spremnosti da se krotko podvrgnem židovskom upravljanju mojom kulturom, vladom, religijom, zabavom, pa čak i mojim seksualnim životom.

Ne, sve su ovo gluposti.

Jedino čemu mogu biti odan s dubokim uvjerenjem – jedina odanost koja ima smisla – jest moje RASNO, a time i kulturno, bratstvo s mojim vlastitim narodom, bez obzira gdje su rođeni! Kada se ta odanost dovede u pitanje, a moj narod je u opasnosti, monstruozno je pretvarati se da moramo biti sumnjičavi jedni prema drugima samo zato što živimo preko zamišljenih geografskih granica i da, nakon odgovarajuće pripreme i agitacije od strane bande međunarodnih Židova, mi bijeli ljudi moramo maršírati naprijed da se međusobno ubijamo i bombardiramo u pepeo i vječno mrzimo jedni druge jer smo "trgovinski rivali" ili za "američku demokraciju" ili "Britansko Carstvo" ili za bilo što drugo na svijetu.

Ja sam BIJELI ČOVJEK i brat svim ostalim bijelim ljudima i namjeravam stajati uz sve njih i, ako je potrebno, voditi ih u borbi za preživljavanje protiv neizrecive prijetnje obojenog stanovništva Zemlje koje ustaje na klanje i pljačku bijelih ljudi - a predvodi ga spletkarski Židov!

Ali poput prvog čovjeka u analogiji šetnje kroz džunglu punu zmija, previše naših bijelih "vođa" ne uspijeva shvatiti kozmičke razmjere problema i zamišljaju da je to nešto što se može riješiti u "njihovoj" zemlji, i to upola manje

mjere.

Oni mali broj koji vide strašnu i potpunu hitnost situacije bijelog čovjeka, do našeg dolaska na mjesto događaja, pokušavali su se boriti s manje oružja od ukupnog potrebnog u totalnoj borbi za opstanak. Većina najboljih vođa zamišljala je da male skupine opkoljenih bijelih ljudi, okupljene u male

Machine Translated by Google

geografske skupine iza zamišljenih linija i hrabro mašući komadićima tkanine različitih boja na povjetarcu, mogu preživjeti sami, i dovraga s drugim bijelim ljudima koji imaju komadiće tkanine različitih boja.

Židovi NIKAD nisu pogriješili ozbiljno se dijeleći u ove lažne geografske "timove". Naprotiv, Židovi - sa svojim boljševizmom, cionizmom i miješanjem - napadaju SVE bijele ljude, SVUGDJE i CIJELO VRIJEME. Šalju svoje crne vojske u sve naše nacije u sveopći napad na bijelu elitu svijeta, bez ikakvog obzira na "nacionalne" granice ili zastave ili jezike ili kulture. Suočeni s ovom totalnom međunarodnom prijetnjom uništenja od strane RASE, milijuni onih koji već vide opasnost mogu se naći kako mračno brbljaju o "jenkijevskom imperijalizmu", "Britanskom Carstvu", "prljavim katolicima", "nemoralnim ateistima", "republikancima", "laburistima", "prokletim Jenkijima", "Njemačka na prvom mjestu", itd., itd., do mučnine.

Poput malih dječaka koje opsjeda rulja otmičara i ubojica, ne mogu odoljeti prepirci oko toga tko ima više klikera suočeni sa smrtonosnom opasnošću koju privremeno zaboravljaju. Bitka našeg vremena - ako će uopće biti bitke - jest za OPSTANAK BIJELE RASE!

A da bi preživio, bijeli čovjek će morati PONOVNO OSVOJITI zemlju koju su nekad osvojili i civilizirali njegovi preci po cijenu toliko krvi. Pod zastavama međunarodnog židovstva, obojene mase prijete povratkom civilizacije u divljaštvo.

Pod zastavom svastike Adolfa Hitlera, bijelci diljem svijeta će ovladati planetom kako bi spasili civilizaciju.

Židovski rat protiv civilizacije zapravo je bio svjetska, gigantska REVOLUCIJA, tijekom koje su naveli milijune nas da se međusobno ubijamo vičući "Demokracija!" "Gott mit uns!", "Oslobodite robove!", "Sloboda, jednakost, bratstvo!" A sada se pripremaju za konačno krvoproliće tijekom kojeg ćemo vikati "Kapitalizam!" i "Komunizam!", dok se dva tima bijelih ljudi međusobno kolju vodikovim bombama koje financiraju Židovi.

Machine Translated by Google

Tijekom ovih bratoubilačkih i samoubilačkih ratova, Židovi se nisu bojali žrtvovati tisuće svoje braće za svoju đavolsku stvar, kao što su to učinili u posljednjem monstruoznom pokolju 2000.
1940-ih. Židovi shvaćaju ono što MI moramo shvatiti: da se bore za najviše uloge u znanju čovječanstva –
ovladavanje cijelom Zemljom – i ne ustručavaju se od neizbježnih zaključaka strategije i taktike diktiranih poznavanjem takvih uloga. Ako želimo preživjeti, onda i mi moramo imati duhovitost i snagu uma da se suočimo sa smrtonosnim činjenicama situacije i djelujemo BEZOBZIRNO, BRZO i UČINKOVITO.

Židovi su gotovo ostvarili posljednji korak u svojoj 4000-godišnjoj revoluciji – OTVORENOJ svjetskoj sili. Sada imaju potpunu tajnu moć manipuliranja i kontrole svih svjetskih aktivnosti, a nedostaje im samo malo više ispiranja mozga i slamanja volje masa kako bi njihova svjetska dominacija postala priznata i formalna moć. Borili su se i izborili se za ovu nevjerojatnu moć nenadmašnom odlučnošću i željeznom voljom tijekom četrdeset stoljeća, i samo čudo može spriječiti konačnu pobjedu takvih fanatičnih ratnika, koliko god takva pobjeda bila tragično i okrutno pogrešna za čovječanstvo.

Čak i ateistički Židovi – što je većina njih – imaju neobjašnjivo vjerovanje u drevna židovska proročanstva da će, kada "zakon izađe s brda Siona" i Jeruzalema, to biti tisućljeće za Židove i da će oni posjedovati i vladati zemljom.

SADA SU U JERUZALEMU i nedostaje im samo nekoliko blokova za potpuno zauzimanje grada! [NAPOMENA: Zapovjednik Rockwell pisao je prije rata 1967. u kojem su Židovi zauzeli ostatak grada.] Proživljavaju svjetsku pomamu jer već mogu osjetiti potpunu pobjedu koju ćemo im dati i već sada pripremaju svoju žrtvenu orgiju pobjede u Tel Avivu!

Suočeni s ovom neizrecivom prijetnjom, da će cijeli svijet i svi mi pasti pod tiraniju bande kriminalnih paranoika, uski šovinizam, konzervativizam i regionalizam većine desničarskih vođa je najveća glupost! S gospodarima

Machine Translated by Google

mješanci, Židovi, koji vode MILIJUNE divljaka u svjetskom napadu protiv bijele elite, nositelja civilizacije, i s krajem koji je samo nekoliko trenutaka udaljen u povijesnom smislu, samo najkratkovidniji vođe mogu nastaviti držati našu djecu podijeljenom i bespomoćnom u "timovima" Amerikanaca, dixiekrata, katolika, Nijemaca, Yankeeja, ateista, Nizozemaca, konzervativaca, Iraca itd. kroz cijeli jadni, srceparajući popis.

Židov može biti sve to - ali PRVO JE ON ŽIDOV!

Prvi je zadatak onoga koji želi spasiti civilizaciju – što zahtijeva spašavanje bijelog čovjeka – učiniti bijele ljude vrhunski i potpuno svjesnima RASE iznad svih drugih pripadnosti. Naši ljudi mogu biti Demokrati ili Nijemci ili Katolici ili Englezi ako žele i ako to odgovara njihovim ciljevima, ali PRVO MORAJU BITI BIJELI LJUDI! Inače će nas Židovi držati podijeljenima i bespomoćnima i nesvjesnima našeg rasnog jedinstva i snage, dok se fanatično bore kao Židovi, bez obzira gdje se nalaze, dok sve ne završi.

Svijet televizije, raketa i mlaznog prijevoza postao je premalen da bi dopustio bilo kojoj skupini bijelih ljudi bilo gdje da uživa u samoubilačkom luksuzu borbe jedni protiv drugih u ime Židova ikada više, bez obzira na razlog koji se može istaknuti u propagandi. Jednostavno si ne možemo priuštiti borbu jedni protiv drugih kada smo pod tako snažnim i smrtonosnim napadom tako beskrajnih hordi predvođenih tako fanatičnim i đavolskim neprijateljem kao što je marksistički, cionistički Židov. Razlog zašto bijeli čovjek toliko dugo gubi jest taj što nije uspio ili je odbio vidjeti ogromnost i hitnost svog problema. Dopustio si je da ga ometaju milijuni malih svađa oko sitnica, dok je njegova rasa gotovo dovedena do izumiranja.

Poput prvog čovjeka u analogiji, nismo razumjeli put, prirodu prepreka i, najgore od svega, nismo čak ni shvatili cilj koji moramo osvojiti – ili umrijeti. Taj cilj je i mora biti OSVAJANJE ZEMLJE OD STRANE BIJELOG ČOVJEKA, budući da civilizacija ovisi isključivo o takvom bijelom ovladavanju. Bilo koji manji cilj je potpuno bezvrijedan, baš kao što bi bio bezvrijedan za čovjeka koji je određen da visi kako bi uzimao vitamine i postigao savršeno zdravlje.

Machine Translated by Google

I tako fantastično težak i kozmički cilj kao što je svijet
Majstorstvo se ne može steći srećom, prikradanjem, polovičnim mjerama, molitvama, nadama, lijepim govorima, pamfletima ili sporadičnim nasiljem. Ono čemu moramo težiti i što moramo postići jest SVJETSKA PROTUREVOLUCIJA protiv židovske marksističko-cionističke revolucije.

I revolucije nikada, nikada, NIKAD nisu rezultat spontanih i slučajnih ustanaka, već UVIJEK proizvod nemilosrdnog, znanstvenog planiranja i borbe, temeljene na nepromjenjivim zakonima velikih društvenih previranja. Iza vila i barikada uvijek se krije priča o zavjerama planera uz paljenje svijeća – inače bi revolucija završila u trenu.

Ne samo da naša šačica vođa do sada nije uspjela shvatiti nečuvene razmjere cilja kojem moramo težiti, već su se pojedinačno iznevjerili u suočavanju sa svojim zastrašujućim odgovornostima u planiranju. Iznova i iznova, navodni vođe su se pojavljivali i vodili nas u jadnim pokušajima da odgrizu vrh tigrovog repa, samo da bi potrošili našu imovinu, krv i herojstvo u uzaludnoj borbi koja uvijek završava smrvljenjem jednim, razornim udarcem šape zvijeri.

Židovsku svjetsku revoluciju mogu slomiti i pobijediti samo kontrasvjetska revolucija.

Svaka revolucija mora biti planirana s pažnjom i preciznošću u skladu s čvrstim zakonima koji upravljaju ljudskim ponašanjem u masama. Svjetska revolucija, suočena s međunarodnom i zapanjujućom moći židovstva, mora biti planirana i izvedena s briljantnošću i nemilosrdnošću neusporedivom u povijesti svijeta.

Najosnovnije pravilo takvog kataklizmičkog društvenog previranja kao što je revolucija glasi: "Krv mučenika je sjeme crkve!" Možda zvuči okrutno i brutalno, ali ipak je istina da što je veći udio ljudskog previranja kojem se teži, to je veća količina krvi i bujica suza koje se moraju proliti u ogromnim količinama da bi se postigao cilj.

Vrsta neviđenog, kolosalnog pokreta koji sam po sebi može preokrenuti suicidalni trend zapadnog svijeta i omogućiti još tisuću godina preživljavanja bijelog čovjeka, nikada ne može

Machine Translated by Google

biti lansiran – a kamoli osvojen – na bilo koji siguran, bezbolan ili jednostavan način. Čak su i obične patnje i mučeništvo premale za vrstu pokreta koju moramo zapaliti da bismo preživjeli. Sve u vezi s trenutnom smrtonosnom bitkom za prevlast nad svijetom jest i mora biti
Olimpijac, i ne možemo se ustručavati olimpijskih ATOGIJA ako se želimo nadati pobjedi.

Moćni pokreti uvijek zahtijevaju od milijuna ljudi da se žrtvuju u strasti samopožrtvovne predanosti cilju. I te ogromne mase ljudi nikada se ne mogu potaknuti da se bace u plamen revolucije uz povike "Povoljna trgovinska bilanca!" ili "Prava država!" itd. Samo TEMELJNI porivi iz dubine ljudske psihe mogu podići sporo pokretne mase iz njihove neznanja i apatije do divljeg naleta emocija koji ih potpuno odnosi u plimnom valu revolucije. Ništa tako ne utječe na ove temeljne emocije masa kao HEROJSTVO, i samo krajnje herojstvo sada može spasiti bijelog čovjeka od njegove letargije i paralizirajućeg straha od Židova.

I ne postoji nijedan drugi simbol osim svastike i nijedno drugo ime osim Adolfa Hitlera koje je tako lijepo sračunato da proizvede progon i posljedično herojstvo koje jedino može ujediniti i rasplamsati bijelog čovjeka u neodoljiv val antižidovske marksističko-cionističke revolucije. Do dolaska Adolfa Hitlera, bijeli ljudi svijeta nisu imali ništa, apsolutno NIŠTA u smislu zajedničkog cilja, zajedničkih heroja, zajedničkih mučenika, svetišta, imena i simbola.

Ali sada, nakon što su milijuni mladih njemačkih bijelih muškaraca herojski bacili svoje dragocjene živote u prvoj pravoj borbi u povijesti za bijelu elitu, konačno imamo krvlju natopljena svetišta, simbole i mučenike koji su najosnovniji dio revolucije.

Milijuni jednako dragocjenih mladih bijelih muškaraca na suprotnoj strani, boreći se za đavolske komunističko-cionističke Židove, izgubit će živote apsolutno ni za što osim ako ovo ne prihvatimo
nevjerojatnu žrtvu krvi i iskoristiti je kako bi se osiguralo da se nikada više dragocjena bijela krv neće prolijevati boreći se za Židove i crnce.

Machine Translated by Google

Ipak, i nevjerojatno, sretni nasljednici sve te samožrtve i herojstva - primatelji ovih dragocjenih krvlju umrljanih zastava i svetih imena - odbacuju svoju baštinu kao "nepraktičnu".

„Nikada ne možemo pobijediti otvorenim pridržavanjem nacionalsocijalizma i svastike“, slabašno objašnjavaju ovi gospoda. „Židovi su naučili ljude da ih previše mrze“, dodaju. „Ako koristimo svastiku i preotvoreno hvalimo Hitlera, bacit će nas u zatvor ili nas ubiti!“ I nisu li bacili SVE tvorce

revolucije, uključujući židovske tvorce Crvene revolucije, u zatvor – pa čak i ubiti neke od njih? Trebamo li mi nacionalsocijalisti biti strahljiviji i kukavičkiji od bande Židova? Upravo progon i krvoproliće koje takvi neodlučni likovi žele izbjeći jest sine qua non [nešto apsolutno neophodno ili bitno] naše pobjede!

Ovo nisu prazne riječi. Osobno sam dokazao njihovu istinitost ovdje u Americi, središtu moći svjetskog židovstva, time što sam bio pretučen, odlaskom u zatvor i ludnicu, gubitkom drage obitelji i životom poput životinje. Za dvanaest dana od danas, dok ovo pišem, ponovno se suočavam sa zatvorom. Ove stvari su neugodne, pa čak i srceparajuće – ali MORAJU BITI!

U dvije godine sam se uzdigao do vodeće pozicije u svjetskoj borbi za bijelog čovjeka, počevši kao siromašan, nepoznat i neiskusan samac poput milijuna i milijuna drugih – jednostavno i isključivo zato što sam s zahvalnošću i ljubavlju koristio dragocjena imena i simbole koji su bili okupani i natopljeni takvim oceanima krvi i suza – svastiku i ime Vođe, Adolfa Hitlera.

Privremeni i blještavi politički uspjesi uvijek su laki. Uvijek je jednostavnije i brže staviti uloške u jaknu nego mjesecima ili godinama rada i znoja graditi ljudske mišiće koji će ispuniti kaput. Već pedeset godina postoji stalan uspon i pad "desničarskih" ili bijelih pokreta izgrađenih isključivo od uložaka.

Podržavanjem majčinstva, vrlina i patriotizma itd., te izbjegavanjem brutalnih izjava o pravoj svrsi takvih organizacija – koja nužno mora biti istrebljenje

Machine Translated by Google

Komunističko-cionistički neprijatelji čovječanstva – velika jata plašljivih "domoljuba", "konzervativaca", pa čak i nekoliko "tvrdokornih" antisemita mogli bi se okupiti. Ali te ljude takav pokret ne privlači jer su toliko rasplamsani revolucionarnim žarom da ih je teško spriječiti da napadaju svoje mučitelje na ulicama. Umjesto toga, pridružuju se "domoljubnom" društvu kako bi ublažili svoju grižnju savjesti pretvarajući se da se bore protiv Židova i njihove izdaje i terora onim što nazivaju "pametnim podzemnim metodama". Jednom tjedno se oslobađaju nagomilane frustracije zbog tiranije Židova i crnaca na "skupu" (privatnom, naravno) i zatim sretno žure kući na još jedan tjedan profita, zabava i televizije.

Takvi Moćni Miševi su užasnuti kada se predloži da bi možda trebali dijeliti letke na ulici ili piketirati neki nečuveni primjer židovsko-komunističke arogancije. A ako netko razotkrije ne samo Židove kakvi jesu, već i ove političke besposličare koji crpe podršku i energiju za pravu bitku, ovi heroji odgovaraju zavijanjem da je agent provokator koji radi na tome da ih sve razapne kao hrpu nacista - što bi, da nije njihove odvratne kukavičluka, inače mogli i biti.

Nije zadatak svjetske antižidovske revolucije privući i organizirati ove prezrene podmukle ljude, već ih istjerati s puta i iz posla, gdje neće moći izvući od Pokreta ono malo dostupne podrške za beskorisne "projekte", kao što to rade godinama. Ništa ne obavlja taj zadatak kao svastika. Politički trutovi, profiteri, prostitutke i kukavice bježe podvijenih repova s ovog kukastog križa, kao što vrag to čini sa svete vode.

S druge strane, svastika ima neodoljivu privlačnost za vrstu odvažnih, smjelih, bezbrižnih MLADIH muškaraca kakvi su nam potrebni. U Americi, većina njih su jednostavno mrzitelji crnaca zbog svog čistog instinkta bijelog čovjeka. Kad shvate ulogu Židova u sramotnoj situaciji s crncima, postaju nacisti u nekoliko minuta.
Onda je to posao od samo nekoliko mjeseci dok i oni ne shvate

Machine Translated by Google

dublje značenje, idealizam i istinski ciljevi Pokreta.

Ali još važnije od ovih prednosti, krvlju natopljena svastika ima nadnaravni učinak na Židove. Uostalom, to je samo nekoliko crnih linija - ali ona izbacuje Židove iz njihovog uobičajenog lukavog i proračunatog stanja uma te ih čini histeričnima i glupima. Za njih to nisu samo linije, već strašna prijetnja nemilosrdnog razotkrivanja, brze pravde i strašne osvete koju im njihova grižnja savjesti govori da itekako zaslužuju. To je kao slika električne stolice za progonjenog ubojicu.

Smireni, proračunati Židov je najopasnija zvijer na licu zemlje. Korištenjem svog đavolskog, izopačenog, ali briljantnog razuma, Židov je gotovo savladao sve nas ostale. Ali histerični, vrišteći Židov, izvan sebe od mržnje i straha od kazne za svoje zločine, bespomoćni je kit u rukama proračunatog nacionalsocijalista.

To smo dokazali više puta – kada su židovska vijeća potrošila milijune dolara kako bi među Židovima proširila vijest da nas ignoriraju. Ali horde krivih malih grešnika to ne mogu učiniti!
Kad vide tu svastiku i čuju nas kako hvalimo Adolfa Hitlera i opisujemo plinske komore za izdajnike, postaju vrišteći, divlji geto Židovi koji su vječno digli u zrak svoje pobjede u posljednji čas svojim ludim strastima mržnje i osvete.

Rezultat je žila kucavica političkog pokreta: PUBLICITET! Unatoč židovskoj dominaciji svim medijima javnog informiranja, paradiranje svastika i nacionalsocijalista na javnim ulicama ne može se sakriti ili ignorirati bez otkrivanja igre. Mogu zataškati vijesti, to je sigurno.

Ali onda previše ljudi shvati svoju moć tiska i
cenzura. A kada mladi Pokret uspije nametnuti objavu o svom postojanju na divovskim nacionalnim TV mrežama, u časopisima, tisku itd. – to služi kao poziv frustriranim milijunima koji traže takav pokret. Tek tako smo uspjeli kontaktirati tisuće ljudi diljem svijeta koji nikada prije nisu bili u bilo kakvoj "patriotskoj" opremi, ali nisu mogli odoljeti Američkoj nacističkoj stranci i Svjetskoj uniji...

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalisti. [NAPOMENA: Zapovjednik Rockwell formalno je promijenio naziv svoje organizacije u NACIONALNO-SOCIJALISTIČKA BIJELA STRANKA tijekom svoje posljednje nacionalne konferencije osoblja u lipnju 1967.]

Svastika i Hitler, daleko od toga da su mlinski kamen, zapravo su odgovor na vječni problem desnice – novac!
Kad nemate novca za papir, dvorane za sastanke itd. – što naša strana nikad nema – možete izaći na ulice, marširati, dijeliti domaće letke i piketirati – besplatno. Židovi podivljaju, napadaju – a vi onda imate besplatno korištenje židovske televizije, novina, časopisa itd. vrijedne milijune dolara. Naravno, možete se iskrvariti i morati sjediti u zatvoru neko vrijeme dok se oporavljate. Ali to je mala cijena za zapanjujuće rezultate.

Uz besplatnu publicitet koju pruža otvorena operacija kao nacist, otkrivate i da će sama smjelost te stvari privući mlade borce koji su vam potrebni, iako oni ne znaju ništa i ne mare za politiku posla. Dive se sirovoj hrabrosti i odvažnosti. Kasnije, kada malo bolje upoznaju činjenice, borit će se za ideale i bijelog čovjeka. Ali do tada, ovi vrijedni zaštitnici vaše slobode govora borit će se samo iz zabave.

Iznad svega, svastika će vas spasiti od temeljne pogreške desnice - taj slatki razum će promijeniti svijet i spasiti nas od židovskih tiranina.

Razum je još uvijek dojenče u ljudskim poslovima, dragocjen i rijedak razvoj pronađen u mutacijskim mozgovima infinitezialne manjine homo sapiensa. Čak i nekolicina genijalaca sposobnih za istinski, neovisni razum gotovo su uopće nesposobni djelovati u skladu s diktatima tog razuma – što je jedan od razloga zašto mnogi od njih završe kao neuspješni u svijetu koji ne cijeni njih ni njihov razum.

SILA, MOĆ, SNAGA vlada svijetom, od oseke i plime do odluke vašeg susjeda da se pridruži Rotaryju. Samo zanemariva skupina čudnih ljudi mijenja mišljenje kao rezultat uvjeravanja superiornijim argumentom. Ogromne mase, uključujući masu

Machine Translated by Google

Današnji "intelektualci" mijenjaju mišljenje samo kako bi se PRILAGODILI. Drugim riječima, umovi velike većine UVIJEK se klanjaju najjačem mišljenju - mišljenju koje donosi nagrade i izbjegava kaznu.

Desnica ispituje svoje razloge, argumente i činjenice te ih smatra istinitima i dobrima – kakvi god oni bili. Tada se ogorče što susjedi ne mogu vidjeti i cijeniti tu ispravnost i, vrlo vjerojatno, izbace ih iz kuće jer propovijedaju "mržnju". Ali tako stvari stoje. Lijeni će se držati bilo kojeg mišljenja koje pokazuje najviše snage i VOLJE ZA MOĆ. Potpuno su, beznadno ženstvene u svom pristupu razumu i uvijek, UVIJEK preferiraju snagu nad "ispravnošću".

Kad kažu "ne" našoj svastici i nacionalsocijalizmu, one su samo vječna žena koja govori "ne", ali misli: "Ako prihvatiš moje ne, onda si slabić i nemaš pravo na moje usluge. Da vidimo imaš li muškosti i snage da me NATJERAŠ reći da!"

Mrze nas sada jer smo slabi i nemoćni. Niti jedan razum na svijetu ih nikada neće natjerati da nas vole ili naše ideje NI U KOJEM obliku, bez obzira koliko ih pokušavamo uljepšati, sve dok ne ZASLIJEDIMO NJIHOVO POŠTOVANJE I DIVLJENJE ZBOG NAŠE VOLJE, naše hrabrosti, naše snage! Koliko god glupi bili, njihovi instinkti za mirisanje sile i snage još su uvijek čisti, a pokušaj PROKRIJAVANJA nacionalsocijalističkih ideja pod krinkom "patriotskih liga" i drugih lijepih, sigurnih skupina vrlo ih ispravno odbija kao djela kukavica i podmuklih.

DO ĐAVLA s tim podmuklim, sigurnijim pristupima! Progone nas jednako kao i izravni, otvoreni pristupi i svaki put nas osuđuju na bijedan, podmukli neuspjeh. Ako ćemo biti posljednji bijeli ljudi koji su osvojili svijet; ako ćemo na kraju biti preplavljeni čoporom štakora, suočimo se barem sa smrću naše rase kao što su se naši preci suočili sa svojom smrću - poput MUŠKARACA.

Nemojmo se puzati među štakore moleći za milost ili pokušavajući ih nadmudriti i pretvarati se da smo i sami štakori!

Stanimo na skelu povijesti – ako moramo visiti – kao

Machine Translated by Google

mučenici iz Nürnberga, visoki i ponosni! Je li život tako sladak, je li udobnost tako dragocjena, a posao u židovskoj blagajni tako svet da se BOJIMO uhvatiti moćnu ruku ADOLF-a HITLERA koja nam se pruža iz naše slavne prošlosti? Opet, do
DOĐAVOLA s prikradanjem i sigurnošću!

Dio Židova je biti lukav i podmukao. Genij našeg naroda oduvijek je bila radosna snaga, snažna odlučnost, izravnost, muževna hrabrost i vatreni herojizam. Kada Židovi, svojim ekonomskim terorizmom, zatvorima, nasilnicima i vješalima, zastraše bijelog čovjeka da odloži toljagu i potaknu ga da pokuša nadmudriti židovsku tiraniju, Židovi su potpuno oslabili nekoć snažnog bijelog čovjeka i osudili ga na sramotu i poraz. Bijeli čovjek NIKADA ne može pobijediti podmuklošću!

U zoru nordijske civilizacije, niže rase su se grčile u svojim grubim kolibama i molile: "Gospodine, spasi nas od bijesa ljudi sa Sjevera!" Upravo je TAKAV čovjek izgradio zapadnu civilizaciju. Ako se civilizacija sada treba spasiti od rojeva degeneriranih Židova, njihovih kanibalskih suučesnika i njihovih neopisivo izopačenih liberalnih prijatelja, spasit će je TAKAV čovjek, NIKAD se ne prikrada!

BIJELI ČOVJEČE! Ista željezna krv vaših moćnih predaka teče vašim venama! Visoki lik ADOLF-A HITLERA pruža divovsku ruku da vas uzdigne do MOĆI koja osvaja svijet! Dovoljno si se zgrčio pred patuljcima! Sada USTANI! Prkosi štakorima i gamadi pod tvojim nogama! Neka osjete vrh i petu tvoje čizme! Zgazi ih!

Spavao si. Kad ustaneš i uspraviš se, i mase još jednom vide kako izgleda čovjek SILE, voljet će te kao što sada zamišljaju da te mrze. S iskrom nacionalsocijalizma, koju je zapalio Adolf Hitler, koja gori u tvojim grudima, nepobjediv si! IN HOC SIGNO VINCES! U znaku svastike, TI ćeš pobijediti!

Pridružite se herojima u Americi, Britaniji, Islandu, Danskoj i drugim bijelim zemljama koji su podigli sveti barjak svastike i branili ga svojom krvlju. Uzdigao se iz

Machine Translated by Google

pepeo Berlina i nikada više neće biti sravnjen. Stanite s nama pred oltar Adolfa Hitlera i bijele rase koja osvaja svijet i založite svoj život kao što smo i mi učinili, kako biste ponovno u svijet donijeli red i pravdu zapadne, bijele civilizacije.

Naučimo još jednom izdajnike, štakore i pigmeje da se u svojim kolibama stresu od straha i mole: "Gospodine, spasi nas od BIJESA LJUDI SA SJEVERA!"

Machine Translated by Google

za moje legionare poglavlje viii demokracija protiv nacije

Corneliu Zelea Codreanu

Machine Translated by Google

u parlamentu

Kao rezultat ovih izbora ušao sam u Parlament; bio sam sam u usred neprijateljskog svijeta. Nedostajalo mi je iskustvo ovog parlamentarnog života i talent demokratskog govorništva koje je puno praznih, ali pompoznih, sjajnih frazeologija, uvježbanih gesta i velike doze drskosti. Osobine koje pomažu čovjeku da uspije, da se uzdigne, Bog me nije obdario - možda kako bi spriječio da budem u iskušenju da se popnem na političkoj ljestvici.

Sve vrijeme dok sam bio u Parlamentu, nikada nisam prekoračio zakone pristojnosti i poštovanja prema starijima od sebe, pa makar oni bili i moji najveći neprijatelji. Nisam ih ismijavao, psovao, smijao im se, ili uvrijedio ikoga, što je značilo da nisam mogao postati dio tog života. Ostao sam izoliran, ne samo zbog činjenice da sam bio jedan protiv drugih, već potpuno izoliran od takve vrste života.

Jedne večeri, prilično kasno, kada su se vijećanja bližila kraju, a klupe bile gotovo prazne, dobio sam riječ. Pokušao sam pokazati da je naša zemlja napadnuta od strane Židova; da je tamo gdje je invazija najveća, ljudska bijeda najstrašnija: u Mammuresiju da je početak židovskog postojanja na našem tlu nagovijestio smrt Rumunja; da ćemo, kako se njihov broj povećava, umrijeti; da su konačno vođe rumunjske nacije, ljudi stoljeća demokracije i političkih stranaka, izdali svoj narod u ovoj borbi stavljajući

sebe u službi velikih nacionalnih ili međunarodnih financija.

Pokazao sam da se u portfelju Marmorosch Blank Bank, tom židovskom gnijezdu zavjere i korupcije, nalazi mnogo političara kojima je ova banka "posuđivala" novac; gospodin Brandsch, Državni podtajnik 1 1 1.000 leja; Banca Taraneasca od gosp. Davilia, 4 677 000 leja; g. lunian 407.000 leja; g. Madgearu 401.000 leja; g. Filipescu 1.265.000 leja; G. Raducanu 3,450.000 leja; Banka Raducanu 10.000.000 leja; g. Pangal (glava zidarstva Škotskog obreda u Rumunjskoj) 3.800.000 leja; gosp. Titulescu 19.000.000 leja—svi oni vodeći u rumunjskoj javnosti

Machine Translated by Google

život. 'Osim ovih, ima ih i drugih, jako mnogo, ali nisam mogao doći do njihovog popisa. Netko me prekinuo rekavši:'

"Ovo je posuđeni novac, bit će vraćen."

Odgovorio sam: „Hoće li se ovo vratiti ili ne, ne znam.“

Ali kažem vam jedno: kada netko posudi novac iz takvog financijskog izvora, ima obvezu kada dođe do
moć, da je zadovolji, ili čak i ako nije na vlasti, da je podrži, ali u svakom slučaju, da je ne razotkrije kada bi trebala biti razotkrivena."

Zatim sam pročitao popis s kojeg sam pokazao, uklanjajući svaku mogućnost poricanja, kako je od rata rumunjska država prevarena za oko 50 milijardi leja u demokraciji, najpoštovanijem i najsavršenijem obliku vladavine „naroda od naroda“! Vodstvo „demokracije“ ima osnovnu ideju o trajnoj „kontroli“ naroda u kojoj je narod, veliki kontrolor, tijekom 15 godina vladavine opljačkan za bajkovit iznos od 50 milijardi leja. Zatim sam iznio nekoliko kritičkih zapažanja u vezi s demokracijom.

Na kraju sam postavio sedam zahtjeva:

1. Zahtijevamo uvođenje smrtne kazne za prijevarne manipulatore javnim sredstvima. U tom trenutku me prekinuo gospodin Ispir, profesor na Teološkom fakultetu: „Gospodine Codreanu, nazivate se kršćaninom, širiteljem kršćanskih ideala. Podsjećam vas da je ideja koju ste upravo iznijeli antikršćanska.“ Odgovorio sam: „Profesore, kada je u pitanju izbor između smrti moje zemlje i smrti lopova, preferiram smrt lopova i mislim da sam bolji kršćanin ako ne dopustim lopovu da uništi moju zemlju i da je uništi.“

2. Zahtijevamo istragu i oduzimanje bogatstva
onih koji su iskrvarili našu jadnu zemlju.

3. Zahtijevamo da se svi političari za koje se može dokazati da su radili protiv interesa naše zemlje podržavajući sumnjive privatne špekulacije ili na bilo koji drugi način, privedu pred sud.
pravda.

4. Zahtijevamo da se u budućnosti političarima zabrani
upravnih odbora raznih banaka i financijskih

Machine Translated by Google

poduzeća.

5. Zahtijevamo protjerivanje hordi nemilosrdnih eksploatatora koji su došli ovamo iscrpiti bogatstvo s našeg tla i iskoristiti rad naših ruku.

6. Zahtijevamo da se teritorij Rumunjske proglasi neotuđivo i nepovratno vlasništvo rumunjske nacije.

7. Zahtijevamo da se svi agenti za kampanju pošalju na posao i da se uspostavi jedinstveno zapovjedništvo koje će nadahnuti cijelu rumunjsku naciju jednim ritmom i jednim umom.

To su bili prvi pokušaji javnog formuliranja nekoliko političkih mjera koje sam smatrao najhitnijima. Nisu bile rezultat nekog dugotrajnog razmišljanja ili ideološke potrage, već rezultat trenutnih promišljanja o tome što je rumunjskom narodu tada trebalo, bez odgađanja.

Šest mjeseci kasnije, pojavilo se nekoliko prilično popularnih pokreta koji su u svom programu imali moje tri početne točke:

1. Smrtna kazna,

2. Istraživanje bogatstva i

3. Sprječavanje političara da uđu u upravne odbore – što je značilo da su ih i drugi smatrali potrebnima.

Nekoliko zapažanja o demokraciji

Na sljedećim stranicama želim predstaviti nekoliko zaključaka svog svakodnevnog iskustva na način koji će biti razumljiv svakom mladom legionaru ili radniku. Živimo u
odjeća, oblici demokracije. Pitam se jesu li oni dobri? Još ne znamo. Ali jedno vidimo: točno znamo da je dio većih i civiliziranijih europskih nacija odbacio

Machine Translated by Google

ovu odjeću i obukli novu. Jesu li je odbacili jer je bila dobra? I drugi narodi ulažu velike napore da je se riješe i promijene. Zašto? Je li moguće da svi narodi

poludio? Da su samo rumunjski političari ostali najmudriji ljudi na cijelom svijetu? Čini se da u to ne mogu baš povjerovati.
Svakako, oni koji su ih promijenili ili koji to žele učiniti, imaju svoje razloge.

Ali zašto bismo se trebali baviti tuđim razlozima? Bolje da se bavimo razlozima koji bi nas Rumunje natjerali da odbacimo ovu odjeću demokracije.

Ako nemamo razloga za njihovo odbacivanje, ako su nam prikladni, onda bismo ih trebali zadržati, čak i ako bi ih cijela Europa trebala odbaciti. Međutim, nisu ni dobri za nas, jer:

1. Demokracija razbija jedinstvo rumunjskog naroda, dijeli ga na stranke, uzburkava ga i tako ga, razjedinjenog, izlaže suočavanju s ujedinjenim blokom židovske vlasti u teškom trenutku njegove povijesti. Sam taj argument toliko je ozbiljan za naš opstanak da bi bio dovoljan razlog da ovu demokraciju zamijenimo za bilo što što bi moglo jamčiti naše jedinstvo: naime naš život; jer naša nejedinstvo znači smrt.

2. Demokracija pretvara milijune Židova u rumunjske građane, čineći ih ravnopravnima s Rumunjima i dajući im jednaka prava u državi. Jednakost? Na kojoj osnovi? Živimo ovdje tisućama godina; s plugom i oružjem; s našim radom i našom krvlju. Zašto bismo trebali biti ravnopravni s onima koji su ovdje jedva 100, 10 ili 5 godina? Gledajući na

U prošlosti, mi smo stvorili ovu državu. Gledajući u budućnost, mi Rumunji nosimo svu povijesnu odgovornost za postojanje Velike Rumunjske; oni nemaju nikakvu. Kako bi Židovi mogli biti
odgovorni pred poviješću za nestanak rumunjske države? Ukratko: nemaju ni jednakost u radu, žrtvi i borbi koja je stvorila državu, niti jednakost

odgovornost za svoju budućnost. Jednakost? Prema drevnoj maksimi, jednakost znači nejednako tretirati nejednake stvari. Na temelju čega Židovi zahtijevaju jednak tretman, politička prava
jednaki onima Rumunja?

Machine Translated by Google

3. Demokracija nije sposobna za kontinuitet u nastojanjima. Podijeljena na stranke koje vladaju jednu, dvije ili tri godine, nije sposobna smišljanje i ostvarivanje dugoročnog plana. Jedna stranka poništava planove i napore druge. Ono što je jedna zamislila i izgradila danas druga ruši. U zemlji kojoj je potrebna izgradnja, čiji je povijesni trenutak upravo ta izgradnja, ovaj nedostatak demokracije predstavlja prijetnju. Kao da bi se na farmi vlasnici mijenjali svake godine, svaki s drugačijim planovima, uništavajući ono što su prethodnici učinili, njihov rad samo da bi ga sljedeći vlasnik uništio.
sutra.

4. Demokracija onemogućuje političaru da ispuni svoju dužnost prema naciji. Političar najveće dobre volje postaje, u demokraciji, rob svojih pristaša; on ili zadovoljava njihove osobne apetite ili uništavaju njegovu podršku. Političar živi pod tiranijom i stalnom prijetnjom izbornog agenta. Stavljen je u poziciju da bira između odricanja od svog životnog rada i zadovoljstva svojih pristaša. A onda političar zadovoljava njihove apetite; ne iz svog džepa, već iz džepa zemlje. Stvara radna mjesta, položaje, misije, komisije, sinekure, a sve to opterećuje nacionalni proračun koji sve više opterećuje sve pogrbljenija leđa naroda.

5. Demokracija nije sposobna za autoritet. Nedostaje joj moć sankcija. Stranka, iz straha od gubitka svojih pristaša, ne primjenjuje sankcije protiv onih koji žive kroz skandalozne poslovne dogovore koji se mjere u milijunima, kroz krađu ili pronevjeru; niti primjenjuje ikakve sankcije protiv političkih protivnika kako ne bi razotkrili njezine vlastite sumnjive poslove i neispravnosti.

6. Demokracija je u službi velikih financija. Zbog skupog sustava i konkurencije među raznim skupinama, demokraciji je potrebno mnogo novca. Kao prirodna posljedica toga postaje rob velikih židovskih međunarodnih financija koje ga podjarmljuju subvencijama. Na taj način sudbina naroda predaje se u ruke kaste bankara.

Machine Translated by Google

IZBOR, SELEKCIJA, NASLJEĐE

Narod se ne vodi prema svojoj volji: demokratskoj formuli; niti prema volji jednog pojedinca: diktatorskoj formuli.

Ali prema zakonima. Ovdje ne govorim o zakonima koje je stvorio čovjek. Postoje norme, prirodni zakoni života; i postoje norme, prirodni zakoni smrti. Zakoni života i zakoni smrti. Nacija ide prema životu ili smrti ovisno o tome kako poštuje jedan ili drugi od ovih zakona.

Ostaje jedno pitanje na koje treba odgovoriti: Tko u jednoj naciji može razumjeti ili intuitivno znati te norme? Ljudi? Mnoštvo? Kad bi to bio slučaj, vjerujem da je previše
očekuje se. Mnoštvo ne razumiju puno jednostavnije zakone. Oni im se moraju objasniti ponovljenim inzistiranjem kako bi ih razumjeli - da, čak i kaznom ako je potrebno.

Evo nekoliko primjera zakona koji su nužno potrebni za život ljudi, a koje mnoštvo teško razumije: da u slučaju zarazne bolesti bolesni moraju biti

izolirana i potrebna je opća dezinfekcija; da sunčeva svjetlost mora ući u domove, stoga kuća treba imati velike prozore; da ako se stoka bolje hrani i brine o njoj, daje više za čovjeka
prehrana itd. Ako mnoštvo ne razumije ili razumije samo s poteškoćama nekoliko zakona koji su mu neposredno potrebni za život, kako netko može zamisliti da je to ono što u
demokracija se mora voditi kroz samu sebe kako bi mogla razumjeti najteže prirodne zakone; ili da bi intuitivno poznavala najsuptilnije i najneprimjetnije norme ljudskog vodstva, norme koje
projektirati izvan sebe, svog života, svojih životnih potreba ili se ne odnose izravno na njega već na superiorniji entitet, naciju?

Za pravljenje kruha, cipela, plugova, bavljenje poljoprivredom, upravljanje tramvajem, čovjek mora biti specijaliziran, zar nema potrebe za specijalizacijom kada

Machine Translated by Google

Kad je riječ o najzahtjevnijem vodstvu, vodstvu nacije? Ne mora li se posjedovati određena kvaliteta?

Zaključak: narod nije sposoban sam upravljati. Njime bi trebala upravljati njegova elita. Naime, kroz onu kategoriju ljudi rođenih u njegovom krilu koji posjeduju određene sposobnosti i specijalnosti. Kao što pčele odgajaju svoju "maticu", tako i narod mora odgajati svoju elitu. Mnoštvo se također, u svojim potrebama, obraća svojoj eliti, mudrima države.

Tko bira tu elitu – mnoštvo? Mogli bi se pronaći pristaše za bilo koju "ideju" ili glasovi za bilo koga tko se kandidira za javnu dužnost. Ali to ne ovisi o tome kako ljudi shvaćaju te "ideje", "zakone" ili "kandidate", već o nečem sasvim drugom: o spretnosti pojedinaca da osvoje dobru volju mnoštva. Nema ništa hirovitije i nestabilnije u

mišljenja nego mnoštvo. Od rata, to je mnoštvo redom bilo avereskansko, liberalno, nacionalističko, nacionalno-seljačko, iorgansko itd., pozdravljajući svakog, samo da bi godinu dana kasnije pljunulo na svakog, prepoznajući tako vlastitu pogrešku, dezorijentaciju i nesposobnost. Njegov kriterij za odabir je: "Isprobajmo neke druge." Dakle, odabir se ne vrši prema prosudbi i znanju, već nasumce i oslanjajući se na sreću.

Evo dvije suprotne ideje, jedna sadrži istinu, a druga laž. Istina – od kojih može biti samo jedna – se traži. Pitanje se stavlja na glasanje. Jedna ideja dobiva 10 000 glasova, druga 10 050. Je li Je li moguće da 50 glasova više ili manje određuje ili poriče istinu? Istina ne ovisi ni o većini ni o manjini; ona ima svoje vlastite zakone i uspijeva, kao što se vidjelo, protiv svih većina, čak i ako su one porazne.

Pronalaženje istine ne može se povjeriti većini, baš kao što se u geometriji Pitagorin teorem ne može staviti na glasanje mnoštva kako bi se utvrdila ili porekla njegova valjanost; ili baš kao što kemičar proizvodnja amonijaka ne zahtijeva od mnoštva da glasaju o količinama dušika i vodika; ili kao što agronom, koji je godinama proučavao poljoprivredu i njezine zakone, ne mora se obratiti mnoštvo pokušava uvjeriti sebe u njihovu valjanost njihovim glasom.

Može li narod birati svoju elitu? Zašto onda vojnici ne biraju?

Machine Translated by Google

odabrati najboljeg generala? Da bi izabrao, ovaj kolektivni porota morao bi vrlo dobro znati:

a) Zakoni strategije, taktike, organizacije itd. i

b) U kojoj mjeri se dotična osoba prilagođava tim zakonima kroz sposobnosti i znanje.

Nitko ne može mudro birati bez ovog znanja. Ako mnoštvo želi izabrati svoju elitu, nužno mora poznavati zakone vodstva nacionalnog organizma i stupanj u kojem kandidati za to vodstvo odgovaraju kvalifikacijama i znanjem navedenim zakonima. Međutim, mnoštvo ne može poznavati ni te zakone ni kandidate. Zato vjerujemo da vodeća elita
Zemlja ne može biti izabrana od strane mnoštva. Pokušati odabrati tu elitu je kao odlučivati većinom glasova tko bi trebali biti pjesnici, pisci, mehaničari, piloti ili sportaši neke zemlje.

Dakle, demokracija, utemeljena na načelu izbora, koja sama bira svoju elitu, čini temeljnu pogrešku iz koje proizlazi cijelo stanje nepravde, nereda i bijede u našim selima. Ovdje se dotičemo ključne točke; jer upravo iz te pogreške demokratske koncepcije mogli bismo reći da potječu sve ostale pogreške.

Kada su mase pozvane da izaberu svoju elitu, one ne samo da nisu sposobne otkriti i odabrati jednu, već štoviše, uz rijetke iznimke, odabrati najgore unutar nacije.

Demokracija ne samo da uklanja nacionalnu elitu, već je i zamjenjuje najgorima unutar nacije. Demokracija bira ljude potpuno lišene skrupula, bez ikakvog morala; one koji će platiti bolje, dakle oni s većom moći korupcije; mađioničari, šarlatani, demagozi, koji će se istaknuti u svojim područjima tijekom izborne kampanje. Nekoliko dobrih ljudi uspjelo bi se provući među njima, čak i političari dobre vjere. Ali oni bi bili robovi prvih.

Prava elita nacije bila bi poražena, uklonjena, jer bi odbila konkurirati na toj osnovi; povukla bi se i ostala skrivena. Otuda kobne posljedice za državu. Kada država
predvodi takozvana "elita" sastavljena od najgorih, najkorumpiranijih, najnezdravijih koje ima, nije li dopušteno osobi pitati zašto

Machine Translated by Google

država ide u propast?

Evo, dakle, uzroka svih ostalih zala... nemoral, korupcija i požuda diljem zemlje; krađa i otimačina državnog bogatstva; krvavo iskorištavanje naroda; siromaštvo i bijeda u njezinim domovima; nedostatak osjećaja dužnosti u svim funkcijama; nered i neorganiziranost u državi; invazija stranaca s novcem sa svih strana, koji dolaze kupiti bankrotirane trgovine čija se roba prodaje za bagatelu. Zemlja je rasprodana na aukciji.

"Tko plaća više?" U konačnici, demokracija će nas do ovoga odvesti.

U Rumunjskoj, posebno nakon rata, demokracija nam je, kroz ovaj izborni sustav, stvorila "nacionalnu elitu" romano-Židova, koja nije utemeljena na hrabrosti, ljubavi prema domovini ili
žrtvu, već na izdaji domovine, zadovoljavanju osobnih interesa, mitu, trgovini utjecajem, bogaćenju iskorištavanjem i pronevjerom, lopovluku, kukavičluku i spletkama kako bi se srušio bilo koji protivnik.

Ova "nacionalna elita", ako nastavi voditi ovu zemlju, dovest će do uništenja rumunjske države. Stoga je, u konačnici, problem s kojim se danas suočava rumunjski narod, a o kojem ovise svi ostali, zamjena ove lažne elite pravom nacionalnom elitom temeljenom na vrlini, ljubavi i žrtvi za domovinu, pravdi i ljubavi prema narodu, poštenju, radu, redu,

disciplina, pošteno postupanje i čast.

Tko će izvršiti tu zamjenu? Tko će postaviti ovu pravu elitu na njezino mjesto vođe? Odgovaram: bilo tko osim mnoštva. Priznajem bilo koji sustav osim "demokracije" za koju vidim da ubija rumunjski narod.

Nova rumunjska elita, kao i svaka druga elita u svijetu, mora se temeljiti na načelu društvene selekcije. Drugim riječima, kategorija ljudi obdarenih određenim osobinama koje oni
zatim obrađivati, prirodno se odabire iz tijela nacije, naime iz velike zdrave mase seljaštva i radnika, koja je trajno vezana za zemlju i zemlju. Ova kategorija ljudi postaje nacionalna elita namijenjena vođenju naše nacije.

Machine Translated by Google

Kada se mnoštvo može konzultirati, a kada se mora? Treba ga konzultirati prije velikih odluka koje utječu na njegovu budućnost, kako bi se moglo reći može li ili ne, je li duhovno spremno ili nije slijediti određeni put. Treba ga konzultirati o pitanjima koja utječu na njegovu sudbinu. To se podrazumijeva pod konzultiranjem naroda; to ne znači izbor

elita od strane naroda.

Ali ponavljam svoje pitanje: „Tko određuje svačije mjesto unutar elite i tko procjenjuje svakoga? Tko utvrđuje odabir i posvećuje članove nove elite?“ Odgovoram: „Prethodna elita.“

Potonji ne bira niti imenuje, već posvećuje svakoga na njegovom mjestu na koje se uzdigao svojim sposobnostima i moralnom vrijednošću. Posvećenje vrši poglavar elite u dogovoru.
sa svojom elitom. Stoga nacionalna elita mora paziti da na njezino mjesto ostavi nasljednu elitu, elitu koja se, međutim, ne temelji na načelu nasljeđivanja, već samo na načelu društvene selekcije primijenjene s najvećom strogošću. Načelo nasljeđivanja samo po sebi nije dovoljno. Prema načelu društvene selekcije, koje se neprestano osvježava elementima iz dubine nacije,

Elita se uvijek održava snažnom. Glavna povijesna pogreška bila je u tome što je elita stvorena na temelju

princip selekcije, sljedećeg dana odbacio je isti princip koji ga je rodio, zamijenivši ga principom nasljeđivanja, čime je posvetio nepravedan i osuđen sustav privilegija rođenjem. Kao prosvjed protiv te pogreške; za uklanjanje degenerirane elite; i za ukidanje privilegija rođenjem, rođena je demokracija. Napuštanje principa selekcije dovelo je do lažne i degenerirane elite što je zauzvrat dovelo do aberacije demokracije.

Princip selekcije uklanja i princip izbora i princip nasljeđivanja. Oni se međusobno poništavaju. Postoji sukob između njih; jer ili postoji princip selekcije

i u tom slučaju mišljenje i glas mnoštva nisu važni, ili potonji glasaju za određene kandidate i u tom slučaju selekcija više ne djeluje.

Machine Translated by Google

Slično tome, ako se usvoji princip društvene selekcije, nasljeđe ne igra nikakvu ulogu. Ova dva principa ne mogu ići zajedno osim ako nasljednik ne odgovara zakonima selekcije.

A ako nacija nema pravu elitu – prvu koja označava drugu? Odgovaram jednom frazom koja sadrži nepobitnu istinu: u tom slučaju, prava elita se rađa iz rata s degeneriranom elitom, lažnom. I to, također na principu selekcije.

Dakle, sumirajući, uloga elite je:

a) Voditi naciju prema životnim zakonima naroda.

b) Ostaviti za sobom nasljednu elitu koja se ne temelji na principu nasljeđivanja već na selekciji, jer samo elita poznaje životne zakone i može prosuditi u kojoj mjeri se ljudi prilagođavaju
sposobnosti i znanje o tim zakonima. To je poput vrtlara koji obrađuje svoj vrt i brine se da prije smrti ima nasljednika, zamjenu, jer samo on može reći tko je među njima
Rad s njim je najbolji način da zauzmete njegovo mjesto i nastavite njegov rad.

Na čemu se mora temeljiti elita?

a) Čistoća duše.

b) Radna sposobnost i kreativnost.

c) Hrabrost.

d) Težak život i stalna borba protiv teškoća s kojima se suočava nacija,

e) Siromaštvo, odnosno dobrovoljno odricanje od stjecanja bogatstva.

f) Vjera u Boga.

g) Ljubav.

Pitali su me je li naša dosadašnja aktivnost slijedila iste smjernice kao i aktivnost Kršćanske Crkve. Odgovaram: pravimo veliku razliku između linije koju slijedimo i linije koju...
Kršćanska Crkva. Crkva nama dominira s visine. Ona doseže savršenstvo i uzvišenost. Ne možemo sniziti ovu razinu kako bismo objasnili svoje postupke.

Mi, kroz svoje djelovanje, kroz sva svoja djela i misli, težimo prema toj liniji, uzdižući se prema njoj koliko god nosimo težinu svojih tjelesnih grijeha i svog pada kroz istočni grijeh.

Machine Translated by Google

dopuštenje. Ostaje za vidjeti koliko se možemo uzdići prema ovoj liniji kroz naše svjetovne napore.

Pojedinac, NACIONALNI KOLEKTIVITET, NACIJA

"Ljudska prava" nisu ograničena samo pravima drugih ljudi već i drugim pravima. Postoje tri različita entiteta:

1. Pojedinac.
2. Sadašnji nacionalni kolektivitet, to jest, ukupnost svih pojedinaca iste nacije koji žive u državi u danom trenutku.
3. Nacija, taj povijesni entitet čiji se život proteže kroz stoljeća, s korijenima duboko usađenim u maglu vremena i s beskonačnom budućnošću.

Nova velika pogreška demokracije utemeljene na "ljudskim pravima" jest prepoznavanje i pokazivanje interesa samo za jedan od ova tri entiteta, pojedinca; zanemaruje drugi ili ga ismijava, i
poriče treće.

Svi oni imaju svoja prava i svoje dužnosti, pravo na život i dužnost da ne diraju u pravo na život druge dvije osobe.
Demokracija se brine samo o osiguranju prava pojedinca.
Zato u demokraciji svjedočimo strašnom preokretu. Pojedinac vjeruje da svojim neograničenim pravima može zadirati u prava cijelog kolektiva, za koji misli da ga može pogaziti.
i pljačkaju; stoga se u demokraciji svjedoči ovom kidajućem prizoru, ovoj anarhiji u kojoj pojedinac ne prepoznaje ništa izvan svog osobnog interesa.

S druge strane, nacionalni kolektiv pokazuje trajnu tendenciju žrtvovanja budućnosti – prava nacije – za svoje sadašnje interese. Zato svjedočimo nemilosrdnom iskorištavanju i
otuđenje naših šuma, rudnika, naftnih rezervi, zaboravljajući da postoje stotine rumunjskih generacija, naše djece koja dolaze poslije nas, a koja također očekuju da će živjeti i nastaviti život

Machine Translated by Google

naša nacija. Ovaj preokret, ovaj prekid odnosa uzrokovan demokracijom predstavlja pravu anarhiju, poremećaj prirodnog poretka i jedan je od glavnih uzroka stanja nemira u današnjem društvu.

Harmonija se može ponovno uspostaviti samo ponovnim uspostavljanjem prirodnog poretka. Pojedinac mora biti podređen višem entitetu, nacionalnom kolektivu, koji pak mora biti podređen naciji. "Ljudska prava" više nisu neograničena, već ograničena pravima nacionalnog kolektiva, koji su pak ograničeni pravima nacije.

Konačno, čini se da u demokraciji barem pojedinac koji uživa toliko prava živi divno. Ali u stvarnosti, a to je krajnja tragedija demokracije, pojedinac nema pravo, jer gdje je sloboda okupljanja u našoj zemlji, sloboda pisanja, sloboda savjesti? Pojedinac živi pod terorom, opsadnim stanjem, cenzurom; tisuće ljudi su

uhapšeni, neki ubijeni zbog svoje vjere, kao pod najtiranijim vođama. Gdje je "pravo suverene množine" da odlučuje o svojoj sudbini, kada su sastanci zabranjeni i kada se tisućama ljudi onemogućuje glasanje, zlostavljaju, prijete im smrću, ubijaju? Reći ćete: "Da, ali ti ljudi žele promijeniti Ustav, ograničiti naše slobode, ustoličiti drugi oblik vlasti!"

Pitam: „Može li demokracija tvrditi da narod nije slobodan odlučivati o vlastitoj sudbini, mijenjati svoj Ustav, oblik vladavine, kako mu se sviđa; živjeti s većim ili manjim slobodama kako želi?“

Ovo je najveća tragedija.

U stvarnosti čovjek nema nikakva prava u demokraciji. Nije ih izgubio za dobrobit nacionalnog kolektiva ili nacije, već u korist političko-financijske kaste bankara i izbornih agenata. Konačno, posljednja dobročinstvo za pojedinca. Masonska demokracija kroz neusporedivu perfidnost maskira se u apostola mira na ovoj zemlji, dok istovremeno proglašava rat između čovjeka i Boga.

Mir među ljudima i rat protiv Boga.

Perfidnost se sastoji u korištenju riječi našeg Spasitelja "Mir

Machine Translated by Google

među ljudima" kako bi se pretvorili u apostola "mira" dok ga osuđuju i prikazuju kao neprijatelja čovječanstva. Štoviše, ta perfidnost sastoji se i u tome što se pretvaraju da žele spasiti živote ljudi, dok ih zapravo vode u smrt; pretvarajući se da im spašavaju živote od rata, osuđuju ih - đavolski - na vječno prokletstvo.

Nacija

Kad kažemo rumunjska nacija, ne mislimo samo na sve Rumunje koji žive na istom teritoriju, dijele istu prošlost i istu budućnost, istu odjeću, već na sve Rumunje, žive i mrtve,
koji su živjeli na ovoj zemlji od početka povijesti i hoće
živjeti ovdje i u budućnosti.

Nacija uključuje:

1. Svi Rumunji koji su trenutno živi.
2. Sve duše naših mrtvih i grobnice naših predaka.
3. Svi oni koji će se roditi kao Rumunji. Narod postaje svjestan sebe kada postigne svijest o cjelini, ne samo o vlastitim ciljevima.

Nacija posjeduje:

1. Fizička, biološka baština – njezino meso i krv.
2. Materijalna baština – tlo njezine zemlje i njezina bogatstva.
3. Duhovna baština koja sadrži:

a) Njezin koncept Boga, svijeta i života. Taj koncept tvori domenu, duhovno vlasništvo. Granice te domene određene su horizontima do kojih seže sjaj njezinog koncepta
dosega. Postoji zemlja nacionalnog duha, zemlja njegovih vizija stečenih otkrivenjem ili vlastitim naporima.

b) Njezina čast koja sja u mjeri u kojoj se nacija tijekom svoje povijesti prilagodila normama koje proizlaze iz njezina shvaćanja Boga, svijeta i života.

c) Njezina kultura, plod njezina postojanja koji proizlazi iz njezinih vlastitih napora u području umjetnosti i misli. Ta kultura nije međunarodna, ona je izraz nacionalnog genija, krvi.

Machine Translated by Google

Kultura je međunarodna koliko god seže njezin sjaj, ali je nacionalna po podrijetlu. Netko je napravio prekrasnu usporedbu: i kruh i pšenica mogu biti međunarodni kao potrošni artikli, ali
svugdje nose pečat zemlje u kojoj su rasli.
Svaka od ove tri baštine ima svoju važnost. Narod mora braniti sve tri. Međutim, najvažnija je njegova duhovna
baština, jer samo ona nosi pečat vječnosti, samo ona traje kroz sva stoljeća.

Stari Grci se ne pamte zbog svoje fizičke građe - od nje nije ostalo ništa osim pepela, niti zbog njihovog materijalnog bogatstva, ako su ga imali, već zbog svoje kulture.

Narod živi u vječnosti kroz svoj pogled na svijet, svoj pojam časti i svoju kulturu. Zato vođe nacije moraju razmišljati i djelovati ne samo prema fizičkim ili materijalnim interesima naroda, već i uzimajući u obzir njegovu povijesnu čast, njegove vječne interese. Drugim riječima, ne kruh, već čast pod svaku cijenu.

KONAČNI CILJ NACIJE

Je li to život?

Ako je to život, onda sredstva koja ljudi koriste kako bi osigurali da život ne postoji važno; čak je i najgore dobro.

Stoga se mora postaviti pitanje. Koji su principi koji vode narode u njihovim odnosima s drugim narodima? Trebaju li se voditi životinjskim instinktom, tigrom u sebi, kao što se ribe ponašaju u moru ili zvijeri u šumi?

Konačni cilj nije život, već uskrsnuće. Uskrsnuće naroda u ime Spasitelja Isusa Krista. Stvaranje, kultura, samo su sredstvo, a ne svrha, kako se vjerovalo, postizanja
ovo uskrsnuće. To je plod talenta koji je Bog usadio u naš narod za koji moramo položiti račun. Doći će vrijeme kada će svi narodi na zemlji uskrsnuti, sa svim svojim mrtvima

Machine Translated by Google

i svi njihovi kraljevi i carevi, svaki narod ima svoje mjesto pred Božjim prijestoljem. Ovaj posljednji trenutak, "uskrsnuće od mrtvih", najplemenitiji je i najuzvišeniji prema kojem se narod može uzdići.

Nacija je dakle entitet koji produžava svoje postojanje čak i izvan ove zemlje. Narodi su stvarnost čak i u podzemnom svijetu, ne samo u ovom.

Sveti Ivan, pripovijedajući što je vidio izvan zemlje, kaže:
„I gradu ne treba sunca ni mjeseca da mu sjaju, jer ga je slava Božja obasjala, a Jaganjac je njegova svjetiljka. Narodi će hoditi u svjetlosti njegovoj i kraljevi zemaljski donijet će u nju svoju slavu i čast.“1

I opet: "Tko se tebe neće bojati, Gospodine, i slaviti ime tvoje? Jer ti si jedini svet; jer će doći svi narodi i pokloniti se pred tobom, jer su tvoji sudovi očiti."2

Nama Rumunjima, našem narodu, kao i svakom drugom narodu na svijetu, Bog je dao misiju, povijesnu sudbinu. Prvi zakon kojeg se čovjek mora pridržavati jest da ide putem te sudbine, ispunjavajući svoju povjerenu misiju. Naš narod nikada nije položio oružje niti napustio svoju misiju, bez obzira koliko težak ili dug bio njegov golgotski put. Čak i sada, pred nama se pojavljuju prepreke visoke poput planina. Pitam se hoćemo li biti slaba i kukavička generacija koja će, pod pritiskom prijetnji, ispustiti iz ruku liniju rumunjske sudbine i napustiti svoju misiju kao narod na ovom svijetu?

MONARHIJA I ZAKON MONARHIJE

1 (Apokalipsa, 21, 23-24).
2 (Apokalipsa 15,4).

Machine Translated by Google

Na čelu naroda, iznad elite, nalazi se monarhija.
Odbacujem republiku.

Susreo sam neke monarhe koji su bili dobri, neke vrlo dobre, druge slabe ili loše. Neki su uživali počasti i ljubav svog naroda do kraja života, drugima su odrubljene glave. Stoga,
Nisu svi monarsi bili dobri. Sama monarhija je, međutim, oduvijek bila dobra.
Ne smije se miješati čovjek s institucijom i donositi pogrešne zaključke.

Može biti loših svećenika; ali možemo li zbog toga zaključiti
da Crkvu treba ukinuti, a Boga kamenovati do smrti?

Svakako postoje slabi i loši monarsi, ali zbog toga se ne možemo odreći monarhije. U poljoprivredi povremeno slijedi loša godina nakon dobre, ili jedna dobra i dvije loše; unatoč tome, nikome na svijetu nije palo na pamet da prestane s poljoprivredom.

Radi li monarh što mu se prohtije, bio on velik ili malen, dobar ili loš?

Monarh ne radi što hoće. Malen je kad radi što mu se sviđa, a velik kad radi što mora. Svakome
Bog je naciji iscrtao liniju sudbine. Monarh je velik i dobar kada ostane na toj liniji; malen je ili loš, u mjeri u kojoj odluta od te linije sudbine ili joj se protivi. To je, dakle, zakon monarhije. Postoje i druge linije koje mogu iskušavati monarha: linija osobnog interesa ili interesa klase ljudi ili skupine; linija tuđih interesa (domaćih ili stranih).

Mora izbjegavati sve te linije i slijediti liniju svog naroda. Stefan
Veliki je sjao u povijesti već 500 godina, a Rumunji ga pamte jer se savršeno poistovjetio sa sudbinom svog naroda. Kralj Ferdinand, unatoč pritiscima vanjskih interesa i utjecaja, stavio se na liniju sudbine nacije; patio je s njom, žrtvovao se rame uz rame s njom i pobjeđivao s njom. Upravo zbog toga je velik i

besmrtan.

Machine Translated by Google

BITKA KOD TUTOVE,
17. TRAVNJA 1932.

Prošla su samo četiri mjeseca od izbora u Neamtu, a mlada legionarska vojska upustila se u novu bitku. Početkom siječnja 1932. u Tutovi je proglašeno upražnjenim mjesto kongresmena. [Napomena: okrug Tutova sa sjedištem u Barladu.]

Procijenio sam situaciju. Na prethodnim općim izborima dobili smo samo 500 glasova. Županija je bila slaba; ali su je uokvirivale jače županije Covurlui, Cahul i Tecuci, tako da smo lako mogli dovesti legionare.

Činilo mi se da bismo mogli pobijediti, razmišljao sam o utjecaju koji bi imala odjek nove pobjede. Dvije uzastopne pobjede najmlađe generacije protiv svih političkih stranaka znatno bi povećale njezin ugled u očima zemlje. Odlučio sam da se moj otac kandidira, jer mi je bio najpotrebniji u pokretu, i u Parlamentu i izvan njega za organizaciju i propagandu. Izbori su bili zakazani za 17. ožujka. 9. siječnja poslao sam manifest cijeloj županiji. Moj otac s prvim izbornim timom stigao je 10. siječnja. Zatim su stigli timovi iz Iasija, Tecucija, Berestija i Cahula.

Tijekom prva tri tjedna, brzina i hrabrost malih legijskih snaga pokrenule su struju simpatija u našu korist diljem cijele županije. U zimi s jakim snijegom i hladnim vremenom, političke stranke nisu mogle izaći. Čekale su bolje vrijeme. Ali tijekom tog vremena, preko brda, kroz snijeg do struka, kroz mećave, legionari su putovali od sela do sela.

Početkom veljače borba protiv neprijatelja postala je teža. Koalicija liberala, nacionalno-seljačkih, lupista [Napomena: članovi stranke dr. Lupua] i cuzista suočila se s nama.

Machine Translated by Google

žestina kakvu nikada prije nismo sreli. Vlada je pribjegla uistinu terorističkim mjerama, a židovski tisak nas je žestoko napao.

Osjetio sam potrebu za novim pojačanjima, pa sam poslao posljednje rezerve iz Iasija, predvođene Totuom. Nisam imao drugih osim u Bukureštu, a njih nisam mogao osigurati zbog nedostatka sredstava. Stoga sam sazvao sastanak legionara i predložio herojski korak: da krenu pješice iz Bukurešta do Bariada, na udaljenost od gotovo 200 milja, objasnivši im da će taj marš značiti više za naša pobjeda nego 100 000 manifesta. Samo to bi predstavljalo veliki herojski govor koji su legionari uputili Rumunjima iz Tutove.

Legionari su s oduševljenjem primili moj prijedlog. Tjedan dana kasnije, tim od oko 25 ljudi, predvođen Stelescuom, Caratanaseom i Doruom Belimaceom, pješice je napustio Bukurešt i krenuo prema Tutovi. Nakon desetodnevnog marša kroz olujno vrijeme, stigli su u Bariad gdje ih je cijelo stanovništvo toplo dočekalo. Ali progon je eskalirao do napetosti koja je razarala živce. Gospodin...

Argetoianu, ministar unutarnjih poslova, poslao je žandare, pukovnika Ignata, s velikim snagama i naredbom da legionare iznesu iz okruga Tutova na nosilima. Malim timovima nije bilo moguće dalje napredovati. Stoga sam formirao dva jaka tima pod zapovjedništvom Victora Silaghija i Stelescua koji su, podržavajući jedan drugoga, trebali napredovati na liniji Puesti-Dragomiresti, podržavajući mog oca. Poslao sam još jedan manji tim u smjeru Bacanija. Ove dvije rute bile su jedine koje nisu istražene. Činile su sjeveroistočnu polovicu okruga.

Drugu polovicu, južnu, adekvatno su obrađivali moj otac, gospodin D. Popescu, župan, Victor Silaghi, Teodor Tilea i Ion Antoniu s prvim momčadima.

Dva tima na sjeveru napredovala su gotovo 48 kilometara, boreći se s jakom hladnoćom i završivši s nekoliko ranjenika, među ostalima i Tocua. U sjevernom dijelu županije dočekala ih je velika kontingenti žandara. Timovi su se zabarikadirali na tavanu napuštene kuće gdje su pružali otpor 48 sati bez grijanja, hrane i vode. Na kraju su se uspjeli povući

Machine Translated by Google

kroz težak noćni marš, izveden u uistinu herojskim uvjetima, samo zahvaljujući Viktoru Silaghiju i njegovoj tvrdoglavoj upornosti u poticanju iscrpljenih, izgladnjelih i promrzlih legionara na posljednji mogući otpor.

Ovo siroče, sin rumunjskog svećenika Silaghija iz Careii Marija, kojeg su Mađari ubili 1918. godine pod tragičnim uvjetima, hrabro se borio.

Konačno, ove timove su okružile nadmoćnije snage, zarobile i odvele u Bariad. Moj otac je uhićen i zatvoren u pukovnijski zatvor.

Treća ekipa je potpuno desetkovana u bitci kod Baćanija. Tamo, u dolini prije ulaska u selo navečer, napala ju je velika skupina žandara. Vođa ekipe, legionar Lascar Popescu, udaren puškom po glavi, prvi je pao bez svijesti u lokvi krvi. Ostali legionari odbili su se povući. Napali su golih prsa, bez ičega u rukama, pokušavajući ući u selo.

Jedan po jedan, svi su padali u nesvijest. Posljednji koji je stajao, napadnut je sam. Pod udarcima, pao je na koljena, ustao, ponovno napao. Pao je blizu svojih drugova. Cijela je momčad ležala bez svijesti u lokvi krvi. Odatle su ih žandari vukli kroz snijeg više od milje do žandarske postaje u selu. U 1 sat te noći, jahač je donio vijest u Bariad o događaju u Bacaniju. Tim iz Iasija predvođen Totuom, koji je stigao u Barlad te ponoći, odmah je pješice krenuo pomoći svojim ranjenim drugovima. Nakon bitke od 3:30 do 5 sati ujutro, tijekom koje su žandari pucali iz sveg oružja, legionari su zauzeli žandarsku postaju, pronašavši unutra, još uvijek bez svijesti i kako leže na tlu, svoje drugove pale u bitci kod Bacanija. Odnijeli su ih u bolnicu u Barladu.

Ali stvari se tu nisu zaustavile. Židovi su pokrenuli golemu novinsku kampanju, napadajući nas odvratnim cinizmom i nepravdom. Val laži, uvreda, kleveta stigao je do nas. Sva politička Grupe su se udružile kako bi nas izbacile iz bitke.

Machine Translated by Google

DRUGO RASPADANJE IZ GARDE OŽUJAK 1932.

Izudarani od strane žandara, napadnuti od strane židovskog tiska, pogodilo nas je novo raspuštanje Garde naređeno jednostavnom ministarskom odlukom. Iako smo bili u okviru savršene legalnosti, lorga-Argetoianuova vlada, kršeći zakone i Ustav, samovoljno je raspustila Gardu. Naša sjedišta diljem zemlje ponovno su zauzeta i zaključana, tiskara u Iasiu zatvorena. Napadnuti u tisku, stavljeni smo u nemoguću poziciju da se ne možemo braniti jer su sve naše publikacije bile obustavljene. U Parlamentu sam pokušao govoriti, ali me spriječila buka većine, koja mi nije dopustila da se branim.

Međutim, kandidatura u Tutovi nije se mogla zaustaviti. Ekipa iz Bukurešta izbačena je iz županije. Isto tako i ostali, jedan po jedan. Naša ekipa iz Iasija od oko 30 igrača, pod Totuovim vodstvom Zapovjedništvo, dok je bilo odvoženo u skladište radi iste operacije evakuacije, probilo je kordone i zauzelo čekaonicu u kojoj je, zabarikadirano, pružalo otpor 24 sata, sve dok nije bilo ugušen plinom. Na kraju je utovaren u vlak i odvezen iz okruga. U gradu su ostali samo Ibraileanu, Nutu Esanu i moj otac koji je uhićen. Progon je zatim prebačen na sela. Seljaci, učitelji i svećenici su uhapšeni i pretučeni; u njihove kuće je provaljeno. Izbori su odgođeni za mjesec dana, do 17. travnja.

Moj otac je pušten. Stariji legionari su zatim došli u grad kako bi se uključili u bitku: Hristache Solomon, pukovnik Cambureanu, Ventonic, Ifrim, otac Isihie, Peceli, Potolea itd. Rasporedio sam ih u različite sektore. Svaki se ušuljao na svoje mjesto pod okriljem noći. Naši timovi iz susjednih okruga ponovno su ušli u Tutovu na nekoliko mjesta. Gh. Costeaov tim prešao je Barlad.

Machine Translated by Google

rijeka, voda im je do grla, jer su sve ceste bile pod patrolom; na biračko mjesto stigli su mokri do suza.

17. travnja ujutro započelo je glasanje koje se nastavilo do kasno u noć. 18. travnja u 5 sati ujutro objavljena je legionarska pobjeda: 5600 glasova; Liberali: 5200; Nacional-seljaci:
4.000; ostale skupine: manje od 2.000; Cuzisti: 500 glasova.

Ova druga legionarska pobjeda, protiv koalicije svih rumunjskih političara, izvojevana je neustrašivošću i željeznom voljom legionara, njihovim herojstvom i krvlju, prkoseći
prepreke, uvrede, udarci i progoni, izazvali su neopisivo oduševljenje diljem zemlje.

NOVI OPĆI IZBORI

SRPANJ 1932.

Mom ocu je potvrđen mandat posljednjeg dana parlamentarne sjednice.
Ali naš odmor trajao je samo tjedan dana, jer je lorga vlada pala. Formirana je nacionalno-seljačka vlada, na čelu s
Gospodin Vaida.

Iscrpljeni i fizički i financijski, krenuli smo u novu bitku. To je bio lipanj 1932. Od 15. prosinca 1929. bili smo u stalnoj borbi: prosinac 1929. – travanj 1930.

kampanje u Covurluiju, Cahulu, Turdi, Tecuciju; ljeto 1930., priprema, zatim sprječavanje marša u Besarabiji, nakon čega je uslijedilo moje zatvaranje do te jeseni; u listopadu i studenom bili smo u Maramuresu - te zime ponovno zatvoreni; proljeće 1931., bitke prije općih izbora; ljeto 1931., izbori u Neamtu; zima 1932., izbori u Tutovi; i sada smo opet bili pred općim izborima. Unatoč svim tim borbama, nastavili smo organizacijski rad u ostatku zemlje. Godinu prije, prijavili smo se na izborne liste u 17 županija, ove godine u 36. Svi

Machine Translated by Google

političke stranke su se upuštale u iste svađe, pune intriga, oko imenovanja svojih kandidata. To je trajalo cijeli tjedan. Ali ja sam, sam, u jednoj noći popravio sve naše liste kandidata u 36 županija. Nitko među legionarima se ne svađa oko svog mjesta na listi; ako išta, traži da bude stavljen na posljednje mjesto.

Težak problem za nas su financijska pitanja. Većina županija uspjela je pokriti svoje troškove od legijskih priloga. Druge nisu. Trebalo mi je 50.000 leja samo za pokrivanje izbornih poreza. Hodao sam kao u bunilu do posljednjeg dana. Pokušao sam jedno, pokušao drugo. Ništa.

Otišao sam vidjeti gospodina Ničifora Crainica, direktora Calendarula ("Kalendara") u nadi da bi mogao imati novca, ali uzalud.
Svojim časopisom, koji je izlazio pet mjeseci, podržavao je našu borbu, korak po korak prateći hrabrost naših legionarskih timova; međutim, nije nam mogao financijski pomoći.
Konačno sam posudio od Pihua i Caranice, koji su, trčeći do svih Makedonaca, pronašli potrebnu svotu. Nekoliko županija uzdržavali su županija Focsani i llristache Solomon.

Kampanja je započela. Novi progon zadesio je naše redove.

Budući da smo bili raštrkani na velikoj fronti, naši su tanki redovi posvuda bili žestoko napadani. Legionari Savin i Popescu ranjeni su kod Tighine. Kod Barlada su deseci učitelja i svećenika odvučeni u podrume i zlostavljani po naredbi gospodina Georgescua-Barlada. Kod Vasluija su naši mali timovi ranjeni. Isto tako kod Podul-Iloaieija i diljem okruga Iasi. Kod Focsanija, ostarjeli Hristache

Solomon, inženjer Blanaru i deset drugih napadnuti su po nalogu odvjetnika Neagua od strane naoružanih bandi nacionalnih seljaka u selu Vulturul. Legionari su pali na tlo ranjeni
toljagama i noževima. Samo je jedan ostao na nogama poput planine, Hristache Solomon, kojeg se tada nitko nije usudio dotaknuti. Žestoko se branio, ali na kraju je pao nasred ceste, svladan udarcima. Tamo na tlu, pretukao ga je po glavi taj čudovište koje je uvijek - tada kao i sada - postavljalo pitanje zakonitosti, civiliziranih metoda, slobode itd. Garda je dobila 70 000 glasova, dvostruko više nego prethodne godine. Županije Cahul, Neamt, Covurlui

Machine Translated by Google

i Tutova, gdje se kandidirao moj otac, izašla je najjače. Zatim su slijedili Câmpul-Lung s Motom; zatim Turda, Focsani, Ismail, Tighina. Osvojili smo pet mjesta i sada moramo donijeti odluke kako bismo ih popunili. Ostao sam u Cahulu kako bih pustio Nutua Esanua da uđe u Parlament. Odlučio sam da moj otac ostane u Barladu kako bi Stelescu, 25-godišnji student, mogao ući u Parlament; time sam želio dati mladima u zemlji ohrabrenje i...
poticaj. Međutim, povjerenje i ljubav koju sam pokazao ovom mladiću nisu mi uzvraćeni. [Napomena: Autor se ovdje poziva na Stelescuove buduća izdaja njegovih legionarskih drugova.]

U SABORU ZA DRUGI PUT

Cijelo vrijeme u Parlamentu borio sam se protiv vlade i njezinih mjera koje sam smatrao suprotnima dobrobiti rumunjskog naroda, kao što sam se zapravo borio i protiv svih prethodnih administracije koje su se izmjenjivale na čelu države. Zemlja nije imala što očekivati od svih tih vlada. Ništa razumno za budućnost našeg naroda nije se tamo kovalo. Sve
Mjere i zakoni bili su samo neka palijativno sredstvo koje je iz dana u dan produžavalo gorko i tužno postojanje naše zemlje.

Kad su u Griviti rumunjski radnici strijeljani po naredbi Ministarstva unutarnjih poslova, zgrožen do dna srca stavom prokomunista unutar Nacionalno-seljačke stranke koji su pljeskali vladinom koraku, zauzeo sam govornicu i smatrao svojom dužnošću reći sljedeće: "loše je što su nesretni radnici izašli na ulicu, ali bilo bi gore da oni i naši ljudi, suočeni s nepravdom koja vapi do neba, ne izađu, već rezignirano sagnu glavu pod jaram, ostavljajući zemlju u rukama nekih eksploatatorskih političara. [Napomena: Autor ovdje govori o štrajku radnika u

Machine Translated by Google

Rafinerija Grivita u Bukureštu 4. veljače 1933. pod Nacionalno-seljačkom upravom.]

Ovdje citiram službeni zapisnik s ove sjednice:

„Gospodine Corneliu Zelea Codreanu... Gospodine predsjedniče, kolege kongresmeni! U ime skupine kojoj pripadam, zahtijevam da se uz istragu koju inače provode nadležna tijela provede i druga parlamentarna istraga, sastavljena od predstavnika različitih političkih skupina u ovom Parlamentu. To zahtijevam jer sumnjam u istinitost izjave gospodina ministra unutarnjih poslova; sumnjam u to s vrlo dobrim razlogom. 24. siječnja, kada su rumunjski studenti, nacionalisti i kršćani, otišli na grob neznanog vojnika kako bi postavili križ, Državna sigurnost je procurila informaciju novinama u Bukureštu da je tu akciju organizirala i financirala Moskva."

"Ako informacije koje imate u vezi s aferom Grivita također dolaze iz takvog izvora, onda vrlo dobro razumijem koliko ste u pravu što poduzimate korake ove prirode kao što ste učinili jučer i danas."

(Pljesak s klupa 'Željezne garde' i onih iz
Seljačka stranka dr. Lupua).

Drugo, želim reći da se ja, kao i svi ljudi zdravog razuma u ovoj zemlji, ne bojim komunizma ili boljševizma. Bojimo se nečeg drugog, činjenice da ti radnici nemaju što jesti; gladni su."

(Pljesak s klupa 'Željezne garde' i onih iz
Seljačka stranka dr. Lupua).

"Neki od tih radnika zarađuju samo 1100 leja mjesečno, a imaju 5, 6, 7 djece."

Dr. V. Lupu: "Istina je."

G. Corneliu Zelea Codreanu: „S obzirom na to da imam 5, 6, 7 djece, takve plaće nisu dovoljne ni za njihov svakodnevni kruh, ja se, s druge strane, bojim i nečeg drugog: njihove žeđi za pravdom."

Dr. N. Liipu: Vrlo dobro!

Corneliu Zelea Codreanu: „Stoga ćete morati zadovoljiti ove dvije potrebe: glad i žeđ za pravdom,"

Machine Translated by Google

(Pljesak iz klupa 'Željezne garde' i Seljačke stranke dr. Lupua) „i ova će zemlja uživati potpuni red.“

(Sastanak u četvrtak, 16. veljače 1933. Službeni monitor 41 od 23. veljače 1933.)

Jedna od teškoća koja koči parlamentarne aktivnosti su tisuće zahtjeva upućenih ministarstvima za neku vrstu posredovanja. To predstavlja pravu kaznu za nas od strane naših birača.

(1) jer parlamentarci moraju gubiti većinu svog vremena zadovoljavajući te zahtjeve. Ovaj sustav je opasan za život organizacije, jer paralizira cijelu njezinu aktivnost; može izgubiti cijelu bitku. Morate napustiti sudbinu svoje zemlje kako biste služili svojim pristašama. Nakon nekog vremena primijetio sam da među onima koji su mi dolazili s takvim zahtjevima nije bilo legionara. Svi su bili ili profesionalni prosjaci ili posebno poslani protivnici koji su nas željeli paralizirati.

(2) ovaj nas je sustav stavio u osjetljivu poziciju da idemo pred ljude protiv kojih smo se borili i tražimo usluge od njih. Iz tih razloga osobno sam odbio intervenirati za bilo koga. Tijekom cijelog svog mandata u Parlamentu nisam ništa tražio ni od jednog ministra.

Drugu kategoriju činili su oni koji su nam dolazili tražiti novac. Od stotina koji su nam svakodnevno kucali na vrata, nije bilo legionara. Neki su bili zaista bolesni ili su zapali u nesreću, ali neki su ovaj sustav pretvorili u pravu profesiju.

Konačno, naša je grupa bila mala organizacija, u formaciji, u pokretu, u stalnoj borbi. To je od mene posebno zahtijevalo neprekidnu pažnju na sve neprijateljske pokrete; uključivalo je otkrivanje i odbijanje neprijateljskih planova, osvajanje i organiziranje novih položaja, drugim riječima, stalni nadzor, danju i noću, bojišta diljem zemlje. Ali prije svega drugog dolazio je nadzor nad legijskim obrazovanjem kako se ne bismo probudili i postupno preobrazili u političku kategoriju moralne infekcije iz koje se ne bismo mogli izvući i u kojoj bi legijski duh umro.

Machine Translated by Google

Parlament mi je oduzeo vrijeme koje mi je zaista bilo potrebno za vodstvo.

STANJE
LEGIONARSKA ORGANIZACIJA
U 1932.-1933.

U jesen 1932. i zimu 1933. legionari su mogli predahnuti. Tri i pol godine borbe bile su završene. Ovi mladići su sada zaslužili svoj odmor. Prošle su gotovo dvije godine otkako sam se nastanio u Bukureštu.

U Iasiu, da me zamijeni, Banea, uz pomoć Totua, Cranganua, Tasce i Steliana Teodorescua, ostao je kako bi se pozabavio pitanjima vezanim za studente, tiskaru, naš dom itd. Legionarska studentska grupa povećao se, sada čineći više od polovice militantnih studenata.
U Cluju je Banica Dobre ostvarila dobar početak organizacije; slično je bilo i u Cernautiju s Lauricem, gdje je bio legionar.
Život je lijepo cvjetao pod duhovnim vodstvom profesora Traiana Braileanua oko kojeg su se okupili profesor Toppa i drugi. U cijeloj Bukovini legionarska struja i
organizacije su rasle pod sposobnim zapovjedništvom veterana i istaknutog nacionaliste Vasilea lasinschija. U Kišinjevu su radili Tudorache i Serghie Floreseu; U Oradea Mare, losif Bozantan.

Mladi odrasli u Bratstvu Križa bili su spremni do trenutka kada su upisivali sveučilište. U Bukureštu su počele izlaziti nacionalističke novine velike hrabrosti i izvrsnog usmjerenja, Calendarul ("Kalendar") pod vodstvom g. Nichifora Crainića i uz suradnju nekolicine intelektualaca na čelu s profesorom Dragosom Protopopescuom. Ove su novine hrabro krčile novi i široki put u rumunjskom intelektualnom svijetu, duž kršćanskog

Machine Translated by Google

i nacionalističku liniju. Članci g. Crainica bili su posebno prava topovska vatra koja je uzrokovala razaranje u neprijateljskim redovima. Unutar studentskog pokreta u glavnom gradu, legionari su zauzeli prve crte. Traian Cotiga bio je predsjednik studentskog centra, koji je imao legijski odbor.

Među intelektualnom mladeži glavnog grada osjetio se preokret. Njihove su savjesti bile zaokupljene velikim problemima koji utječu na život naše nacije. Talentirana skupina gravitirala je
oko nove revije Axa ("Osovina") s Polihronijadom, Vojenom, Constantom, pridružili su se legijskim redovima, dok su se drugi ugledni mladići poput profesora Vasdea Cristescua, Vasfiea Marina, profesora
Viadimir Durnitrescu, inženjer Virgd Ionescu, profesor Radu Gyr, odvjetnik Popov, slikari Basarab i Zlotescu, svi vrlo talentirani i entuzijastični, radili su u skladu s legionarskom ideologijom.

Zdrava makedonska mladež, čista kao suza i hrabra, dolazila nam je sve bliže. Međutim, smatrali smo nerazumnim da masa Makedonaca u Četverokutu [Napomena: Nekoliko okruga u
južna Dobrudža koju je Rumunjska pripojila na kraju Balkanskog rata 1913.] biti primljeni u Gardu, jer bismo je, tako nedavno naseljeni u zemlji, izložili previše mnogima
progoni. Međutim, Makedonska sveučilišna mladež u cijelosti se pridružila legionarskom pokretu. Na čelu te Makedonske mladeži bila su tri istaknuta kulturna čovjeka:
Papanace, Caranica i Sterie Ciumeti.

S prvom dvojicom sam se često savjetovao, a oboje su imali divan sud potkrijepljen besprijekornom čistoćom te iskrenom, velikom ljubavlju i hrabrošću.

Ne vjerujem da je od 1931. prošao dan bez susreta s njima. Tijekom ovog vremena progona, satima smo raspravljali o udarcu za udarcem, nepravdi za nepravdom, izdaji za izdajom. Svaka vijest o novom mučenju legionara bila je...
nož koji nam probija srca.

Bol koju smo patili zbog svih zlostavljanih legionara mučila je naše duše; a posebno nemogućnost da vidimo bilo kakvu nadu u pravdu.

Machine Translated by Google

Sterie Ciumeti je živio sa mnom danju i noću. Bio je mladić velike pravednosti i pseće vjernosti. Postao je glavni blagajnik Garde. Svih svojih dana – koliko god ih bude imao – mislit će samo na Gardu, bit će zabrinut i djelovat će samo za Gardu, neće živjeti svoj život ni za što drugo osim za Gardu.

U raznim dijelovima zemlje pojavili su se i drugi vrijedni elementi: dr. Pantelimon, otac Ionescu Duminica, dr. Augustin Bidian u Sibiuu; Otac Georgescu-Edincti, studentski duhovni ispovjednik, veteran borac, kapetan Ciulei u Bacau, Aristotel Gheorghiu, također veteran, koji je zapovijedao u Ramnicul-Saratu; u Bradi, Ion Iliescu; u Constanti, Seitan; Otac Doara i Victor Barbulescu u Valcei; Profesori Vintan, Ghenadie i Duma u Temišvaru; i veterani legionari, profesori Nicolae Petrascu, Horia Sima, odvjetnik Iosif Costea, Colhon i drugi, koji sada imaju zapovjedna mjesta u raznim dijelovima zemlje.

Bukurešt je podijeljen na sektore [Napomena: Svaki od pet velikih sektora nosi naziv jedne boje: Zeleni, Žuti, Crveni, Plavi i Crni.] i počeli smo se organizirati unutar njih. U Zelenom i Plavom sektoru bila su dva dobra čovjeka, Nicolae Constantinescu i Doru Belimace, dva jaka karaktera, dva solidna uma, Doru Belimace bio je jedan od najuglednijih studenata na

Filozofski fakultet; Nicolae Constantinescu, s istaknutim ekonomskim obrazovanjem, bio je student Trgovačke akademije. Uskoro će obojica pokazati impresivne kvalitete legijske vjere i hrabrosti.

U tom razdoblju stvoren je i prvi legijski čin od strane
sljedeća naredba od 10. prosinca 1932.:
A) U legijskoj hijerarhiji uspostavlja se prvi nadređeni čin, nazvan Zapovjednik legije. S obzirom na njihovu žrtvu, rad, herojstvo, vjeru, sposobnosti i seniorski staž, sljedeći legionari su abecednim redom napredovali u činu: Banea Ion, doktorand medicine; Belgea Ion; Blanaru Ion, inženjer;

Dumitrescu Ion, svećenik; Ionescu Andrej; Silaghi Victor, odvjetnik; Steleseu Mihail, kongresnik; Totu Nicolae, student; Traian Cotiga, student; Tanase Antohi, obrtnik.

Machine Translated by Google

B) Svi legionari iz serije 1927. i 1928. koji su položili zavjet i još su uvijek u aktivnim redovima Legije, ovime se promiču u čin pomoćnika zapovjednika Legije.

Potpisao: Corneliu Zelea Codreanu.

Ostali, stariji, premješteni su u Legijski senat i Legijsko vrhovno vijeće.

Machine Translated by Google

Politički vojnik, 2. i 3. dio, Derek Holland

Machine Translated by Google

DRUGI DIO:
POTREBA ZA POLITIČKIM VOJNIKOM.

Kad se nacija žestoko digne u borbu za svoju slobodu i
Čast, uvijek je manjina ta koja zaista pali mnoštvo.
Propast Zapada (Oswald Spengler)

U prvim redovima bitke protiv sila Zla koje preplavljuju cijeli svijet oceanom Prljavštine, Korupcije i Izdaja nalaze se razni nacionalistički pokreti Europe. U Britaniji je jedina organizirana snaga Nacionalna fronta, ali čak je i ona sedamdesetih godina napravila prilično temeljne pogreške o tome što je bilo potrebno za iskupljenje naše zemlje. Rasprava se uvijek vodila o tome trebamo li imati marš ovdje ili ondje; trebamo li se boriti na ovim ili onim izborima; možemo li nešto učiniti da poboljšamo svoj 'imidž'. Ove su rasprave bile otprilike jednako korisne kao i rasprava o tome tko može imati koju ležaljku na Titanicu. Svakako, naše ime je postalo poznatije, iako bi se to postiglo i drugim metodama; ostaje činjenica da svo naše vrijeme, novac i energija nisu zaustavili dolazak niti jednog imigranta; nisu zaustavili zatvaranje niti jedne tvornice; nisu zaustavili silovanje, fizičko i duhovno, naše Domovine.

Naš neuspjeh bio je jednostavan, ali ključan. Nisu nam potrebne politike, doktrine ili aktivnosti – iako su te stvari važne u cjelokupnoj političkoj shemi stvari – već Novi tip čovjeka koji će svaki dan živjeti nacionalističkim načinom života, koji će djelovati kao svjetionik i inspiracija onim sunarodnjacima Britancima oko sebe koji očajavaju zbog naše situacije. Druge diskreditirane stranke nude politike i doktrine našem narodu već
generacije, ali s kojim učinkom? Za prosječnog Britanca, zašto bi NF bio drugačiji od ostalih? Ako želimo uspjeti, moramo pogoditi srž problema: našem narodu je potreban primjer netko tko prakticira ono što propovijeda. Taj primjer nazivamo Političkim vojnikom.

Što je zapravo Politički vojnik?

Ako pogledamo najviše razdoblje europske povijesti, lako možemo prepoznati tip ljudi koji utjelovljuju ili izražavaju duh

Machine Translated by Google

koje je našoj naciji toliko potrebno.

U staroj Grčkoj živjeli su Spartanci, strog, vrlo discipliniran narod koji je ušao u povijest uglavnom zbog svog herojskog stava u bitci kod Termopila. Upravo je ovdje
300 Spartanaca, predvođenih svojim kraljem-ratnikom Leonidom, suprotstavilo se 100 000 perzijskih vojnika pod carem Darijem; daleko od toga da su se zgrčili od straha pred tako ogromnim neravnotežama, Spartanci su ponosno pjevali svoju borbenu himnu, Pjesmu o Kastoru, a zatim poginuli u vatri i krvi. Iako su Spartanci izgubili, povijest ih pamti.

U starom Rimu, rimski centurion je svojim vojnim vještinama i predanošću Vječnom Rimu, Pax Romani, izgradio jedno od najboljih, dobro uređenih carstava u svjetskoj povijesti i, kao posljedicu toga, ostavio nam toliko toga za čuvati u našoj baštini.

U srednjovjekovnoj Europi postojali su kršćanski križari čija je odanost idealima askeze i viteštva toliko utjelovila Europu, Istok i Zapad, da se čak i danas 'viteško ponašanje' smatra visokim oblikom hvale. Papa Urban II. opisao je te vitezove, nadnacionalnu zajednicu proizašlu iz jedne kulture, kao one „spremne požuriti gdje god izbije rat, donoseći bijes svog oružja kako bi obranili Čast i Pravdu.“

U našem stoljeću možda je najistaknutiji primjer političke vojštine bila Rumunjska željezna garda, Legionarni pokret, koji je osnovao i oblikovao genij Corneliua Codreanua.
Duh koji je ovaj pokret stvorio bio je toliko snažan, toliko sveprisutan da je u svojih kratkih 15 godina postojanja zarazio cijeli narod.
Čak i danas komunističke vlasti osuđuju Legionare, toliko su uplašene njihovom duhovnom i inspirativnom moći – moći koja raste kako naporan rad marksističke Istočne Europe ubija sve čega se dotakne.

Ali Europa nema monopol na političke vojnike i svi narodi i kulture imaju potencijal stvoriti ovu vrstu čovjeka, svaki prilagođen svojim specifičnim okolnostima. Uzmimo za primjer
Islamska revolucionarna garda u Iranu Mula. Nije potrebno slagati se s bilo kojim ili svim njihovim ciljevima da bi se cijenila i poštovala njihova hrabrost. Njihova vjera u svoju stvar toliko je jaka da će nenaoružani trčati kroz minska polja kako bi napali neprijatelja

Machine Translated by Google

položaje; njihovi ideali su toliko sveobuhvatni da će kamionima-
bombama ulaziti u neprijateljske logore znajući dobro da je smrt
neizbježno. Jesu li u pravu ili ne, nije sporno, ali jasno je da je ta moć,
taj prezir prema smrti, materijal od kojeg se postižu pobjede. Ta je moć
pokretala jenkijevski rat.
stroj iz Libanona – dok su se američke trupe borile za sigurnost posla,
plaće i mirovine, njihovi protivnici u Revolucionarnoj gardi borili su se
za Ideal, neovisnu,
Iranski Iran. Moramo naučiti da je moć idealizma izvan svake procjene.

Kad pogledamo nekoliko primjera koje sam naveo, jedna stvar će
većini čitatelja biti odmah očita – naime, da su svi oni ratnici, vojnici.
Međutim, bilo bi potpuno
Pogrešno je vjerovati da je ovaj aspekt, vojska, najvažniji aspekt, ili čak
jedan od najvažnijih aspekata. Zajednički nazivnik koji omogućuje da
se svi ovi ljudi stave u
Pripadnost iste kategorije, unatoč njihovim očitim razlikama, jest
činjenica da su bili inspirirani duhovnim i religijskim idealom koji je
potpuno dominirao njihovim životima. Ništa ih nije stajalo između ideala i njega.
Bili su spremni žrtvovati sve i svašta za pobjedu svog Ideala. Da im je,
iz nekog razloga, njihova Cilj bila uskraćena, njihovi bi životi prestali
imati smisao,
imaju ikakvu važnost. Bili su izvrsni ratnici jer je u njima gorio plamen,
vatra koja se mogla ugasiti samo kada bi izdahnuli svoj posljednji,
smrtni dah. Bio je to plamen koji je njihov
neprijatelji često nisu posjedovali ili razumjeli, ali kojih su se bojali i
poštovali. To je taj plamen, taj gorući duh, koji moramo ponovno
rasplamsati ako naša kultura želi imati ikakvu budućnost dostojnu
ime. Ako se pokaže da je ovo iznad naših sposobnosti, onda će se sva
naša materijalna postignuća, naša znanost i tehnologija, naša
intelektualna veličina pokazati kao potpuno beskorisna, za većinu
Važna stvar u životu je volja za životom. Ako ta volja nedostaje u našem
narodu, nijedan znanstvenik i nikakva naprava nas neće spasiti.

Zadatak je Političkog vojnika promicati Volju za životom otkrivajući
pravu prirodu života - za razliku od materijalističke noćne more ovog
stoljeća koja se pogrešno smatra "životom" -
i živeći ovaj život. Da bi to učinio, Politički vojnik mora proći kroz
Duhovnu Revoluciju, unutarnju Revoluciju koja vodi, usmjerava i
prožima njegov život. Kada se to postigne

Machine Translated by Google

U biti, Politički vojnik će prosuđivati sve svoje postupke prema tome unapređuju li Stvari ili ne. On će biti čovjek koji ne kaže: „Što ja imam od toga?“, već čovjek koji kaže: „Što mogu učiniti da pomognem?“ Za ovu vrstu Čovjeka određene riječi će držati ključ samog značenja Života: Čast, Pravda, Samopoštovanje, Iskrenost, Vjera, Poniznost, Suosjećanje, Ljubav.

Neće dopustiti da se napada njegova čast ili čast nacije.
ili potkopan od strane nedostojnih; neće stajati prekriženih ruku kada se njegov narod iskorištava, već će postati središnja točka u
boriti se za pravdu. Neće izgubiti samopoštovanje i vrijednost time što će postati ovisan o vanjskim stvarima poput droge ili pića, jer zna da ako posjeduje unutarnju snagu koja održava život
tada će biti nepobjediv. Bit će iskren u svim svojim poslovima, velikim i malim, jer Nacionalistički Militant predvodi svojim primjerom. Imat će potpuno, neupitno vjerovanje u
pravednost svoje Stvari; on će biti čovjek koji će se truditi do granica svojih sposobnosti unaprijediti dobrobit svog naroda i nacije, ali to će činiti bez ikakve pomisli na pohvalu ili
publicitet. Ostat će ponizan znajući da su njegovi postupci stvar dužnosti inspirirane višim načinom života. Bit će potaknut na djelovanje fizičkim silovanjem naše prekrasne zemlje i
uništenje naše bogate kulture; njegovo će suosjećanje biti takvo da će slabe i potrebite naše nacije obući svojom ogromnom snagom. Njegova će ljubav biti čista i osvježavajuća, oživljavajuća i
inspirirajući sve i svakoga čega se dotakne.

Politički vojnik je čovjek kojeg podržava Vječni Ideal i koji će pozitivno djelovati u svim situacijama u obrani onoga što je Ispravno, Dobro i Istinito. Nikada u povijesti Europe potreba za bataljunima političkih vojnika nije bila tako hitna, tako vitalna.
Redovi naših neprijatelja su ogromni: banke, komunisti, masoni, cionisti, kapitalisti. Imaju novac i moć; dominiraju medijima; kontroliraju cijele vojske kroz svoju kontrolu nad vladama; u krvotok nacije ubrizgavaju korozivne ideje koje nas slabe, čine nas apatičnima, čine nas lakomima.

I što imamo za borbu protiv ovoga? Nekoliko tisuća domoljuba u svakoj zemlji zapadne Europe. Nemamo novca, nemamo moći, nemamo utjecaja, nemamo medija o kojima bismo mogli govoriti. Mi smo Spartanci,

Machine Translated by Google

Malobrojni. Oni su Perzijanci, Mnogi. Suočeni s ovom strašnom stvarnošću, naši sunarodnjaci, nakon što su procijenili izglede, masovno napuštaju bojno polje tvrdeći o „neizbježnosti" stvari. „Ne možemo pobijediti", kažu. „Stvari su otišle predaleko", kažu. „Možda komunizam neće biti tako loš", kažu. Koliko je samo bio u pravu Emrys ap Iwan, velški nacionalist iz devetnaestog stoljeća, kada je primijetio: „Neizbježno nije visoka kula Mudraca, već samo utočište Plašljivih."

Politički vojnik će na ovu sumornu stvarnost gledati u potpuno drugačijem svjetlu jer je idealist i realist. Ideal je cilj naše borbe; realizam je ona kvaliteta koja diktira kako najbolje možemo postići taj cilj. Politički vojnik, vagajući oružje na obje strane, priznat će da smo nadjačani u svakom pogledu osim u jednom. Ta iznimka je naša Vjera, naš Ideal, koji nam je draži od samog Života i koji se ne može zastrašiti, niti podmititi, niti mučenjem uništiti. Ova vjera je samo blijedo sjećanje, žar u većini naših ljudi - zadatak je Političkog vojnika raspiriti i podgrijavati ovaj žar dok njegovo treperenje ne postane jače i intenzivnije, dok ne postane bijesni pakao koji guta naš Narod i našu Zemlju u potrazi za

Nacionalna sloboda, socijalna pravda i istinski slobodna Europa. Politički vojnik će poticati entuzijazam, drugarstvo i predanost samom svojom prisutnošću. On će biti Svjetlo koje pomiče granice Tame. Ljudi će tražiti njegov savjet; poslušat će njegov savjet; sabrat će se i vratiti u borbu jači od najtvrđeg čelika.

Svaki dan koji prolazi svjedočimo curenju krvi iz osakaćenog tijela europskih naroda. To je prizor koji samo cinični ili nezainteresirani mogu vidjeti, a da ne budu dirnuti dubokim suosjećanjem i Svetim gnjevom. Prekrasna žena koja je nekoć očaravala svijet svojim intelektom, veličinom i živahnošću sada leži u blatu, onesviještena od udaraca

barbarske horde Supersila. Samo vojska Političkih Vojnika nastoji je obraniti od bujice nasilnih udaraca. Ta je vojska sićušna, njezin zadatak ogroman, ali se ipak bori. Neće dopustiti da naša baština, kultura, tradicije i plemenite vrijednosti budu samljete u prašinu, zauvijek izgubljene, zbog kukavičluka većine. Ova se vojska bori za pobjedu, ali ako je poraz presuda

Machine Translated by Google

Sudbine, tada će to biti bitka do posljednjeg čovjeka, s mačem u ruci – počast dostojan naših najboljih predaka.

A ako vas bezdušni, propovjednici „Umjetnosti mogućeg“, napadnu optužbama za 'fanatizam', sjetite se riječi Johna Jenkinsa, sina na kojeg Wales s pravom može biti ponosan:

> „Reći ću tri stvari o fanatizmu: prvo, ako je istina da fanatik ima snagu
> deset ljudi, to je nužno jer se ostalih devet ljudi ne može uznemiriti. Drugo, nije uvijek istina da fanatik ne računa cijenu djelovanja; postao sam fanatik jer nisam bio spreman prihvatiti posljedice nedjelovanja. Konačno, ako Wales želi preživjeti i njegova kultura i baština procvjetati, to će se postići samo žestokom i nepokolebljivom odanošću Walesu iznad svega. 'Sve ostalo'
>
> uključuje obitelj, izglede, karijeru, zdravlje, slobodu i sam život, vjerujem, zapravo znam, da
> Wales može inspirirati ovu vrstu fanatizma i da je taj fanatizam ključni katalizator potreban za pokretanje većine ljudi.”

Ono što Jenkins kaže o Walesu ne vrijedi ništa manje i za ostale britanske nacije i njihove rođake u Europi.

TREĆI DIO: PUT POLITIČKOG VOJNIKA.

„Moraš marljivo težiti tome da na svakom mjestu i u svakoj akciji ili vanjskom zauzetosti budeš iznutra slobodan i gospodar samoga sebe te da sve stvari budu pod tobom, a ne ti pod njima.“[3]

U Lausanneu u Švicarskoj 1965. godine, Marcel de Corte je napravio sljedeće zapažanje: „Često čujem da se kaže da to znači, shvaćeno kao

[3] Nasljedovanje Krista (Toma Kempis)

Machine Translated by Google

takvi, nisu ni dobri ni loši. Priznajem da me ova tvrdnja zbunjuje, jer se pitam gdje možemo pronaći sredstva koja su čista sredstva, a da pritom nisu inertna, neupotrebljiva, nepostojeća, možda nalik nekoj čudnoj napravi Heatha Robinsona. Sredstvo se nikada ne može smatrati takvim, osim isključivo u umu. Sredstvo se uvijek razmatra u odnosu na cilj."

Česta je tvrdnja modernog doba da „cilj opravdava sredstvo", a to je tvrdnja koju previše nacionalista nepromišljeno prihvaća. Kao što izjava Marcela de Cortea jasno pokazuje, sredstva i ciljevi su jedinstvo, organski povezani i međusobno ovisni u praktičnoj politici. Za domoljuba, ciljevi kojima težimo potpuno su u suprotnosti s onima...

Establišment, pa će i sredstva naravno biti drugačija.
Metode koje koriste Crveni ili trutovi velikog kapitala za uspostavljanje svojih režima terora nacionalisti ne mogu legitimno koristiti bez nanošenja ogromne štete i militantima i njihovoj stvari, točki na kojoj je Codreanu izgradio svoj Pokret.

Uzmimo za primjer taktiku terorizma – nešto što se mora razlikovati od pukog političkog nasilja ili atentata –
Ovo je potpuno strano nacionalističkoj tradiciji jer je njezin cilj, teoretski i praktični, usaditi strah u širu populaciju kroz neselektivno ubijanje običnih ljudi metcima i bombama. Odbacujemo ovu metodu iz dobrog razloga što tražimo podršku ljudi kako bismo poboljšali njihovu sudbinu, a to se teško može postići njihovim istrebljenjem! Također je zanimljiva činjenica da 'nacionalističke' skupine koje ovo koriste

pristup – IRA, bande Sternov i Irgun, ETA, reakcionarne vojne diktature Latinske Amerike – upravo su one skupine čije 'nacionalističke' vjerodostojnosti smatramo vrlo upitnima. Ako proglašavamo da volimo svoj Narod i kulturu, kakvu moguću ulogu u nacionalističkoj politici mogu imati metode koje rađaju strah i mržnju? Ako proglašavamo da nam je Apsolutna Istina najbliža srcu, kako možemo u svojim postupcima lagati i varati bez iskrivljivanja same Istine koju smo naumili braniti i promovirati? Neka nitko ne kaže da će stvari biti drugačije nakon Nacionalnog

Revolucija, jer čovjek koji ne može održati svoja načela kada je nemoćan i nema što izgubiti, teško da će ih održati kada dobije vlast i ima sve za izgubiti.

Machine Translated by Google

Vježba, kako kažu, čini majstora, i to je nešto što moramo imati na umu svaki dan naših nacionalističkih života.
Putovi kojima su naši protivnici išli vodili su ih u robovlasničke države SSSR-a i SAD-a – mi idemo drugim putem jer tražimo Nacionalnu revolucionarnu državu.

To ne znači da ne možemo biti diskretni u svojim postupcima ili se poslužiti okretnošću uma; zapravo je suprotno.
Naši principi nalažu da se oslanjamo na svaku žilavu svog bića - fizički, mentalno, duhovno – naprežući se do krajnjih granica u napredovanju Stvari, istovremeno održavajući čistoću Duha.
Previše je lako napustiti svoja načela i vrijednosti raspravljajući se o pritisku okolnosti. Potrebna je snaga karaktera, hrabrost i otpornost da bismo se oduprli korozivnim idejama naših neprijatelja koji nam govore da idemo lakšim putem. Trebamo samo jednom napraviti kompromis i već smo na skliskoj padini koja vodi do izdaje. Naš put nije lak. Težak je, asketski je, krajolik krvi, znoja i suza. Dan kada prestane biti to, dan je kada će se Revolucionarni nacionalizam prodati.

Sada, razumijevanje odnosa između sredstava i ciljeva nije puka akademska vježba, već bitna kvalifikacija koja određuje ne samo regrutiranje političkih
Vojnici, ali i kako ih treba oblikovati u nacionalne revolucionarne ratnike. To je uvjet za shvaćanje zašto nam određene metode nikada neće biti prihvatljive. Pogledajmo
regrutiranje. U prošlosti je ratnička elita bila činjenica svakodnevnog života i jednako prirodna kao sunčani dani i zeleni pašnjaci, ali danas je u najboljem slučaju romantična uspomena.
Stoga se moramo suočiti s oštrim zaključkom da će ljudi poput vas – čitatelji ove brošure – morati predvoditi put, postati politički vojnici koji će omogućiti pobjedu.

Neki od vas će se nasmijati toj ideji. Neki od vas će se povući u strahu od te ideje. Neki od vas će priznati da nemaju ono što je potrebno. Nažalost, Bog, Sudbina, nazovite to kako god želite, odredili su da vi i ja moramo preuzeti ovaj zastrašujući zadatak. Naši preci morali su se suočiti sa sličnim situacijama i mi moramo crpiti snagu iz njihovih duhova koji nas potiču. Na temeljima njihovog duha moramo podići zastavu Keltskog križa i prkositi svima dovoljno glupima da izazovu gnjev ove nacije.

A ako odbijete biti ti ratnici, kome može nacija

Machine Translated by Google

okret? Oni s glavama u pivu ili vrećici ljepila? Oni koji traže 'stvarnost' u znanstvenofantastičnim videozapisima ili heroinu? Oni koji glasno pričaju i dugi, koji prijete 'Sumrakom bogova', a ipak žale nekoliko funti u fondu ili par sati na sastanku? Idiot na ulici koji misli da su kratka leđa i bokovi, jeftino pivo i novi šešir princeze Di značenje nacionalizma? Plastični domoljub, buržoaski trut, toliko odan "zelenim i ugodnim engleskim pašnjacima", ali ne toliko odan da ne bi žrtvovao svoj "domoljublje" ako bi to ugrozilo "ugled" koji mu daju susjedi i prijatelji? Nitko od nas ne želi ovu borbu, ali dužnost zove. Oni koji odbijaju su jednostavno kukavice. Politički vojnik može poštovati svog Neprijatelja, ali može samo prezirati Izdajnika i Dezertera. A kada im je pravo rođenja vaše djece ukradeno i podijeljeno...

neprijatelji, hoćeš li ih moći pogledati u oči i reći da si učinio sve što si mogao?

Pod pretpostavkom da imate hrabrosti i odlučnosti potrebne, kako postati nacionalni revolucionar? Niti dva politička vojnika ne mogu biti potpuno ista, iako će ih, naravno, imati.
mnogo toga zajedničkog. Razlike koje postoje proizlaze iz toga što smo pojedinci koji posjeduju i snage i slabosti.
Ove razlike ne moraju nam nužno predstavljati probleme; štoviše, mogu se iskoristiti u našu korist, jer učinkovita vojska sastoji se od različitih tipova ljudi. "Svi poglavice i nijedan Indijanac" jednako je beskorisno kao i "svi Indijanci i nijedan poglavica". Neki od vas će se pojaviti kao vođe, drugi kao ratnici, ali svi će biti ključni za našu Nacionalnu misiju.

Put razvoja, program obuke, koji kulminira rođenjem Političkog vojnika, jest Križ koji nam je stavljen na leđa. Nošenjem tog tereta, borbom, polako – i mislim polako – stječemo kvalitete koje su nam potrebne. Postoje oni koji teže fizičkoj izvrsnosti kao svom najvišem cilju u životu – oni će potvrditi da se ta izvrsnost ne daje besplatno sa svakom galonom benzina, već je nešto što zahtijeva naporan rad i mnogo boli. Na isti način, postati Politički vojnik stvar je aktivista, a ne foteljaških diktatora ili samozvanih Ljudi Sudbine.

Uz to rečeno, put razvoja je jednostavan i logičan

Machine Translated by Google

u svojoj strukturi. U početku namjeravate postići samo male stvari, ciljeve koji će vam, kada ih ostvarite, pružiti samopouzdanje i vještinu za postizanje ambicioznijih ciljeva. Najvažnije u ovoj fazi je biti iskren prema sebi jer ako to ne možete učiniti, nikada nećete biti iskreni prema svojim kolegama. Sjednite sami i nakon razdoblja ozbiljnog razmišljanja sastavite popis svojih dobrih i loših strana, pazeći da izbjegavate ekstreme pretjerane kritike ili samodopadnosti. Nakon toga odaberite jedna dobra točka koja se može razviti i poboljšati, i jedna slabost bez koje biste bili bolje. Na papiru to zvuči izuzetno lako, ali u stvarnosti je to bitka titanskih razmjera. Bit će trenutaka kada ćete misliti da vam ide dobro, a onda ćete iznenada pasti na lice vraćajući se starim navikama. Ali nemojte odustati ili se obeshrabriti neuspjehom jer
Upravo ustajanje s koljena i ponovni pokušaj razvija vašu samodisciplinu i volju za uspjehom unatoč svim izgledima. To je proces koji će za vas duhovno učiniti ono što Charles Atlas tvrdi da će njegovi utezi učiniti za vas fizički! Sreću možete razumjeti samo kada razumijete tugu, uspjeh možete cijeniti samo kada ste iskusili gorak okus neuspjeha. Ako ne možete prevladati sebe u malim stvarima, pokazat ćete se prilično beskorisnima u krizi. Kada stvari postanu stvarno teške u nadolazećim godinama, kada represija bude nasilna, sustavna, totalna, htjet ćete znati da možete računati na svoje drugove u borbi, a oni će htjeti znati da mogu računati na vas. Mir koji će ovo povjerenje u druge proizvesti ne može se precijeniti.

Dopustite mi da dam nekoliko praktičnih ideja o tome gdje započeti, ali imajte na umu da su to samo općeniti primjeri koji će vas potaknuti na razmišljanje u pravom smjeru.

Gledate li televiziju iz noći u noć? Ako da, smanjite vrijeme gledanja. da to radiš jer jesi
nepotrebno se izlažući propagandi naših neprijatelja, bilo da gledate dokumentarac ili sapunicu. Iskoristite svoje vrijeme konstruktivnije i na način koji pomaže Nacionalnoj borbi. Pročitajte političku knjigu ili časopis. Prošećite se selom ili parkom i uživajte u darovima prirode. Učinite taj dodatni dio dijeljenja letaka ili prodaje novina. Organizirajte diskusijsku grupu kod kuće za nekoliko prijatelja ili se uključite u lokalne...

Machine Translated by Google

društvene skupine poput Udruga stanara, Prijatelja Zemlje i tako dalje i bore se za lokalnu pravdu.

Pijete li 4, 5, 6 ili više pinti kada ste vani navečer? Smanjite na 2 ili 3 pinte; ne samo da ćete popiti više
novac koji ćete staviti na raspolaganje Vjeri, ali će vam se zdravlje znatno poboljšati. Osim toga, križari nisu bili poznati po svojoj pivskoj hrabrosti!

Pušite li puno? Ako da, smanjite ili još bolje prestanite.
Samo održavate Veliki Biznis u poslu štetići svom zdravlju. Bit će trenutaka kada ćete morati djelovati brzo, a oni koji inzistiraju na tome da poprime izgled hripavog dinosaura tada će morati platiti cijenu!

Stavljate li odlazak na nogomet ili zabavu ispred odlaska na neku funkciju Nacionalnog saveza? Ako je tako, naučite pravilno odrediti prioritete. Naravno, svima treba odmor od borbe, ali zapamtite da ako Nacionalni savez propadne zbog mlakog srca svojih članova, to će signalizirati ne samo smrtnu propast nacije, već i samih distrakcija koje ste smatrali toliko važnima.

Ako nemate naviku čitati, steknite to i uvijek se potiskujte na više razine. Znanje je moć i što više znate, to postajete veća prijetnja Sustavu.
Dođite na stranačke seminare gdje ćete biti upućeni u izradu lokalnih letaka koji će vam pomoći u promicanju nacionalističkih ideja u vašoj lokalnoj zajednici; gdje ćete se učiti sitotiskanju plakata i majica; gdje će vam naši predavači jednostavnim riječima objasniti naše revolucionarne ideale i što će poboljšati vašu sposobnost uvjeravanja ljudi.

Ove stvari, i mnogo više, stranka vas može naučiti, ali postoji široko polje za osobnu inicijativu: učite nove jezike, posebno ako imate irske, škotske, velške ili kornijske korijene; naučite voziti, tipkati, javno govoriti. Idite na večernje tečajeve elektronike, mehanike, stenografije ili novinarstva ili se bavite nekom fizičkom razonodom poput dizanja utega ili borilačke vještine. Postoji milijun i jedna stvar koju možete učiniti da biste se poboljšali, stvari koje će vam pružiti zadovoljstvo i pomoći Vjeri da postigne Pobjedu. Što god da radite, odlučite da ćete ustrajati do kraja. Sjediti i ne raditi ništa je upravo ono što se čudaci u Parlamentu nadaju da ćete učiniti, jer im time uvelike olakšavate posao.

Machine Translated by Google

Za one koji su spremni podnijeti potrebne žrtve da bi postali Politički vojnici, morat ćete razviti određene vrline:

STRPLJENJE: jer prijelaz na Političkog vojnika zahtijeva vrijeme i pravi trud i neće se dogoditi za tjedan ili nekoliko mjeseci. To je posao koji će potrajati cijeli život ako je Savršenstvo cilj.

SMIRENOST: jer kako se državna represija pojačava, preživjet će hladni, mirni i sabrani, a ne panični amateri.

SAMODISCIPLINA: jer oni koji su Gospodari sebe, gospodari su svoje situacije.
Posjeduju snagu koja se ne vidi, ali je osjećaju i drugovi i protivnici.

SMISAL ZA HUMOR: jer iako život nije ukrašen ružama, nije ni duga muka. To je
malo od obojega. Razvijte sposobnost smijanja sebi i svojoj situaciji i bit ćete pretvoreni u sablasnog borca koji će proganjati naše neprijatelje.

Moć smijeha nedavno je ilustrirana u Italiji na suđenju 30 nacionalističkih militanata, militanata čija je prosječna dob bila 20 godina. Suđeno im je za kaznena djela koja bi, ako se dokažu, dovela do
u mnogim slučajevima osuđeni na doživotni zatvor, ovi militanti, nevini pred Bogom i ljudima, održavali su najbolje nacionalističke tradicije. Talijanski mediji i pravosuđe u potpunosti su očekivali da će ovi mladići sjediti tamo na optuženičkoj klupi, kamenog lica, ozbiljni, zabrinuti. Kako su samo bili razočarani dok su ovi drugovi, ignorirajući postupak, igrali karte, smijali se i šalili jedni s drugima.
nije ih bilo briga, a i zašto bi ih bilo? Četiri godine čekanja na suđenje, ponude za prijevremeno puštanje na slobodu onima koji bi se pretvorili u Supergrass – ipak nisu odustali ni jote svoje vjere. Sudac je zahtijevao da ga se shvati ozbiljno i dočekan je urlikom smijeha. Ovo je prava snaga - ona proglašava da sama Smrt nema moć nad njom. To je snaga koja će nas učiniti nepobjedivima jer što naši neprijatelji mogu učiniti izvan ovoga? Stari Kelti su ovo zapisali

Machine Translated by Google

snaga u poslovicu: „Bori se za svoju zemlju i prihvati smrt ako je potrebno, jer smrt je pobjeda i oslobođenje duše.“

Borit ćemo se za Englesku Williama Byrda i Thomasa Talusa; za divlju ljepotu Cornwalla i spokoj Jezerskog okruga. Borimo se za Wales – Zemlju drugova – ne samo za njegovu duševnu književnost i glazbu, već i za herojski duh Owaina Glyndwra. Borimo se za Škotsku, njezino gorje i otoke, njezine balade i bardove. Borimo se za Irsku, zemlju paradoksa: tragedije i komedije, humora i nagle naravi; za čistoću koju G. K. Chesterton ovako izjavljuje: „Same laži Dublina i Belfasta istinitije su od istina Westminstera.“

Malo toga preostaje za reći dok se suočavate s konačnim izborom: Hoćete li postati revolucionarni ratnik koji se bori za nacionalnu slobodu ili kukavica koja će se sagnuti da poljubi prljave čizme trulog sustava?

NEKA KUKAVICA SAM SAM SAM SAM SAM SAM SAM.
NEKA RATNIK ZNA DA JE NJEGOVA NAGRADA
DOĐI!

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalizam Biološki svjetonazor

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

„U svakom trenutku postoji ortodoksija, skup ideja za koje se pretpostavlja da će ih svi ispravno misleći ljudi prihvatiti bez pogovora. Nije baš zabranjeno iznijeti ovo ili ono ili nešto drugo, ali se to 'ne radi'.“

„Svatko tko osporava prevladavajuću ortodoksiju biva ušutkan s iznenađujućom učinkovitošću. Istinski nepopularno mišljenje gotovo nikada ne dobiva pošteno saslušanje, ni u popularnom tisku ni u visokoobrazovanim periodičnim publikacijama.“ – George Orwell

Kao nacionalsocijalist, stalno se suočavate s poteškoćama u vođenju smislenog razgovora s osobom koja nije nacionalsocijalist. Često osjećate da je takav dijalog potpuno nemoguć i da živite u dva potpuno različita svijeta. Djelomično, naravno, razlog za ovu žalosnu situaciju leži u propagandnoj slici nacionalsocijalizma kao vrhunca ljudske zlobe koju su naši neprijatelji stvorili u javnom svijesti. Međutim, mladim ljudima ono što se dogodilo prije više od sedamdeset godina više nije toliko važno. Od najranijeg djetinjstva mogli su pratiti svu zlobu i okrutnost koja je harala svijetom od "pobjede humanizma" 1945. godine, živo prikazanu putem televizije, i postoji vrlo ohrabrujuća tendencija među mladom generacijom da ima manje pristran stav prema životu i njegovim raznim problemima nego što je imala prethodna generacija.

Kao nacionalsocijalist, stalno se suočavate s poteškoćama u vođenju smislenog razgovora s osobom koja nije nacionalsocijalist. Često osjećate da je takav dijalog potpuno nemoguć i da živite u dva potpuno različita svijeta. Djelomično, naravno, razlog za ovu žalosnu situaciju leži u propagandnoj slici nacionalsocijalizma kao vrhunca ljudske zlobe koju su naši neprijatelji stvorili u javnom svijesti. Međutim, mladim ljudima ono što se dogodilo prije više od sedamdeset godina više nije toliko važno. Od najranijeg djetinjstva mogli su pratiti svu zlobu i okrutnost koja je harala svijetom od "pobjede humanizma" 1945. godine, živo prikazanu putem televizije, i

Machine Translated by Google

Postoji vrlo ohrabrujuća tendencija među mladom generacijom imati manje pristran stav prema životu i njegovim raznim problemima nego što je imala prethodna generacija.

Međutim, to ne znači da mladi ljudi uopće imaju pojma što je zapravo nacionalsocijalizam, niti da pokazuju puno razumijevanja kada im se kaže. Odrasli su u svijetu u kojem su namjerno otuđeni od svih prirodnih vrijednosti i prirodnih etičkih normi te učeni da je sve relativno, i gdje je granica između istine i laži prestala postojati, jer ne postoje apsoluti i sve ovisi o načinu na koji odlučite gledati na to. U ovom svijetu oslobođenom vrijednosti, ljudi žive u mentalnom vakuumu, potpuno izvan kontakta sa stvarnim svijetom, njegovim neumoljivim biološkim zakonima i apsolutnim moralnim i društvenim obvezama, te je neizbježno da se nacionalsocijalistička ideja osjeća kao neshvatljiv strani element u takvom političkom i filozofskom svemiru.

Za razliku od današnjeg bezbrižnog relativizma, gdje su sve ideje – barem u načelu – jednako prihvatljive i valjane, nacionalsocijalizam predstavlja neumorni napor da se pronađe apsolutna istina i da se ta istina učini temeljem ljudskog društva. Za razliku od maglovitih buncanja besmislenih filozofa iz fotelje i orijentalnog misticizma, nacionalsocijalizam se temelji na zdravom razumu i traži svoje argumente u stvarnom svijetu, gdje razliku između istine i laži te dobra i zla određuju činjenice, a ne pusti snovi i teorijska sanjarenja.

U tom svjetlu, očito je da nacionalsocijalizam mora odbaciti koncepcije i moralne norme svih vladajućih ideologija, a to, naravno, vodi do jaza u razumljivosti koji je teško premostiti - jednostavno zato što ne postoji zajednički referentni okvir između nacionalsocijalista i ljudi čije je razmišljanje određeno idejama sadašnjeg poretka. Nacionalsocijalizam jednostavno znači apsolutnu, neopozivu i beskompromisnu borbu protiv samih filozofskih temelja cijelog vladajućeg svjetskog poretka. Na sljedećim stranicama pokušat ćemo objasniti implikacije ovog sukoba između sadašnjeg poretka i sustava vrijednosti biološkog svjetonazora.

Machine Translated by Google

Kao što je vjerojatno jasno navedeno na prethodnoj stranici, nacionalsocijalistička ideja ima vrlo malo veze s politikom u uobičajenom smislu te riječi. Nacionalsocijalistički pokret nije jedna od uobičajenih političkih organizacija koje samo predstavljaju neke grupne interese više ili manje materijalističke prirode. Njihov je cilj samo sastaviti politički program koji je dovoljno nejasan i isprazan kako bi privukao potrebnu biračku masu za parlamentarnu platformu gdje njihovi „izabrani predstavnici naroda“ mogu prisvojiti što veći dio kolača za sebe – a možda i za članove svoje stranke – na štetu ostatka društva.

Nacionalsocijalizam je daleko više od toga – to je svjetonazor, cjelovita filozofija života koja pokriva sve aspekte ljudskog postojanja. Kao pristaša takvog svjetonazora promatrate sve pojave u društvu iz jednog te istog kuta tako da svaki pojedini aspekt postaje dio jedinstvene cjeline, baš kao što su vaša mišljenja u svim područjima određena istim ujedinjujućim principom koji vam omogućuje da razumijete i objasnite sve aspekte života i njegove misterije. Dakle, svjetonazor je osnova stava njegovih sljedbenika prema religiji, etici, politici, ekonomiji – i načina na koji organiziraju svoj osobni život.

Naravno, nacionalsocijalizam nije jedina filozofija života koja tvrdi da pokriva sve aspekte postojanja. Drugi primjeri su, na primjer, sve religije, koje u načelu daju svakome tko u njih vjeruje smjernice za ponašanje i stavove u svakoj životnoj situaciji. Danas su, međutim, religije prisiljene na kompromise u očajničkom pokušaju premošćivanja sve većeg jaza između vjerskih dogmi i stvarnosti. Tijekom posljednjih 500 godina, taj je jaz doveo do stalno rastuće sekularizacije kršćanskih zemalja u starom svijetu, a također je natjerao zapadnjačke vlade većine islamskih zemalja da napuste strogu vjersku strukturu društva u korist kapitalističkog ili komunističkog materijalizma.

Primjer društva koje je krenulo u suprotnom smjeru i radikalno naglašava jedinstvo između politike i religije je Homeinijev Iran, a danas postoje fundamentalističke skupine diljem muslimanskog svijeta i šire koje se bore za uspostavljanje srednjovjekovnih društava temeljenih na slovu Kurana. Drugi primjer je Izrael, koji se temelji na vjerskom uvjerenju da je

Machine Translated by Google

Židovi su „Božji izabrani narod“ i imaju božansko pravo na teritorij koji polažu pravo od Arapa, a posebno najortodoksnije skupine posljedično odbacuju i najmanje odstupanje od talmudskog zakona. Ovaj zakon je proizvod starog nomadskog društva i nemoguće ga je primijeniti na modernu industrijsku državu, što dovodi do niza tipično semitskih konstrukcija kako bi se zaobišla stroga vjerska pravila oko, npr. subote i Šmitte-godine, gdje bi sva zemlja trebala ležati neobrađena, ali ne ležati!

Slične metode mogu se vidjeti u arapskim zemljama, gdje se Ramazan često manje-više trajno ukida jer su zemlje „u ratu“ s siromaštvom. Svi takvi pokušaji „varanja“ jasno pokazuju da su ovi svjetonazori potpuno neadekvatni kao smjernice u modernom svijetu s njegovom zapadnom tehnologijom –
i da nisu bili dovoljno jaki da spriječe svoje sljedbenike da žele ovaj novi život, koji nije dio njihove kulture već rezultat uspješnog parazitizma. Razlog ovog neuspjeha je jednostavno taj što se te religije temelje na slijepoj vjeri, a ne na stvarnosti.

Naravno, pobožni kršćani imaju istu želju sačuvati Bibliju kao vrhovni autoritet i središte svakog razmišljanja.
Stoga Katolička crkva neprestano pokušava povećati svoj utjecaj na razvoj društva u tradicionalno katoličkim zemljama poput Poljske, Irske, Italije, Španjolske i Latinske Amerike – a da bi to učinila, mora steći političku moć. Njena glavna slabost je, međutim,
mnoga unutarnja neslaganja o tome kako postići taj cilj i koje dijelove kršćanske doktrine treba naglasiti. Također u Sjevernoj Americi kršćanstvo uživa vrlo važan politički utjecaj koji se ni na koji način ne smije podcijeniti - iako je u opadanju - a u Europi većina zemalja ima kršćanske političke stranke koje pokušavaju ojačati takozvane kršćanske vrijednosti kao dio svog političkog programa. Međutim, religija kao takva igra vrlo skromnu ulogu u tim strankama - jednostavno zato što je kršćanstvo izgubilo svoj utjecaj na ljude - ako ga je ikada i imalo. Nekako se među ljudima na Sjeveru uvijek osjećala kao strana ideja, a njihovo tumačenje često je bilo vrlo nekršćansko. Danas je svedena na anakronističku relikviju. U Danskoj je, na primjer, oko 95% stanovnika članovi luteranske državne crkve. Međutim,

Machine Translated by Google

samo 2% ide u crkvu, a još manje tvrdi da vjeruje u doktrinu. Kao duhovna snaga u narodu kršćanstvo je mrtvo.

Međutim, marksizam je ujedno i filozofija života, koja predstavlja svjetonazor koji upravlja svim aspektima ljudskog života, dok se sve ostale političke ideje u našem dijelu svijeta uglavnom koncentriraju na trivijalne administrativne i ekonomske probleme. Te su ideje labavo povezane s određenim temeljnim stavom prema životu općenito i odnosu između pojedinca i društva, ali što se tiče čovjekovih duhovnih potreba, one su – u principu – potpuno neobavezne. Ne isključuju nikakvu vjersku pripadnost – naprotiv, uvijek naglašavaju potpunu vjersku slobodu i tvrde da religija i politika nemaju nikakve veze jedna s drugom i da ih treba držati odvojeno – kao da je religija nešto nevažno u usporedbi s politikom. Dakle, članovi svih ovih liberalnih ili konzervativnih stranaka mogu biti kršćani, Židovi, muslimani, ateisti ili budisti. Njihova vjerska uvjerenja smatraju se potpuno nebitnima za njihov politički rad. Ujedinjeni su u pokušaju rješavanja nekih prilično dobro definiranih praktičnih problema u državnom aparatu, ali mogu imati potpuno različite duhovne ciljeve. Kao što je gore spomenuto, ova fragmentacija je doista nespojiva s prirodom religije, ali je vjerske zajednice moraju manje-više nevoljko prihvatiti ako uopće žele imati ikakav utjecaj na društvo.

Prava filozofija života poput nacionalsocijalizma nema apsolutno mjesta za takvo atomističko cijepanje života na različite odjeljke bez ikakve međusobne veze. Nacionalsocijalizam je sposoban riješiti sve praktične probleme u društvu primjenjujući načela svoje temeljne filozofije, a njegovim sljedbenicima nije potreban nikakav strani element da bi zadovoljili svoje duhovne potrebe. Sam nacionalsocijalizam daje potpun odgovor na svako pitanje koje čovjek postavi.
Općepoznata je činjenica da se religije temelje isključivo na vjeri – nešto što s ponosom priznaju! Dakle, postojanje Boga, Bezgrešno začeće, Uskrsnuće, Drugi dolazak itd. su sve stvari koje ne možete dokazati - osim, naravno, ako prihvatite Boga kao autora Biblije, još jedna stvar u koju jednostavno morate vjerovati - unatoč svim dokazima koje imate o suprotnom. Ako ne vjerujete bez dokaza, sumnjičavi ste - baš kao i sumnjajući Toma, koji je - očito kao najinteligentniji od učenika - želio dokaz da je čovjek u

Machine Translated by Google

pred njim je zapravo bio razapet. Nasuprot ovom ponosu neznanja, i marksizam i nacionalsocijalizam tvrde da se temelje na znanstvenoj istini. Međutim, marksizam je izmišljen iza stola, prepunog učenih, filozofskih knjiga - ali bez ikakvog kontakta sa stvarnošću ili znanošću, što se toga tiče. Pažljivijim pogledom, marksizam se jednako temelji na vjeri kao i svaka religija - naime na potpuno neznanstvenom uvjerenju da su sva biološka bića koja hodaju na dvije noge i nemaju perje stvorena jednaka, te na jednako apsurdnoj ideji da su uvjeti proizvodnje ti koji su odredili povijest na isti način kao što se tvrdi da okoliš - a ne geni - određuje razvoj pojedinca. To je, naravno, stavljanje kola ispred konja. Ne treba puno inteligencije da bi se shvatilo da je u stvarnosti čovjek taj koji je oblikovao svoj okoliš - i uspostavio društveni poredak, uključujući uvjete proizvodnje - a ne obrnuto.

Za razliku od svih ovih drugih filozofija, nacionalsocijalizam nikada nije izmišljen – izveden je iz vječnih Zakona Prirode, koji postoje otkad postoji svemir i koji upravljaju svim životom od nastanka prvog primitivnog organizma. To je lijepo i jasno izrazila Savitri Devi, poznata pokojna nacionalsocijalistička filozofkinja, u svojoj knjizi Munja i Sunce:4

> „U svojoj biti, nacionalsocijalistička ideja nadilazi ne samo Njemačku i naše vrijeme, već i arijevsku rasu i samo čovječanstvo i bilo koju epohu; ona u konačnici izražava onu tajanstvenu i nepogrešivu mudrost prema kojoj
> Priroda živi i stvara: bezlična mudrost prašume i oceanskih dubina i sfera u tamnim poljima svemira; i slava Adolfa Hitlera nije samo što se vratio toj božanskoj mudrosti, već što ju je učinio praktičnom politikom regeneracije svjetskih razmjera.

Drugim riječima, nacionalsocijalizam nije izmislio Adolf Hitler. On je svjesni izraz temeljnih zakona

4 Savitri Devi, Munja i sunce (izdanje Wewelsburgskog arhiva), str. 168

Machine Translated by Google

Priroda upravlja našim životima. Temelji se na beskonačnoj ljubavi prema stvorenju u svoj njegovoj raznolikosti, dubokom, bezuvjetnom poštovanju mudrosti prirode i žarkoj volji za očuvanjem života kakav je izrastao iz te mudrosti. Jedini način da se to učini jest organizirati ljudsko društvo u skladu s tim temeljnim zakonima. Stoga je biti protiv nacionalsocijalizma jednako apsurdno i nelogično kao što bi bilo protiviti se zakonu gravitacije ili činjenici da je Zemlja okrugla! Nacionalsocijalizam zapravo nije ništa drugo nego primjena fizičkih i bioloških zakona na politička, ekonomska, društvena i vjerska područja ljudskog života na isti način na koji se danas primjenjuju na tehnologiju. U tom svjetlu, nacionalsocijalizam je istinski znanstven - za razliku od bilo kojeg drugog svjetonazora. Ne želi prilagoditi stvarnost bilo kakvim unaprijed stvorenim teorijama, već želi prilagoditi teorije stvarnosti. Nove epohalne znanstvene prekretnice tako bi se odmah odrazile u praktičnom životu nacionalsocijalističke zajednice.

Naravno, ponekad bismo mogli poželjeti da su neki od ovih Zakona bili malo drugačiji, ali nužno moramo prihvatiti da bi ih bilo nemoguće promijeniti. Zakoni prirode ne mogu se ukinuti ili izmijeniti glasovanjem u Općoj skupštini Ujedinjenih naroda, Kongresu SAD-a ili bilo kojem drugom nacionalnom parlamentu! Možda bi sve bilo lakše da su sva ljudska bića i sve rase stvoreni jednaki i da nije bilo nasljednih čimbenika koji upravljaju i ograničavaju naše individualne mogućnosti razvoja. Međutim, to nije slučaj i nema apsolutno nikakve šanse da se ta činjenica promijeni pustim željama, tj. postupanjem kao da ti Zakoni ne postoje. Graditi društvo na takvim snovima smrtni je grijeh koji može imati samo katastrofalne posljedice.

Ove posljedice su itekako jasne kada pogledamo društva koja su izgradili naši neprijatelji na Istoku i Zapadu. Jednoglasno nazivaju nacionalsocijalizam „Evanđeljem zla“ – dok sami vladaju svijetom na rubu ekonomske i moralne katastrofe, svijetom pogođenim inflacijom, nezaposlenošću, kriminalom, besmislenim nasiljem, zlouporabom droga, zagađenjem, pornografijom, korupcijom, glađu i ekološkim katastrofama – svijetom koji je od 1945. doživio samo šesnaest dana mira i gdje su u istom razdoblju pobijeni bezbrojni milijuni ljudi. I nad ovim turobnim svijetom

Machine Translated by Google

lebdi strašna prijetnja nuklearnog rata koji će uništiti sav viši život na Zemlji.

Nije ni čudo, doista, da čovjek živi u stalnom strahu od onoga što mu sljedeći dan sprema! Nažalost, taj strah i beznađe najraširenija su u arijskom dijelu svijeta, gdje su dekadencija i moralno propadanje najnapredniji. Ovdje su ljudi potpuno otuđeni od svih zdravih i prirodnih vrijednosti i pretvoreni u bezumne zombije, čije tjeskobe umiruje materijalno bogatstvo - u stalnoj utrci protiv ekonomskog kaosa. Unatoč svim materijalnim blagodatima modernog svijeta, ti ljudi nisu ni sretni ni zadovoljni. Potpuno im nedostaju ideali i entuzijazam i izgubili su svaku vjeru u budućnost. Arijev jednostavno nije voljan dovoditi djecu na ovaj svijet. Budući da ne vidi budućnost, preferira trenutni luksuz nego očuvanje svoje rase i kulture. Pokušava osigurati što udobniji život za sebe u ovoj septičkoj jami, a jedina mu je nada da se neizbježna katastrofa neće dogoditi za njegova života. Tako pasivno promatra kako zemlju njegovih predaka polako, ali sigurno preuzimaju vanzemaljci, koji još ne shvaćaju da kraj bijelog čovjeka znači kraj cijele civilizacije kakvu poznajemo.

Ovo je Zlatno doba koje su naši neprijatelji obećali svijetu 1945. – ovo je ono što su uspjeli izgraditi u sedamdeset godina koliko imaju apsolutnu moć. U tim okolnostima, izgledi za budućnost su svakako sumorni. Međutim, ne mora biti tako. Činjenica da je svijet u tako zlokobnom stanju isključivo je rezultat čovjekovog potpunog nepoštivanja Zakona Prirode.

Kao nacionalsocijalist, neizbježno se osjećate kao netko s drugog planeta kada jednom shvatite prirodu sadašnjeg poretka. Ne možete imati nikakvu ulogu u ovom sustavu i sama svakodnevna borba za opstanak unutar okvira ovog društva mora se činiti kao uzaludno gubljenje vremena. Kao nacionalsocijalisti zamišljamo potpuno Novi svjetski poredak, temeljen na „nepogrešivoj mudrosti prema kojoj priroda živi i stvara“. Samo unutar takvog novog svjetskog poretka život može dugoročno opstati na ovom planetu. Međutim, da bi se uspostavio ovaj Novi poredak, čovjek mora prihvatiti da

Machine Translated by Google

On nije uzdignut iznad Prirode. Čovjek nije gospodar stvaranja, već integrirani dio cjelokupnosti Prirode i podložan je potpuno istim zakonima kao i svi ostali živi organizmi. Isto tako, mora prihvatiti i znanstveno dokazanu činjenicu da su ljudske rase različite - ne samo po svom vanjskom izgledu, već i s obzirom na svoje mentalne i intelektualne karakteristike - i, konačno, da su sva ljudska bića pojedinci stvoreni nejednaki i da su njihovi životi uglavnom određeni nasljednim čimbenicima, a ne njihovim prirodnim okruženjem.

To se, naravno, može činiti „nepravednim“, ali jedna od stvari koju čovjek mora prepoznati jest da u prirodi ne postoji koncept pravde u smislu koji obično primjenjujemo na tu riječ. Kao ljudska bića možemo – i trebali bismo – organizirati društvo izgrađeno na pravnoj i socijalnoj pravdi, jer svi članovi društva imaju korisnu funkciju i stoga mogu zahtijevati jednaku zaštitu pred zakonom i sigurnost od ekonomskog iskorištavanja. To je dio sigurnosti koja je nužna i prirodna u organiziranom društvu – zapravo, to je dio samog razloga zašto su se ljudska bića angažirala u uspostavljanju stabilnih društvenih struktura, a to je upravo razlog zašto su željela tu sigurnost.

Međutim, ne možemo stvoriti biološku pravdu – kao što ne možemo stvoriti biološku jednakost. S ljudskog gledišta uvijek će se činiti izuzetno nepravednim da neke ljude napadaju strašne, bolne i neizlječive bolesti u mladoj dobi, dok drugi mogu uživati u dobrom zdravlju do stote godine –

također, čak i ako onaj koji umre u dobi od dvadeset pet godina ima daleko veće mentalne darove i mogao je čovječanstvu dati puno više od onoga koji doživi starost. Bez obzira na to što mi osjećamo o tome, tako je – unatoč svim našim liječničkim vještinama – i čovjek mora naučiti prihvatiti da Priroda ne prepoznaje naš koncept pravde, a svaki pokušaj uvođenja neke vrste božanske pravde u budući život mora se odbaciti kao apsurdan pokušaj bijega od stvarnosti.

U vezi s tim, neprijatelji nacionalsocijalizma često tvrde da je biološka koncepcija ljudske prirode, koja je sama osnova nacionalsocijalizma, „neetična“. Na to možemo samo odgovoriti da je takozvana „etika“ tih protivnika nemoralna, jer se temelji na normama i vrijednostima koje nisu utemeljene na prirodi. Za nacionalsocijaliste postoji samo jedna istina:

Machine Translated by Google

Zakoni prirode, i sve što nije u potpunosti u skladu s ovom istinom je apsolutno 100% pogrešno!

To, naravno, znači potpuno odbacivanje kršćanstva, čiji je neprirodni dualizam sama osnova prevladavajućeg „moralnog“ kodeksa – također i tamo gdje je taj kodeks prikriven pod liberalnom/humanističkom ili marksističkom etiketom. Prema kršćanstvu, čovjek uživa vrlo poseban položaj među svim stvorenjima jer ima božansku dušu. Ta duša je univerzalna i nebiološka. Ne razlikuje se od rase do rase ili od pojedinca do pojedinca, i ne ovisi o inteligenciji ili bilo kojoj drugoj mentalnoj ili fizičkoj kvaliteti pojedinca, niti je nasljedna ili na bilo koji drugi način pod utjecajem Prirode. Upravo ta duša čini sve ljude jednakima u očima Boga, bez obzira što rade ili što jesu, sve dok vjeruju u Njega. Za kršćanina je govoriti o čovjeku kao proizvodu bioloških čimbenika „omalovažavanje“. Prema kršćanstvu, cijeli čovjekov život je stalna borba između božanske duše (duha) i „materije“, tj. Prirode, ili – na osobnoj razini tijela, koje predstavlja Zlo i mora biti poraženo kako bi se stekao vječni život u nedefiniranom raju na oblacima (ili na zemlji nakon Armagedona). Život na zemlji samo je priprema za onaj život koji dolazi – bilo u Abrahamovom krilu ili u Paklu, sve ovisno o tome koliko su ljudi bili uspješni u borbi protiv svoje biološke prirode. Sam po sebi, život na zemlji je bez ikakve vrijednosti, samo dolina suza.

Dakle, kršćanstvo karakterizira izrazit prezir prema životu i prirodi. To je religija za gubitnike i sanjare koji se ne mogu nositi s izazovima života već samo vegetiraju, vjerujući da će „posljednji biti prvi, a prvi posljednji“, jer kršćanstvo svakog kriminalca, bezvrijednog i mentalno manjkavog budalu smatra vrijednijim ljudskim bićem od marljivog i kreativnog građanina. Predstavlja skup normi i vrijednosti koje stavljaju djevicu iznad majke, redovnika iznad oca obitelji, a slabe i patniče iznad jakih i pobjedničkih, zapravo, mrtve iznad živih. Prezire svako zadovoljstvo u životu i veliča samomučenje i samoponižavanje kao pozitivne pokazatelje da se čovjek bori protiv svog tijela i prihvaća da je rođen kao posuda grijeha jer nije sav duh.

Bez obzira iz kojeg kuta gledate na to, kršćanstvo predstavlja perverzan i mizantropski stav prema životu koji može

Machine Translated by Google

ni pod kojim uvjetima ne smije biti tolerirano u zdravom društvu. Da budem iskren. Kršćanstvo je vrsta duhovnog AIDS-a koji je uništio naš prirodni imunitet protiv nebiološkog razmišljanja. To je kontaminirajuća bolest uma i protiv nje se moramo boriti svim silama.
sredstva.

Za razliku od kršćanina, nacionalsocijalist bi trebao živjeti. Trebao bi proširiti svoje sposobnosti i razviti svoju osobnost koliko god može unutar granica svoje biološke prirode – i fizički i duhovno. On nije

trebao je provesti život na koljenima pred bliskoistočnim bogom, moleći za milost i oprost za „grijeh" rođenja u Prirodi. Želimo vidjeti ponosne i skladne ljude koji su sigurni u sebe i svoju misiju u životu –

ne prestrašeni i obeshrabreni proizvodi mizantropskih koncepcija poput „izvornog grijeha", koji čovjeku ostavlja samo jednu nadu u životu: da će mu „Bog" oprostiti ako samo vjeruje i pokaje se. Niti želimo sramežljive i očajne žrtve pluralističkog svjetonazora s njegovim poricanjem apsolutnih vrijednosti. Nacionalsocijalisti nisu ateisti. Vjerujemo u božanstvo, ali naše božanstvo je apsolutna suprotnost židovsko-kršćanskom Jahvi. Za nacionalsocijalizam postoji samo jedno istinsko božanstvo: nerazumljiva stvaralačka moć koja se očituje svugdje u prirodi. To je božanstvo kojem odajemo počast pokazujući štovanje i poštovanje prema mudrosti Zakona prirode. Kao nacionalsocijalisti, ne slijedimo nijedan drugi glas osim glasa prirode i nijednu drugu etiku osim etike prirode, i poznajemo samo jedan smrtni grijeh: pokušati se pobuniti protiv te etike. To nije misticizam, kako neki tvrde, već panteizam – ideja da se božansko izražava kroz prirodu i nigdje drugdje. Panteizam ima korijene daleko u povijesti i jedan je od temelja njemačkog idealizma i romantizma u 19. stoljeću. To je prepoznavanje da svoje postojanje dugujemo principu života koji nije samo zbroj njegovih kemijskih komponenti. Stoga nacionalsocijalizam život vidi kao više od materijalističke borbe za maksimalnu potrošnju i samozadovoljavanje – život podrazumijeva obvezu zaštite božanskog principa kojeg smo dio. Neki bi to mogli nazvati religijom, ali ne treba uspostavljanje narativa temeljenog na praznovjerju da bi se održao – i sigurno nije „vjera". Ne temelji se na vjerovanju, već na činjenicama.

Machine Translated by Google

Iako je čovjek dio Prirode, nacionalsocijalisti su, naravno, potpuno svjesni da se čovjek razlikuje od svih ostalih živih organizama u jednom posebnom pogledu: svom jedinstvenom mozgu koji mu omogućuje apstraktno razmišljanje. Ta je sposobnost omogućila čovjeku da spriječi ili ublaži dio okrutnosti Prirode koju druga bića moraju patiti. Naš mozak omogućio nam je da izliječimo bolesti koje bi inače bile neizlječive i da pronađemo temeljne principe mnogih Zakona Prirode, tako da smo neke od tih principa mogli iskoristiti u vlastitu korist i – na bolje ili na gore – razviti tehnologiju koja je bila potrebna za istraživanje Zemlje i korištenje njezinih bogatstava.

Nažalost, naš mozak nam je također omogućio da svjesno zanemarimo Zakone prirode kada nam je ugodnije pokušati ih ignorirati nego ih slijediti. U primitivnom društvu biste ubrzo osjetili posljedice takvog prekršaja, ali u visoko razvijenom tehnološki razvijenom društvu moći ćete preživjeti kršenje Zakona prirode prilično dugo bez osjećaja neizbježnih odmazdi. Međutim, prije ili kasnije, oni će doći neumoljivom silom i tada će biti, ako ne i nemoguće, barem izuzetno teško ispraviti pogreške.

Konačno, naš jedinstveni mozak nam je dao i osjećaje koje teško nalazimo kod bilo koje druge životinje: strah od nepoznatog, sigurnost smrti, a time i očajničku potrebu za nečim što čovjeku može dati osjećaj duhovne sigurnosti i natjerati ga da vidi smisao života izvan borbe za materijalna dobra. To je potreba koja stoji iza religija, ali za razliku od njih, nacionalsocijalizam se koncentrira na zadovoljavanje tih potreba na zemlji. U vezi s tim, treba napomenuti da ni mozak ni osjećaji nisu izolirani, nebiološki čimbenici, već neodvojivi dio živog organizma i poput fizičkih karakteristika čovjeka, "duh" je također podložan prirodnim zakonima koji se odnose na nasljeđe. Kao nacionalsocijalisti čvrsto smo mišljenja da društvo u cjelini mora biti organizirano tako da se uzmu u obzir svi aspekti prirodnog zakona. Dakle, nije dovoljno zadovoljiti materijalne potrebe ljudi uspostavljanjem zdravog ekonomskog života. Također je potrebno paziti da se zadovolje i duhovne potrebe!

Machine Translated by Google

Neprijatelj čovjeka često tvrdi da je duhovni svemir nacionalsocijalizma svemir prisile i manipulacije, gdje je pojedinac opljačkan svoje slobode i individualnosti samo da bi postao dio bezumne mase. To je, naravno, daleko od istine. Zapravo, ovo je mnogo bliže opisu demokracije. Demokrati su ti koji narod smatraju velikom sivom masom, gdje se razlike između pojedinaca objašnjavaju samo kao rezultat slučajnih utjecaja okoline koje društvo mora "ispraviti" kako bi ljude "socijaliziralo" na demokratske načine. Nacionalsocijalizam, s druge strane, poštuje pojedinca. Znamo da su sva ljudska bića biološki jedinstvena i da imaju različite talente i sposobnosti. Kombiniranje svih tih individualnih darova unutar okvira društva jedan je od najvažnijih zadataka nacionalsocijalističke države.
Samo na taj način moguće je iskoristiti ukupne mentalne resurse u narodu – za dobrobit i pojedinaca i društva.

Međutim, također znamo da genij i napredak nikada nisu došli iz mase, već uvijek od pojedinačnih, izvanrednih pojedinaca, i samo osiguravanjem pojedincu mogućnosti da se što slobodnije pronađe i razvija u organiziranom društvu možemo unaprijediti napredak čovjeka prema sve većem savršenstvu. Ako želimo riješiti ogromne probleme s kojima se svijet suočava nakon sedamdeset godina demokracije, to je nužno. Budući da je očito nemoguće podići ljude na razinu iznad njihovih urođenih mogućnosti razvoja, svi glupi pokušaji da se svi ljudi izjednače u svakom pogledu nužno vode do ujedinjenja na najnižoj razini, tj. do potiskivanja svih pojedinaca koji se uzdižu iznad prosjeka u inteligenciji ili na bilo koji drugi način. Ovaj trend nije djelo nacionalsocijalizma, već demokracije, i nije vjerojatno da će poboljšati uvjete života na Zemlji.

Međutim, svaki pokušaj stvaranja elite s pravom se smatra prijetnjom samim temeljima demokratskog sustava, gdje se vjeruje da svatko ne bi trebao imati samo jednaka zakonska prava već i jednak utjecaj na javne poslove, bez obzira na to ima li potrebne kvalitete ili ne. Takav sustav može zemlju samo odvesti u ponor. U nacionalsocijalističkoj državi, vodstvo će se sastojati od najboljih u naciji. Samo oni

Machine Translated by Google

moći će riješiti probleme koji se pojave – i suočiti se s odgovornošću. Pojedinačni članovi demokratske skupštine ne mogu biti odgovorni za svoje postupke, jer se sve odluke donose glasovanjem i svatko se mora pokloniti većini – bez obzira slaže li se ili ne. Jasno je da ovakva vrsta foruma pruža prostor za djelovanje najizopačenijim elementima društva.

Ironično je da velika komercijalna poduzeća troše ogromne količine vremena i novca na pronalaženje i obrazovanje najboljih ljudi za vodeće pozicije unutar korporacije, dok bilo koji politički šarlatan bez ikakvog obrazovanja može postati premijer ili predsjednik svoje zemlje. Samo mora imati prave veze i ne smije pokazivati previše inteligencije, što bi moglo ukazivati na to da ga razne interesne skupine ne mogu tako lako manipulirati bez čije podrške nikada ne bi pobijedio na izborima. Najvažnija kvaliteta demokratskog političara je sposobnost besramnog laganja biraču i davanja obećanja koja nikada ne namjerava ispuniti. To je jadno!

Poricanje individualnosti i bioloških razlika među ljudskim bićima dovelo je i do potpunog potiskivanja koncepta „genetske higijene“. Danas se higijena svodi samo na pranje ruku i zubi.

Čovjek ipak poznaje princip „genetske higijene“. Troši ogromnu količinu vremena i energije na uzgoj konja, krava, pasa, golubova, papiga itd. – sve prema najboljim genetskim principima, ali kada je u pitanju reprodukcija vlastite vrste, on potpuno napušta te principe – kao da vrijede samo u svijetu životinja. Time voljno doprinosi potpunoj biološkoj degeneraciji čovjeka.

U prirodnom stanju, svaka populacija podliježe biološkoj selekciji, što znači da se jedinke koje najbolje odgovaraju danim okolnostima uzdižu na vrh tog društva, dok one koje se ne mogu nositi sa životom kakav jest moraju propasti. Ovo je jedan od željeznih, neumoljivih Zakona Prirode koje je čovjek uspio ublažiti izgradnjom društava u kojima postoji i mjesto i zaštita za slabije elemente populacije, koji također imaju značajnu ulogu u razvijenom društvu. Međutim, ako mi

Machine Translated by Google

Ako potpuno zatvorimo oči pred postojanjem ovog Zakona prirode, i mi ćemo srljati u katastrofu, jer tada više ne bismo mogli osigurati potrebnu biološku kvalitetu u populaciji kako bismo očuvali sustav koji je dovoljno jak i da zaštiti slabe.
Bez obzira na biološke realnosti života, završit ćemo u slobodnom svijetu gdje će najslabiji pojedinci prvi propasti.

Dakle, nacionalsocijalizam neće – kako se često tvrdi – značiti da su slabi napušteni i prepušteni svojoj sudbini. Naprotiv!
Nacionalsocijalizam je jedino jamstvo koje slabi mogu imati protiv sigurnog uništenja. Ovdje se, međutim, mora naglasiti
Ta slabost nije ideal – to je nešto protiv čega se treba boriti, a to je moguće samo dosljednom genetskom higijenom. Nacionalsocijalistička država će prosvijetliti ljude o biološkim mehanizmima i tako osigurati da čovjek oporavi svoje prirodne instinkte na ovom području kako bi čovjek mogao biološki napredovati. Samo budale mogu vjerovati da je čovjek već dosegao najviši mogući vrhunac razvoja. Međutim, da bi čovjek dalje napredovao, društvo mora osigurati da se bolesti i slabosti ne akumuliraju i nekontrolirano održavaju nasljeđivanjem. Sloboda svjesnog prenošenja patnje na svoju djecu i genetskog razbijanja populacije zločin je protiv budućih generacija!

Istovremeno, društvo mora osigurati zdrav okoliš kako bi bolesti uzrokovane vanjskim utjecajima zauvijek nestale. Ovdje ne mislimo samo na društveno okruženje i uvjete na radnim mjestima, već i na ekološki okoliš. U nacionalsocijalističkom društvu potpuno je neprihvatljivo da profit i pohlepni materijalizam dopuštaju patogene umjetne dodatke u hrani i odjeći, nezdrave sintetičke materijale u našim domovima i javnim zgradama te sve veće zagađenje zemlje, zraka i vode –

a da ne spominjemo smrtonosnu radioaktivnu kontaminaciju koja će trajati stotinama tisuća godina. Sve je to logičan rezultat potpunog izopačenja istinskih životnih vrijednosti koje se vidi u ovom terminalno bolesnom društvu. Genetska higijena i opća kontrola onečišćenja samo su dva aspekta istog cilja: očuvanje prirode i ekološke ravnoteže kako bi se osiguralo trajno duhovno i fizičko blagostanje čovjeka. Bez zdravog okoliša čak ni

Machine Translated by Google

Najbolji geni bit će uništeni, a bez dovoljne količine tih gena neće biti nikoga tko može stvoriti zdrav okoliš.

Kako bismo stvorili zdravo okruženje za razvoj života, potrebne su nam i zdrave obitelji, u kojima djeca mogu odrastati u skladu i biti sretna. Još jedno zlo sadašnjeg poretka jest to što se ovakva obitelj uništava uobičajenim nebiološkim razmišljanjem i besmislicama ženskih sloboda. Kao što su rase različite, tako su različiti i spolovi, a ideja da su muškarac i žena biološki jednaki ozbiljna je prijetnja opstanku čovjeka. Razlike među njima nisu rezultat društveno konstruiranih „spolnih uloga“ već bioloških uloga! Nije slučajno da žena rađa djecu. Ona nije samo biološki sposobna za taj zadatak, već i mentalno, a kao majka nove generacije ima najvažniju ulogu u društvu. Ideja da se mora „ispuniti“ pridruživanjem radnoj snazi i dobivanjem posla na montažnoj traci, dok su njezina djeca prepuštena drugima, je zločinačka!

Žene se mogu ostvariti samo unutar svoje biološke uloge majki. Bez majke, obitelj se raspada. Djeca su prepuštena sama sebi ili državnom obrazovanju. Kad dođu kući, nitko nema vremena za njih. Ne uče ih nikakvim idealima, a svoje idole pronalaze na televiziji, u lošoj glazbi, a još gore u književnosti. Žive od brze hrane i postaju žrtve najgore vrste komercijalnog materijalizma. To jest, ako žena ne odluči uopće izbjegavati rađanje djece - bilo korištenjem neke vrste "kontracepcijskog" sredstva ili ubojstvom djeteta ako ipak zatrudni. Naravno, feministkinje tvrde da bi bilo jednako prirodno da muškarac brine o djeci, a žena da ide na posao. Činjenica je da bi, da je to bilo jednako prirodno, muškarac također rodio.

Naprotiv, ženska biologija će uvijek značiti da je žena u slabijem položaju na tržištu rada jer je manje stabilna kao muškarac. A da ne spominjemo poslove koji zahtijevaju određenu fizičku snagu. Nije ni čudo da Elisabeth Badinter, židovsko-francuska feministkinja, u svojoj knjizi (L'un est l'autre, = „Jedno je drugo“, objavljeno od strane O. Jacoba (!), Pariz 1986., i, što ne iznenađuje, prevedeno na gotovo sve zapadnoeuropske jezike) zahtijeva transplantaciju maternice i jajnika u...

Machine Translated by Google

muškarcima kako bi se osigurala jednakost! Društvo u kojem takva knjiga pronalazi čitatelje je doista terminalno bolesno!

Dio je čovjekove biološke prirode da nije samo izolirana jedinka već i društveno biće, a njegov društveni instinkt nadilazi nuklearnu obitelj. Od najranijih vremena ljudska bića živjela su zajedno u skupinama kako bi se bolje oduprla opasnostima svog primitivnog postojanja. Da to nisu učinili, čovjek teško da bi preživio kao vrsta. Drugim riječima, život u organiziranim društvima uvjet je čovjekovog postojanja, a poriv za organiziranjem dio je naše prirode. Bez organiziranog društva svaka bi osoba imala dovoljno posla pokušavajući prikupiti svakodnevne potrepštine. Ne bi bilo viška za umjetnost, znanost, obrazovanje ili bilo koju zdravstvenu uslugu. Visok stupanj organizacije jednostavno je preduvjet i za kulturni i za tehnološki razvoj. Stoga nipošto nije slučajnost da su najviše kulture oduvijek stvarali narodi s najboljom sposobnošću organiziranja. Usput, većina njih bili su Arijevci.

Međutim, u svakom organiziranom društvu apsolutno je nužno da se pojedinac prilagodi normi koju dijeli s drugim članovima te zajednice i da se suzdrži od zlouporabe svoje inteligencije i talenata na način koji je štetan za samu zajednicu koja je omogućila razvoj tih talenata.

Međutim, potrebna odanost unutar grupe ne može se temeljiti samo na materijalističkim razlozima. Nije dovoljno imati zajednički ured za socijalnu skrb. Ima smisla samo odreći se dijela osobne slobode u zajednici sa zajedničkom sudbinom, koju čine ljudi sa zajedničkim porijeklom, zajedničkim normama i vrijednostima te sa zajedničkom svrhom u životu –
ljudi čiji su preci osvajali i branili isti teritorij kroz generacije, jer su željeli sačuvati svoj specifični jezični, kulturni i biološki karakter.

Upravo je ta želja stvorila našu kulturu u bliskom skladu s talentima, koncepcijama, idealima i vrijednostima našeg naroda – s onim što možemo nazvati dušom našeg naroda. Drugi narodi imaju druge talente, koncepcije, ideale i vrijednosti, te su stoga stvorili druge kulture. One mogu biti jednako „dobre“ kao i naše – ali su nam strane, baš kao što je i naša kultura strana drugim narodima.

Machine Translated by Google

Govoriti o nadolazećoj, univerzalnoj „kulturi svijeta“, zajedničkoj svim ljudima, besmislica je. „Kultura“ koja se nije prirodno pojavila kao ogledalo duše naroda nijekanje je samog značenja riječi „kultura“, a povijest vrlo jasno pokazuje da se svaka civilizacija koja više nije bila u stanju sačuvati i dalje razvijati vlastitu kulturu te je stoga uvozila i integrirala sve strane kulturne elemente na koje je naišla, nalazila neposredno pred svojim neizbježnim padom.

Društvo koje se sastoji od slučajne mješavine rasa, religija i filozofija zasigurno nije izraz duhovnog i kulturnog bogatstva, kako se danas često tvrdi. To je apsurdna mješavina čije se postojanje ne može opravdati ni na koji način –
određeni pokazatelj neizbježnog raspada nacije i potpunog raspada svih normi i vrijednosti. Takvo društvo je degenerirana parodija istinske zajednice – i ne može opstati, jer je društvena lojalnost između različitih skupina koje privremeno žive na istom komadu zemlje zamijenjena daleko jačom – duhovnom – lojalnošću prema vjerskim i filozofskim idejama koje nemaju osnovu u samoj naciji i njezinoj povijesti.

Najozbiljnija prijetnja koherentnosti društva je, bez usporedbe, biološko miješanje rasa koje je oduvijek ili išlo ruku pod ruku s miješanjem kultura - ili je čak bilo njegov preduvjet. Sam raspad kulture može se zaustaviti u bilo kojem trenutku i narod se može vratiti vlastitim kulturnim normama i vrijednostima - sve dok je rasni sastav netaknut. Miješanje rasa, međutim, je nepovratno - a njegove posljedice su nesagledive i katastrofalne. Činjenica je da se priroda oduvijek razvijala prema većoj rasnoj varijaciji tako da su rase na kraju postale vrste. Kroz neprirodno miješanje rasa sada svjedočimo izravnavanju svih različitih prirodnih talenata, koji su svi određeni rasom. Tamo gdje se jedna rasa razvila u jednom određenom smjeru i izgradila zajednicu i stvorila kulturu na temelju kvaliteta koje je razvila, miješanje s drugim rasama znači da će nakon nekoliko generacija vanbračni potomci izgubiti svaki uvjet za razumijevanje onoga što su njihovi preci stvorili.

Nažalost, postoji previše prilika za učenje
vrsta društava koja imamo kao posljedicu miješanja rasa.

Machine Translated by Google

Latinska Amerika, Indija i Egipat izvrsni su primjeri, kao i Helada i Rimsko Carstvo. Baš kao i indijsku, perzijsku i egipatsku kulturu, i grčku i rimsku civilizaciju stvorila je i održavala imigrirana manjina pretežno nordijske rase. Ova razvijenija manjina prvo je potisnula izvornu većinu i njihovu kulturu, ali kasnije je polako podlegla brojčanoj nadmoći svojih pokorenih naroda. Oslabljeni bezbrojnim ratovima koji su ih koštali njihove najdragocjenije krvi i potkopani azijskim idejama lažnog humanizma, postupno su sve većem broju pokorenih naroda davali državljanstvo i dovodili nove robove i radnike iz svojih kolonija u Africi i Aziji - koji su se zatim integrirali i stekli državljanstvo u sljedećoj generaciji. Ovo je sigurno poznata slika, zar ne? I upravo je taj raspad nordijske rase promijenio ponosnu državu Heladu u današnju Grčku, a Rim u Italiju - ili drugim riječima: civilizaciju u kaos! U školi još uvijek provodite barem neko vrijeme podučavajući djecu o drevnim kulturama, ali ni riječi se ne govori o ljudima koji su stvorili te kulture. Čini se da nikoga ne zbunjuje da sposobnost organiziranja države može tako potpuno nestati. Istina je da većina ljudi koji se danas maskiraju kao "Rimljani" rasno imaju vrlo malo zajedničkog sa svojim moćnim prethodnicima. Previše njihovih predaka imalo je dom južno od Mediterana!

Kada se danas govori o rasnoj biologiji, brzo se suočite s mnoštvom tabua. Proučavanje rasne biologije postalo je nešto nestašno - to jest, ako želite proučavati ljudske rase - i ne može se očekivati da čak ni liječnici ili takozvani antropolozi išta znaju o toj temi. Čak i sama želja za takvim znanjem šteti vašoj karijeri, pa zašto bi vas bilo briga?

Stoga se uvijek, s prezrivim podsmijehom, tvrdi da ne postoji nikakva „čista“ bijela rasa i da je „arijevski“ čisto lingvistički pojam itd., što je sve namijenjeno dokazivanju da je rasna znanost besmislica. Naravno, ovi argumenti nisu sasvim pogrešni - ali zaključak jest! Istina je da je došlo do mješavine različitih europskih rasa, ali to je bila mješavina blisko srodnih rasa unutar iste glavne rase, takozvane Bijele rase, koju možete vrlo lako nazvati arijevskom rasom - sve dok definirate o čemu govorite! Nadalje,

Machine Translated by Google

Nema apsolutno nikakve osnove za tvrdnju da je ova mješavina – koja nipošto nije bila potpuna – apsolutno bila prednost za Europljane! Vjerojatno je bilo suprotno i nema apsolutno nikakvog dobrog razloga za nastavak procesa dezintegracije daljnjim miješanjem rasa.

Neznalice također tvrde da je miješanje rasa nužno kako bi se izbjeglo "skraćivanje u srodstvu". To je, naravno, nebiološka besmislica. Parenje u srodstvu odnosi se samo na parenje između blisko povezanih jedinki, koje nužno sliče jedna drugoj s biološkog gledišta. Parenjem u srodstvu dobivamo akumulaciju različitih genetskih čimbenika - dobrih i loših. Ako i otac i majka nose iste gene, postoji velika vjerojatnost - ili rizik - da će potomstvo zbrojiti te gene, a budući da praktički svi nosimo nesretne gene, očito je poželjno da se oni ne akumuliraju. Ovdje nije važno da će doći i do akumulacije pozitivnih gena: veća sklonost razvoju ludila ne može se nadoknaditi drugim pozitivnim osobinama.

Međutim, križanje u srodstvu predstavlja opasnost samo u vrlo malim populacijama, recimo, na vrlo malom otoku ili u takozvanim „kraljevskim“ ili „plemićkim“ obiteljima. U populaciji s milijunima jedinki ono jednostavno ne postoji u normalnim okolnostima.

U svakom slučaju, dodavanje rasno stranih genetskih elemenata nije dobar način izbjegavanja križanja u srodstvu. To vodi samo do neskladnih jedinki jer su roditelji previše različiti. Na to bi neupućeni prigovorili da se čini da se u životinjskom svijetu - i s biljkama - postižu vrlo dobri rezultati kada se križaju različite rase. To je, naravno, vrlo istinito, ali ovdje govorimo o strogo kontroliranom križanju gdje su znanstvenici unaprijed definirali koje konkretne kvalitete žele uzgajati.
Dakle, roditelje birate s tom svrhom na umu uzimajući jedinke koje nose najbolje osobine koje želite križati. Kada dobijete potomstvo, ponovno birate jedinke kod kojih pronađete većinu željenih kvaliteta.

Koriste se za daljnji uzgoj. Ostatak se jednostavno zakolje kao neizbježan otpad. Nastavak uzgoja s ovim jedinkama dao bi suprotne rezultate od onih koji se žele. Ni u kojem slučaju ne dopuštate slučajno parenje. Ako se to dogodi greškom - npr. sa psima - uništavate potomstvo!

Machine Translated by Google

Postoji vrlo dobar razlog zašto zemlje pokušavaju spriječiti ulazak egzotičnih biljaka i životinja na svoje teritorije. One će poremetiti prirodni poredak i mogu ugroziti postojeće ekosustave. Koliko opasno može biti križanje, ilustriraju takozvane "pčele ubojice". One su umjetni proizvod pokušaja stvaranja robusne rase s visokim prinosom. Rezultat su bili agresivni rojevi pčela s vrlo različitim obrascima oprašivanja. Slučajno su neke od njih pobjegle iz laboratorija i danas predstavljaju ozbiljnu prijetnju u cijeloj Latinskoj Americi i južnim dijelovima SAD-a. Zbog svog ponašanja nisu prikladne za komercijalno pčelarstvo, a budući da zamjenjuju europsku medonosnu pčelu u Americi, pčela ubojica stvara ozbiljne probleme za komercijalno oprašivanje voćnih plantaža. Ovo je dobar primjer do čega može dovesti miješanje rasa ako potrebne kontrole ne uspiju - a zamislite da je širenje miješanja ljudskih rasa potpuno bez ikakve kontrole!

Vjerojatno nitko ne bi predložio uvođenje istih postupaka za križanje ljudskih rasa kao što imate za životinje - osim činjenice da se ovdje radi o daleko složenijim čimbenicima nego sa životinjama. Nisu lako definirane stvari poput visine, kvalitete mesa ili kapaciteta proizvodnje mlijeka te koje određuju mogu li se ljudska bića nositi sa zahtjevima društva, već čimbenici poput karaktera, inteligencije, kreativnosti i unutarnjeg sklada - sve kvalitete za koje se zna da uvelike pate kada se miješaju rase.

U vezi s tim, vrijedi primijetiti i da su svi ljudi koji zagovaraju neobuzdano miješanje rasa potpuno propustili reći nam kojim poželjnim kvalitetama strani rasni elementi koji sada pristižu u arijski svijet mogu obogatiti bijelu rasu!

U svakom slučaju, sadašnje tendencije dezintegracije u svim područjima društva neminovno čine ljude nesigurnima i nesretnima. Samo u stvarnoj, skladnoj zajednici koja se sastoji od ljudi s istom kulturnom, povijesnom i biološkom pozadinom i s istim duhovnim težnjama za budućnost, pojedinac može pronaći mir i unutarnju sigurnost koja mu je potrebna. Samo ovdje ljudsko biće može osjetiti da je prirodni dio veće cjeline, nečega što je moćnije od samog pojedinca i što će nastaviti postojati kada pojedinca više ne bude, baš kao što je i postojao.

Machine Translated by Google

postojala je prije nego što se pojedinac rodio. Samo u takvoj nacionalnoj zajednici sudbine čovjek pronalazi vječni život koji je oduvijek tražio. U našoj djeci i našem narodu živjet ćemo vječno, ali to je jedini dio vječnosti koji imamo. Bez toga, kao da nikada ne bismo ni živjeli!

Ako, s druge strane, čovjek mora tražiti svoj identitet i svoj cilj u životu izvan nacionalne zajednice, ta zajednica gubi svoje značenje i neizbježno će se raspasti poput braka u kojem partneri nemaju ništa zajedničko osim adrese.

Ovo je temeljno nacionalističko gledište.

Međutim, odanost unutar skupine mora biti uzajamna. Nije samo građanin taj koji mora biti odan društvu – već i društvo mora biti odano građaninu. Odanost stoga pretpostavlja pravedne društvene uvjete i ekonomski sustav u kojem nitko nije iskorištavan i gdje svatko čini sve što može za opće dobro kako bi održao poredak koji štiti zajedničke vrijednosti, jamči život i sreću svojih građana i daje svakom pojedincu njegov udio u vječnom životu naroda.

Ovo je temeljno socijalističko gledište.

Nacionalizam bez socijalizma je apsurdan – i obrnuto: socijalizam bez jasno definirane zajednice nema smisla.

Danas se često tvrdi da nacionalsocijalistički stav vodi ratu i pokušajima potiskivanja drugih nacija. To je apsolutna besmislica. Istina je upravo suprotno. Poštovanje kulturnog i biološkog identiteta drugih ljudi moguće je samo ako prepoznate postojanje i poželjnost rasnih i kulturnih razlika - a teško možete poštovati identitet drugih ljudi ako ne cijenite vlastiti! Ako poričete postojanje rasnih razlika, sasvim je očito da ćete stalno pokušavati nametnuti drugim narodima ono što sami smatrate najboljim - bez ikakvog obzira na njihov vlastiti poseban karakter. Taj stav je rasizam, ako ga je ikada bilo!

Katastrofalna ideja, koju dijele kršćanstvo, islam i marksizam, da postoji samo jedna civilizacija koja je prava za sve ljude bez obzira na rasu, osnova je i europskih kolonijalnih carstava prošlog stoljeća i današnjih neprestanih pokušaja nametanja neplodnog materijalističkog načina života modernog industrijaliziranog svijeta naivnim narodima trećeg svijeta koji samo

Machine Translated by Google

vide sjaj, ali ne mogu izračunati cijenu. To će biti njihova propast kao što je i naša! Potrošačko društvo jednostavno vidi samo tržišta i potrošače - a ovdje je uniformnost ključna riječ. Uniformirana klijentela nema nikakve posebne zahtjeve, a to čini proizvodnju jednostavnijom i jeftinijom, što znači veću prodaju i veću dobit. Nacionalne osobitosti i različiti kulturni obrasci i jezici ovdje su smetnja - tehnička prepreka trgovini - i stoga se protiv njih bori. Za multinacionalne industrije i lance svi su ljudi jednaki - ako samo mogu konzumirati. Nemaju apsolutno nikakvog poštovanja prema ljudskim vrijednostima. Oni ih gaze.

Za nacionalsocijalizam razlika je dio prirodnog poretka i mi želimo održati taj poredak sa svim njegovim razlikama između rasa, naroda i pojedinaca. Nemamo apsolutno nikakvu želju prisiliti crnačko pleme da prakticira našu religiju, jede našu hranu ili koristi naše zakone. Želimo da drugi narodi pronađu svoj vlastiti put u budućnost.

Naravno, trebali bismo biti sretni surađivati s njima ako je to obostrano korisno, ali ih nećemo uznemiravati. Ako ne mogu pronaći svoj put, to je njihov problem - ne naš. Ne tražimo nikakav sukob ni s kim - samo želimo da nas se ostavi na miru. Međutim, nismo pacifisti. Znamo da se svaki narod ponekad mora boriti da bi opstao kao nacija. Ako to ne učini, propast će i ne možemo samo sjediti i dopustiti da se naš vlastiti narod uništava. Ako je naš opstanak ugrožen, moramo se braniti i znamo da samo novi nacionalsocijalistički svjetski poredak koji se sastoji od neovisnih nacija s uzajamnim poštovanjem jedna prema drugoj može osigurati trajni mir i spasiti svijet od nadolazeće katastrofe.

Ako svijet ne prihvati nacionalsocijalizam kao jedinu nadu za budućnost, čovjek će se suočiti s uništenjem. To će biti logična posljedica njegovog kontinuiranog kršenja Zakona prirode.
Međutim, to neće biti kraj Svemira. Gledano odande, planet Zemlja i ljudska bića na njoj su sićušni i potpuno nepotrebni dijelovi golemog stroja. Ako nestanemo, razne civilizacije posljednjih 10 000 godina bit će samo zanemariva epizoda u beskonačnom i bezvremenskom prostoru - eksperiment koji je krenuo po zlu. Čak i nakon totalnog nuklearnog rata vjerojatno će još uvijek postojati osnova za biološki život na nekim mjestima na Zemlji, a tada će razvoj prema sve višim oblicima ponovno započeti. Čak i ako Zemlja bude potpuno uništena u takvom ratu

Machine Translated by Google

ili iz bilo kojeg drugog razloga – više je nego vjerojatno da postoji život negdje na drugom planetu u vrlo udaljenom Sunčevom sustavu negdje u svemiru, možda kvintilijunima svjetlosnih godina daleko. U svakom slučaju, priroda će uvijek postojati – također i bez ljudi i bez planeta Zemlje. Čak i bez života, i dalje će postojati prirodni poredak u Svemiru. Ovaj Svemir ne prihvaća nikakve posebne zakone za čovjeka, i ako to ne shvati, zaslužio je svoje nadolazeće uništenje i ništa to neće moći promijeniti.

Međutim, smatramo da bi bilo šteta dopustiti da se to dogodi. Zato pokušavamo natjerati ljude da poslušaju razum u ovom kasnom satu. Nemamo vremena za gubljenje. Biste li nam se pridružili? Ne zbog nas – već zbog vaše djece.

Možete li zamisliti svijet bez bijelaca i civilizaciju koju su stvorili? Niti mi možemo!

Zasigurno, ovo nije pitanje politike. Naše samo postojanje je u pitanju. Možete li si priuštiti da gubite više svog vremena?

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalizam Ljevičarski pokret

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

Previše godina bilo je općeprihvaćeno da su nacionalsocijalisti ekstremni desničari i samo su rijetko oklijevali nazivati se takvima. Međutim, u određenom trenutku postala je službena politika Svjetske unije nacionalsocijalista izbjegavati termin "desničar", tvrdeći da se nacionalsocijalizam ne uklapa u obrazac "desnice" i "ljevice" te da ga treba smatrati iznad te razlike. To je svakako bio korak u pravom smjeru, ali u ovom trenutku i u kontekstu trenutne borbe možda bi bilo dobro preispitati cijelo pitanje o političkim krilima i razjasniti nekoliko točaka u vezi sa značenjem pojmova "desnica" i "ljevica" i njihovom primjenom na današnju političku scenu.

Povijesno gledano, riječi „desnica“ i „ljevica“ u odnosu na političke stavove potječu iz predrevolucionarne Francuske, gdje su oni koji su željeli sačuvati sustav vlasti manje-više onakav kakav je bio, sjedili desno u Nacionalnoj skupštini, dok su oni koji su željeli radikalnije promjene sjedili lijevo. Stoga izraz „desnica“ za reakcionare i „ljevica“ za revolucionare – izrazi koji su od tada postali univerzalno poznati i korišteni.
Ni riječ „reakcionaran“ ni riječ „revolucionaran“ ne govore ništa univerzalno o dotičnim specifičnim stavovima. Obje su relativne i svoje specifično značenje dobivaju samo unutar danog povijesnog konteksta. Revolucionari prošlih vremena, poput, na primjer, europskih nacionalnih liberala 19. stoljeća, danas se ne čine vrlo revolucionarnima – upravo suprotno! – baš kao što bi se današnji reakcionari smatrali vrlo revolucionarnima prije 200 godina. Kada su komunisti preuzeli vlast u Rusiji 1917. godine, učinili su to kao revolucionari koji su htjeli srušiti neučinkovit i korumpiran režim, dok danas predstavljaju reakcionarni establišment koji se suočava s novim revolucionarnim izazovom.

U naše vrijeme tradicionalna ljevica je pretežno marksistička – čak do te mjere da se sam izraz "ljevica" smatra sinonimom za riječ "marksist". To, naravno, nema temelja u stvarnosti. Svaki revolucionar je ljevičar - samo što su marksisti imali tako malo konkurencije da su bili

Machine Translated by Google

sposoban prisvojiti taj pojam.

S druge strane političkog spektra imamo desnicu, koju čine reakcionari koji žele sačuvati sadašnje društvo i takozvanu kršćansku civilizaciju Zapada s njezinim materijalizmom i kapitalizmom. Desničari se zalažu za tradicionalne patriotske vrijednosti: oni su dobri kršćani i dobri građani koji brane Ustav i odani su svojoj zemlji i svom monarhu, ako ga imaju. Spremni su ići u rat protiv bilo koje druge nacije kako bi potvrdili svoju veličinu - čak i ako to znači vođenje nuklearnog rata protiv druge bijele zemlje ako misle da njezin sustav vlasti ugrožava njihov vlastiti domaći poredak, bez obzira koliko korumpiran i degeneriran bio. Zalažu se za gospodarstvo temeljeno na neograničenom slobodnom poduzetništvu, bez obzira na posljedice, ali negoduju zbog liberalnog trenda u politici, kao i zbog imigracije i rasne integracije, jer se boje bilo kakvih promjena koje bi mogle poremetiti poredak na koji su navikli.

Čini se sasvim jasnim gdje se u ovom spektru nalaze nacionalsocijalisti: Mi smo ljevičari – nema sumnje! Ne želimo sačuvati sadašnji sustav niti bilo koji njegov dio. Ne vjerujemo u temelje sustava koji je naš narod doveo u bijedu sadašnjeg vremena! Ne želimo podržavati nijednu instituciju koja je odgovorna za dva svjetska rata između bijelih nacija, kao i za bezbrojne manje ratove, nuklearno naoružavanje, zagađenje okoliša, nezaposlenost, potpuno razočaranje mladih ljudi koji su izgubili svaku vjeru u budućnost, zlouporabu droga, pornografiju i sve ostale oblike potpune degeneracije koji se danas pokazuju. Mi, nacionalsocijalisti, želimo najradikalniju promjenu od svih: želimo potpuno rušenje cijelog Starog poretka!

Dok marksizam dijeli osnovnu egalitarnu filozofiju sa Starim poretkom i definira se kao materijalistički pokret koji cilja na puku preraspodjelu materijalnih dobara, nacionalsocijalizam nastoji izgraditi potpuno Novi poredak temeljen na idealizmu i dubokom poštovanju zakona prirode u svim aspektima života.

Ovo je definitivno najrevolucionarnija ideja ovog stoljeća –
i stoga vrlo lijevo orijentirano! – i sigurno nije marksističko!

Machine Translated by Google

U usporedbi s nacionalsocijalizmom, marksizam nije ništa drugo nego pseudo-revolucionarna ideja, koju je izmislilo kršćanstvo, a koju podržava liberalna demokracija: Ako su svi ljudi stvoreni jednakima, zašto se svo bogatstvo ne bi ravnomjerno raspodijelilo među svim ljudima? Gledano u tom svjetlu, marksizam je jednostavno dio Starog poretka koji želimo uništiti.

Ako je nacionalsocijalizam u svojoj biti ljevičarski pokret, naravno je paradoksalno da su nacionalsocijalisti posvetili toliko vremena i energije prilagođavanju tradicionalnim desničarskim stavovima, dok su istovremeno izbjegavali sve mogućnosti za otvaranje prema ljevici. Je li onda čudo da su svi pokušaji stvaranja nacionalsocijalističkog pokreta na toj osnovi bili potpuno neuspješni?

Prvi preduvjet za stvaranje bilo čega na ovom svijetu jest jasna ideja o tome što se želi postići i kako se to može postići.

moguće postići to. Kipar koji želi stvoriti umjetničko djelo započinje s mentalnom idejom, a zatim kreće u njezinu realizaciju u odabranom materijalu. On ne samo ležerno čeprka dlijetom po komadu mramora, pitajući se kakav će biti konačni rezultat.

Stoga je ključno shvatiti da nacionalsocijalizam nije samo oblik ekstremne desnice. Svatko u našim redovima tko još uvijek ima takve ideje trebao bi se posvetiti proučavanju ideje nacionalsocijalizma kako bi pronašao njegovo pravo značenje i značaj – ili, ako nema energije ili sposobnosti za to, trebao bi pronaći drugi izlaz za svoje aktivnosti. Ovaj Pokret nema mjesta za frustrirane mrzitelje ili religiozne sanjare, već samo za odane nacionalsocijalističke revolucionare!

Suočimo se s tim realno: Desnica je uglavnom jadna skupina ljudi s vrlo nejasnim idejama. Shvaćaju da nešto nije u redu. Ali odbijaju napustiti Stari poredak.
Umjesto toga, oni se svom snagom drže toga i žele se vratiti na situaciju kakva je bila prije 75 ili 100 godina, misleći da će to riješiti sve njihove probleme. Jednostavno ne vide da je nered u kojem se danas nalazimo logičan rezultat sustava koji smo imali prije 100 godina.

Machine Translated by Google

– da temelji tog sustava nisu bili dovoljno dobri i stabilni da nas zaštite od sadašnjeg razvoja. Otac većine naših problema nalazi se upravo u toj kršćanskoj ideji, čija je egalitarna filozofija i strana i neprirodna učenja lišila naš narod duše, ali koju oni i dalje hvale kao štit protiv propadanja koje vide svuda oko sebe. Kad svi njihovi uzaludni pokušaji zaustavljanja razvoja propadnu, postaju frustrirani i pretvaraju se u obične mrzitelje, jer nemaju pravu viziju niti ideologiju.

Povijesna je činjenica da iz desnice nikada nije proizašlo ništa dobro. Da nije bilo revolucionara poput Kopernika, Keplera, Giordana Bruna i Galileja, još uvijek bismo vjerovali da je Zemlja ravna ploča i središte svemira. Kada se razvio kapitalizam, establišment nije pokušao riješiti društvene probleme koji su proizašli iz industrijske revolucije, već je nastavio nemilosrdno iskorištavati novu radničku klasu - što je dovelo do revolucionarnih misli izraženih u marksističkoj ideologiji.

I sva potrebna i pravedna društvena poboljšanja koja smo vidjeli tijekom proteklih 100 godina uvedena su tek nakon snažnog pritiska ljevice, dok su desničarski konzervativci bili u stalnom povlačenju, jadno pokušavajući sačuvati što je više moguće za sebe.

To, naravno, ne znači da je svaki pokušaj rušenja ustaljenog sustava, per se, dobar. Ako čovjek uspije stvoriti novi Prirodni poredak koji se ne fosilizira, već ostaje živi organizam i razvija se unutar granica Prirodnog zakona, usvajajući nove znanstvene i filozofske uvide u Prirodu života bez prianjanja uz zastarjele koncepcije, doista bi bio najozbiljniji prijestup pokušati iskorijeniti taj poredak i vratiti se egoističnom materijalizmu, kršćanstvu ili bilo kojoj drugoj neprirodnoj filozofiji. Što je dobro, a što loše može se prosuđivati isključivo na temelju Prirodnog zakona - što bliže njemu, to bolje.

Gotovo je općeprihvaćeno da postoji jaz između nacionalsocijalizma i marksizma. Međutim, isto tako, nacionalsocijalisti zasigurno nisu ni desničari. Jedina zajednička točka koju nacionalsocijalizam čini se ima s desničarima jest rasno pitanje. Ali i ovdje postoji ekstremna razlika.

Machine Translated by Google

u pogledu perspektive. Desničari vjeruju da biti bijelac sam po sebi ima apsolutnu vrijednost, što uzdiže arijevsku rasu iznad svih ostalih živih organizama i daje joj pravo da sa svijetom čini što želi. Međutim, kao nacionalsocijalisti, nismo zabrinuti samo za život i neposrednu dobrobit vlastite rase. Bijelu rasu vidimo kao dio cjelokupnog prirodnog poretka svemira i naša želja da je sačuvamo povezana je s našom željom da sačuvamo cijeli prirodni okoliš - uključujući i druge ljudske rase - iz dubokog poštovanja prema nerazumljivoj mudrosti prirode.

Nema sumnje da naša rasa ima velike intelektualne mogućnosti, ali njezine sposobnosti nemaju apsolutno nikakvu vrijednost ako se ne iskoriste na pravi način u skladu sa zakonima prirode. Predugo smo se pridružili horu koji tvrdi da je "Bijela moć" i ignorirali tužnu činjenicu da naša rasa ima apsolutnu moć najmanje 2000 godina. I upravo je ta moć dovela do društva kakvo danas imamo.

Stoga ne dijelimo desničarsko uvjerenje u kontinuiranu tehnološku i ekonomsku ekspanziju, koja je već dovela do onečišćenja zraka i vode te učinila ogromna područja svijeta neprikladnima za život svih vrsta – razvoj koji znači da se ozonski omotač u atmosferi sustavno uništava kako bi buduće generacije bile izložene po život opasnom zračenju, da se tropske šume koje su nas opskrbljivale kisikom sijeku kako bi se napravilo mjesta za industrijski rast, a da se pustinje navodnjavaju kako bi razina podzemnih voda tonula u plodnim područjima, koja zatim postaju pustinje. Sve je to rezultat arijskog genija, bez kojeg ne bi postojalo – genija koji nije korišten za izgradnju boljeg svijeta za našu djecu i unuke, već samo za zadovoljavanje trenutne ljudske pohlepe, za osiguranje ugodnog života sada bez obzira na budućnost. Ovaj kobni trend, koji je prema standardima prirodnog zakona, sasvim sigurno pretvorio industrijalizirane bijele zemlje Zapada u daleko degeneriranije stanje od bilo kojeg takozvanog primitivnog društva Trećeg svijeta, nasilno podržava desnica, koja kao da misli da bi sve bilo u redu kad bi se samo protjerali crnci, Židovi i ljudi s brodova. Znamo da samo po sebi to ne bi ništa promijenilo.

Machine Translated by Google

uopće.

Naš cilj je potpuni duhovni preporod, a naš neposredni cilj je definirati i izgraditi temelje za taj preporod - što je jedino što rasnoj borbi može dati bilo kakav smisao. I ova borba ne bi se trebala shvatiti kao borba protiv drugih rasa, već kao neumoljiva borba protiv dekadencije vlastite rase. Izolirano pozivanje na Rasu kao osnovu novog društva je besmisleno, osim ako ne možemo prevladati ovu dekadenciju i pronaći put natrag do Prirodnih vrijednosti. Ako naša rasa može preživjeti samo unutar konteksta sadašnjeg sustava, ne želimo da preživi, jer tada ne bi predstavljala ništa drugo nego najgrublji oblik antiprirodne degeneracije. Zahtjev za "Bijelom Moći" može dobiti bilo kakav smisao samo ako pod time mislimo na želju za reaktiviranjem moći Prirode koja latentno počiva u geniju bijelog čovjeka, čija je dužnost iskoristiti tu moć kako bi održao sam princip života.

Naravno, to ne znači da smo za bilo kakvu vrstu multirasizma. Rasa je jedan od temelja prirodnog poretka i stoga se mora braniti kao i svi drugi prirodni principi.
To sigurno ne znači da je bijela boja kože nužno obilježje ljudske kvalitete. Bijela rasa je dopustila da svijet sklizne na rub katastrofe i ukoliko se ne shvati da se kvaliteta života može poboljšati zamjenom materijalističkog potrošačkog društva - što je vrhovni cilj i marksizma i liberalizma - prirodnim i duhovnim vrijednostima, osuđena je na propast i uništit će cijeli planet u procesu svog apsolutnog propadanja.

Naravno, nacionalsocijalisti ne misle da bismo se trebali vratiti u špilje kamenog doba, ali mislimo da nikada ne bismo trebali uzimati više od prirode nego što joj vraćamo. Kvaliteta života trebala bi nam značiti više od količine materijalnih dobara.

U današnjem razočaranom društvu, sve veći broj ljudi to shvaća i, štoviše, prosvjeduju protiv vladajućeg poretka.
Međutim, oni ne postaju nacionalsocijalisti iz jednog jednostavnog razloga: Nisu svjesni da nacionalsocijalizam – i samo nacionalsocijalizam! – može riješiti današnje ključne probleme. Umjesto toga, dopuštaju da njihove prosvjedne pokrete preuzme...

Machine Translated by Google

Marksisti, koji su bolji u prodaji svojih proizvoda od nas, unatoč činjenici da nijedna marksistička vlada nikada nije učinila ni najmanji pokušaj rješavanja tih problema - jednostavno zato što je sam koncept marksizma materijalistički i ni u kojem trenutku se ne bavi prirodnim vrijednostima. Marksisti samo koriste nezadovoljstvo naroda establišmentom kako bi promovirali marksizam. Nezadovoljni pojedinci sami po sebi uopće nisu marksisti.

Dok nacionalsocijalisti trče okolo pokušavajući pridobiti male marginalne skupine tradicionalnih desničara sa svim svojim političkim i vjerskim manama, svojom notornom megalomanijom i nedostatkom predanosti cilju – što je rezultat njihove stalne defenzive pokušavajući spasiti ono što mora nestati – marksisti dobivaju uporište među zabrinutim građanima koji se odriču neograničenog materijalizma iz idealističke brige za budućnost našeg planeta. Većinom, ti ljudi ne shvaćaju da očuvanje prirodnog poretka zahtijeva dalekosežnije mjere od kontrole onečišćenja i ukidanja nuklearne energije i atomske bombe. Ne vide da to također zahtijeva rasno odvajanje i opći duhovni preporod koji može vratiti čovjeka izvorima života. Međutim, i to mogu naučiti – ili bolje rečeno, ne mogu ne vidjeti – ako im se pruže potrebne informacije i uvidi, a ne ako se ne izlože isključivom utjecaju glupih marksističkih učenja. Ti su ljudi idealisti i za Prirodu, te stoga zaista pripadaju nama - i općenito su daleko vrijedniji kao borci od mnogih razočaranih mladih ljudi koji se nazivaju nacionalsocijalistima u pokušaju da podignu svoj ego i sakriju svoje osobne probleme i nesigurnost iza samozvane uniforme i smiješnih činova i titula. Ali ekolozi nisu privučeni jurišnicima ili propagandom mržnje, što sve samo potvrđuje njihov negativan dojam o nacionalsocijalizmu. Niti pomaže razgovarati s njima o značaju rase, jer još nisu stigli toliko daleko u svom razvoju da mogu vidjeti relevantnost rasnog pitanja. Mora im se pristupiti tamo gdje jesu i po pitanjima koja ih se tiču ovdje i sada. Da bi se to postiglo, potrebno je proizvesti dobar materijal o okolišu.

Machine Translated by Google

probleme viđene iz nacionalsocijalističke perspektive i ući u skupine gdje se ti ljudi okupljaju u znak prosvjeda protiv nuklearnog oružja, zagađenja i nuklearnog ratovanja. Ne možemo očekivati da će ekolozi doći k nama, jer nemaju načina da znaju što je nacionalsocijalizam; a ako ne uspijemo stupiti u kontakt s njima, bit će izgubljeni za marksiste, u čijim rukama nikada neće shvatiti pune posljedice vlastitog stava.

Ovi novi prosvjednici su neprijateljski raspoloženi prema nama – jednostavno zbog desetljeća neprijateljske propagande, koja je ne samo otuđila zdrave i inteligentne ljude od bilo kakvog pokreta koji otvoreno izražava nacionalsocijalističke ideje, već je i uspjela privući velik broj pojedinaca u naš pokret koji previše dobro odgovaraju ovoj propagandnoj slici nacionalsocijalizma i koji nam dolaze jednostavno zato što žele živjeti u skladu s tom slikom. Žele biti takve ubilačke, krvoždne zvijeri kakve su upoznali iz bezbrojnih holivudskih produkcija i izvještaja žutog tiska o strašnim „nacistima“.

Predugo smo primali takve psihopate u svoje redove i predugo se nismo uspjeli distancirati od drugih organizacija koje čine isto. To što se ljudi nazivaju nacionalsocijalistima i mašu svastikom ne čini ih našim drugovima! Mnoge organizacije to još uvijek ne shvaćaju, i sve dok to ne učine, osuđene su na propast – i,

nažalost, takvi smo i mi, ako ne iskoristimo svaku priliku koja nam se pruži da ih javno osudimo. Često se govori da ne bismo trebali „prati prljavi veš“ pred svojim neprijateljima i da sve „unutarnje borbe“ trebamo zadržati u sebi.

vlastitih zidova. Međutim, ovo nije naša posteljina i zasigurno nije „unutarnji sukob“ – to je nužna operacija čišćenja i mora se provoditi javno.

Naši najgori neprijatelji nisu Židovi ili komunisti, već upravo oni ljudi koji, iako sebe nazivaju nacionalsocijalistima, svojim ponašanjem obezvređuju temeljne koncepte nacionalsocijalističke filozofije, potvrđujući tako iskrivljeni dojam naše Ideje koji je javnosti prenio naš neprijatelj.

Doista, ne možemo osjećati nikakvu odanost prema takvim ljudima i nikakvu

Machine Translated by Google

prijateljstvo. Naprotiv, moramo se riješiti bilo kakve veze s njima i učiniti sve što možemo kako bismo ljudima pokazali da nam ne pripadaju. Iznad svega, trebali bismo se jako potruditi činiti upravo ono što se od nas ne očekuje. Mi
očekuje se da ćemo prihvatiti gotovo svakog desničara koji maše svastikom - a zasigurno se ne očekuje da ćemo biti nigdje blizu ljevičara, jednostavno zato što se ljudima iznova i iznova govori da smo desničari. Slijedom toga, trebali bismo im namjerno pokazati da su dezinformirani. Efekt iznenađenja vjerojatno će natjerati barem neke ljude da poslušaju što imamo za reći. Nadalje, natjerat će ljude da dvaput razmisle o onome što im se govori o nacionalsocijalizmu kada shvate da su im jednom lagali o toj temi.

U vezi s tim, treba napomenuti da mi nismo povijesno udruženje. Mnogi nacionalsocijalisti kao da misle da ćemo oživjeti nacionalsocijalističku Njemačku i presaditi je u druge dijelove svijeta. To je način na koji bi nas naš neprijatelj želio prikazati, ali to nije slučaj! Nacionalsocijalistička Njemačka predstavlja pokušaj - i ne sasvim uspješan pokušaj! -
organizirati nacionalsocijalističku zajednicu u danom vremenu i u danom povijesnom kontekstu. To nas može inspirirati i možemo učiti iz toga - ali to ne možemo oživjeti - niti bismo ikada trebali pokušavati. Bio je to eksperiment osmišljen kako bi se riješio niz problema koji su u to vrijeme bili od velike važnosti za njemački narod, ali koje ljudi danas ne smatraju nužno jednako važnima.

Kada je Hitler prije otprilike 60 godina krenuo u svoju povijesnu misiju reorganizacije Njemačke, cijela njemačka nacija bila je na koljenima ekonomski, vojno i politički. Nakon poraza u Prvom svjetskom ratu, Njemačka nije izgubila samo sve svoje kolonije, već i ogroman dio svog europskog teritorija naseljenog s nekoliko milijuna Nijemaca koji su se našli odsječeni od svoje matične zemlje, živeći bijednim životom kao manjine u stranim zemljama koje su ih samo željele uništiti. Ono što je od Njemačke ostalo bilo je potpuno

Machine Translated by Google

demilitarizirana, a teret nečuvenih zahtjeva za reparacijama koje su iznijeli osvajači uzrokovao je najstrašniju inflaciju u svjetskoj povijesti i uništio svaku mogućnost gospodarskog oporavka. U toj situaciji mala manjina židovskih imigranata s Istoka polako je preuzela kontrolu nad razorenim gospodarstvom, kao i nad cijelim kulturnim i političkim životom zemlje.

U usporedbi s ovom situacijom, svaki razgovor o sadašnjoj ekonomskoj krizi je smiješan. Materijalno, bilo koja zemlja Zapada i većina komunističkih zemalja su daleko bolje situirane nego što je Njemačka bila 20-ih godina. Danas je riječ o prodaji obiteljskog automobila i možda preseljenju u jeftiniji stan. U Njemačkoj je to bilo jednostavno pitanje preživljavanja.

Međutim, moralno se suočavamo s mnogo većom prijetnjom nego što je bio Hitler. Njegova Njemačka još je uvijek bila prilično homogena zemlja, u kojoj je većina ljudi dijelila skup zajedničkih vrijednosti i normi te zajedničko uvjerenje u kulturnu tradiciju nacije. Željeli su vratiti svoju prijašnju moć – željeli su biti jaki i poštovani od strane drugih naroda. Hitler im nije morao govoriti da vole svoj narod i svoju rasu. Mogao je uzeti zdravo za gotovo da to čine. Njihove vrijednosti i norme nisu nužno bile u skladu s nacionalsocijalističkom filozofijom, ali su bile čvrsta osnova na kojoj se nacionalsocijalistička država mogla izgraditi bez previše poteškoća, te je stoga Hitler mogao usredotočiti svoju političku propagandu na svakodnevnije stvari.

Živio je u potpuno revolucionarnim vremenima, u kojima je potreba za radom i hranom bila od najveće važnosti, i znao je da će mu program koji bi mogao osigurati te stvari dati podršku birača i tako mu omogućiti da dođe na vlast kako bi mogao pokušati ostvariti svoju političku viziju koja je, naravno, išla mnogo dalje od neposredne potrebe za materijalnim stvarima.
Međutim, kao što svi znamo, nacionalsocijalizam nije bio jedina revolucionarna snaga u Njemačkoj u to vrijeme. Komunisti su imali potpuno iste prednosti kao i Hitler: izgladnjelo stanovništvo spremno pokušati gotovo sve kako bi preživjelo. Također su imali

Machine Translated by Google

prednost nad Hitlerom da su mogli ukazati na uspješnu revoluciju u Rusiji. Hitler nije imao ništa slično s čime bi mogao povezati svoju borbu. I vrijedno je napomenuti da svoj pokret nije povezao ni s jednom od moćnih desničarskih ideologija prošlosti poput monarhije ili crkava. Njegov pristup bio je potpuno ljevičarski i podjednako suprotstavljen establišmentu i Komunističkoj partiji. Kad je konačno pridobio komuniste, to nije učinio tako što ih je ušutkao, već tako što im je oduzeo podršku baveći se istim pitanjima kao i komunisti i ističući bolje rješenje - sve to

uvjerio je njemačkog radnika da može biti bolji i više
kompetentniji vođa nego što bi to bio Thaelmann, koji je bio na čelu Njemačke komunističke partije. Razgovarao je s ljudima o onome što ih se tiče jezikom svog vremena i usvojio vojnički stil, koji je bio popularan u zemlji punoj bivših vojnika koji su imali bilo kakav razlog osjećati se izdanima od strane vlade, a koji je bio koristan i u situaciji kada ste se morali boriti protiv brojnih komunističkih ubilačkih bandi, koje su koristile vrlo sličan stil i jezik kao Hitler.

Pokušati oponašati Hitlerov stil danas bilo bi političko samoubojstvo. Zapravo, to je bio kraj svake skupine koja je to do sada pokušala. Niti možete preuzeti Hitlerov propagandni materijal.
Prevoditi ga, ponovno tiskati ili imitirati u drugom kontekstu kao bilo što osim povijesnog studijskog materijala je smiješno. Hitler se obraćao njemačkim masama 1930-ih. Osim svega ostalog, moramo shvatiti i prihvatiti da u sadašnjoj situaciji nema načina da pridobijemo mase. Danas tražimo mali broj idealista. Da bismo ih pronašli, moramo se okrenuti

pozornost na probleme koji se tiču upravo one vrste ljudi koju tražimo: zagađenje, nuklearna prijetnja, prokletstvo multinacionalnog kapitalizma itd. Većina tih problema bila je nepoznata Hitlerovim suvremenicima - ali to nije razlog da se njima ne pozabavimo! Naš svijet postao je mnogo složeniji nego što je bio prije 50 godina, a svaki politički pokret koji to ne uzme u obzir svodi se na anakroni fosil.

Moramo priznati da smo općenito skloni govoriti i pisati
previše o nacionalsocijalističkoj Njemačkoj. Unatoč svemu

Machine Translated by Google

Dobro je da možda možemo pokazati što je Hitler učinio za Njemačku, ljudi koje danas tražimo zapravo nisu jako zainteresirani za ono što se dogodilo prije 50 godina. Zabrinuti su za vlastito vrijeme - i budućnost.

Kad se tako očajnički držimo prošlosti, jedan od razloga je, naravno, taj što je nacionalsocijalistička Njemačka jedini primjer primijenjenog nacionalsocijalizma koji je svijet ikada vidio i da tih 12 kratkih godina predstavlja jedinu slavu i uspjeh koji je naš Pokret ikada imao. To je razumljivo. Trebamo to u ovim teškim vremenima poniženja i progona. Trebamo to da bismo sami sebi pokazali da je nacionalsocijalizam nekoć bio pobjednik - unatoč svim nedaćama. Međutim, izuzetno je opasno kada to poštovanje i divljenje prema prošlosti, umjesto da bude produktivna inspiracija, postane nostalgična fiksacija na prošlo doba, slijepa ljubav prema atributima NSDAP-a, uniformama, simbolima, činovima, frizurama, pa čak i prema jezičnom stilu 30-ih. Nije važan vanjski izgled, već inherentna ideja, i odatle moramo krenuti dalje. Poput Hitlera, moramo izbjeći da budemo zarobljeni poviješću. Drugim riječima, moramo pokazati kako nacionalsocijalizam danas može riješiti problem nezaposlenosti -

ne samo kako je Hitler to riješio 1933.

Ideja koja stoji iza nacionalsocijalizma nadilazi Hitlera i sam nacionalsocijalizam. Hitler ju je primijenio na ranije vrijeme i mjesto; mi je moramo primijeniti na svoje. Bezvremenska je, jer predstavlja sam princip prema kojem Priroda živi i stvara. Postoji od početka vremena i postojat će zauvijek, sve dok postoji svemir, bez obzira postoji li arijska rasa - ili čovječanstvo kao takvo, uostalom - ili ne.

Čovjek je napustio ovo načelo i naš je zadatak pokazati mu da to ne može učiniti nekažnjeno i da su svi njegovi sadašnji problemi uzrokovani ludim uvjerenjem da je čovjek uzdignut iznad Prirode.
Pritom bismo trebali biti jednako malo vezani za nacionalsocijalističku Njemačku kao što su ostali ljevičari vezani za Sovjetski Savez.

Machine Translated by Google

Također bismo trebali mnogo naučiti iz načina na koji su organizirane druge ljevičarske skupine. Uobičajeno je tvrditi da se marksističke organizacije sastoje od ljudskog otpada. To, naravno, može biti istina za sljedbenike nekih skupina, ali jezgra ozbiljnih marksističkih organizacija organizirana je na način koji zasigurno osigurava kvalitetu i odanost. Članovi vrlo često primaju desetinu i od njih se traži da određeni broj noći u tjednu provedu ideološku obuku i praktične aktivnosti. Sveukupno,

Zahtjevi koji se postavljaju pred marksista daleko nadilaze sve što smo se ikada usudili očekivati od naših članova. To nešto govori o kvaliteti, a također objašnjava zašto marksisti rade puno bolje od nas - unatoč činjenici da je ono što propovijedaju potpuna besmislica.

Međutim, među nacionalsocijalistima, zauzimanje stavova ili usvajanje metoda koje se obično smatraju marksističkima čini se da nailazi na popriličan strah od nekakve "kontaminacije" marksizmom. To bi nam dalo loš glas i među prijateljima i među neprijateljima, tvrde. Sada, sigurno već imamo loš glas - iskreno, teško da bi mogao biti gori. Ali budući da nas ne brine previše pridobivanje tradicionalnih konzervativaca, što je važno? Ako ne mogu razlikovati komunizam od nacionalsocijalizma, to je njihov problem, a ne naš!

U tom slučaju, pokazuju nedostatak inteligencije što ih čini beskorisnima za nas u svakom slučaju. Ne možemo dopustiti da naši neprijatelji određuju što je nacionalsocijalističko gledište, a što nije, i sigurno ne možemo prepustiti sve dobre ciljeve marksistima, samo da bismo ugodili ljudima koji su se ionako pokazali potpuno beskorisnima za nas. To smo već radili predugo - i to je još jedan razlog zašto su marksisti bili toliko uspješni i imaju
uspjeli su preuzeti ogromne segmente naše kulture i intelektualnog života, dok su si nacionalsocijalisti dopustili da se osjećaju obveznima reći "da" NATO-u, europskom zajedničkom tržištu, bombi, kapitalizmu, neograničenom "slobodnom poduzetništvu" itd. Vrijeme je da se to promijeni! Nemojmo nastaviti raditi ono što su ljudi navedeni očekivati od nas. Učinimo ono što nas nacionalsocijalizam uči - a ne ono što ljudi misle da bi nas trebao učiti.

U tom smislu, tužna istina je da su mnogi nacionalsocijalisti u svom tradicionalnom razmišljanju postali žrtve najgore vrste.

Machine Translated by Google

desničarske, antikomunističke propagande. Glavna prijetnja čovječanstvu zasigurno ne dolazi iz Moskve, Pekinga ili Havane. Apsolutno ni na koji način ne možete kriviti komuniste za žalosno stanje današnjeg svijeta - za zlouporabu droga, kriminal, pornografiju, nuklearno naoružavanje, rasnu integraciju, zagađenje i tako dalje. Kriv je naš vlastiti sadašnji sustav vlasti - ni komunisti ni Židovi! Moramo shvatiti da su ta zla stvorili naši vlastiti korumpirani i moralno izopačeni političari i burzovni mešetari i da smo mi, arijski narodi svijeta, sami dopustili da postane tako loše. Nije strana vlada, već ovaj sadašnji sustav prijetnja postojanju planeta, a bez ovog sustava danas ne bi bilo Sovjetskog Saveza ni bilo koje druge komunističke države. Komunizam bi bio uništen tijekom Drugog svjetskog rata da Zapad nije dao Sovjetskom Savezu potrebno oružje i tehnologiju. Čak i danas, sve komunističke države bi se odmah raspale da ih ne bi stalno podržavale zapadne vlade i bankari, koji zarađuju bogatstvo na trgovini s tim zemljama - i na posuđivanju novca. Komunisti to sigurno znaju i imaju više nego dovoljno posla da drže Istočnu Europu pod kontrolom i osiguraju da komunistički režim u Afganistanu predstavlja ozbiljnu opasnost za Zapad. Zanimljivo je da iste multinacionalne korporacije koje ostvaruju ogromne profite na trgovini s komunističkim blokom, zarađuju još jedno bogatstvo na proizvodnji oružja za koje nas naši političari pokušavaju uvjeriti da je potrebno za obranu od komunista - kao da se išta može obraniti uništavanjem sveg života u nuklearnom ratu. To je, naravno, potpuno smiješno - ali to je ipak politički i financijski sustav koji tako snažno podržava desnica.

Nema sumnje: komunizam bi zasigurno bio vrlo neugodna stvar, ali ne bi bio kraj svijeta.

Kršćanska liberalna demokracija najvjerojatnije bi! U Istočnoj Europi postoji daleko veća rasna čistoća nego bilo gdje na Zapadu – jednostavno zato što njihov neučinkovit ekonomski sustav ne privlači velike imigrante Trećeg svijeta; i rasna svijest Rusa, koji su dominantna nacija u

Machine Translated by Google

Sovjetski Savez definitivno obećava bolje izglede za opstanak arijske rase od vizija liberalnih i konzervativnih američkih političara. Istina je, naravno, da komunizam ne podržava rasne principe u teoriji - ali s komunizmom teorija i praksa su dvije vrlo različite stvari. Nema sumnje da je materijalizam koji nudi Zapad privlačniji ovdje i sada, ali ovaj ugodan život vjerojatnije će biti popraćen potopom koji bi mogao uništiti sav život na Zemlji. Međutim, sa zdravim političkim sustavom na Zapadu, komunističke države ne bi mogle postojati.
Jednostavno ne bi mogli preživjeti sami, a njihovo gladno stanovništvo bi se pobunilo. Vrlo slično bi se dogodilo i kad bi komunisti preuzeli Zapad - njihov režim ne bi dugo trajao.

U ovom trenutku netko bi se mogao usuditi pitati ne bismo li onda trebali ukinuti sve razgovore o nacionalsocijalizmu i svastici te se prerušiti u „prave“ ljevičare s novom idejom koja bi se lako mogla prodati ljudima pod drugim imenom. To, naravno, nije moguće. Pokušati takav pristup znači podcijeniti naše neprijatelje. Njima zapravo ne smeta ni ime ni simbol.

Ono što im smeta je ideja, a to se ne može sakriti do neprepoznatljivosti. Naš neprijatelj će se uvijek protiviti svemu što je dobro. za naš narod, i oni bi – s pravom! – tvrdili da smo samo „nacisti“. Tada bismo morali uložiti mnogo truda da „dokažemo“ da to nismo. To bi bilo smiješno. Mnoge su organizacije to pokušale; nitko nikada nije uspio.

Postoji samo teži put: dokazati da nacionalsocijalizam nije ono što ljudi misle da jest i da je to jedini način da se osigura opstanak života na ovom planetu. Znamo da smo u slaboj poziciji, ali iskreno, trebali bismo biti sretni što se ne moramo brinuti o preuzimanju vlasti upravo ovdje i sada. Jednostavno ne bismo mogli to podnijeti. To je jedna od neugodnih činjenica koju mnogi nacionalsocijalisti - i ljudi koji sebe nazivaju nacionalsocijalistima - kao da potpuno previđaju. Bilo bi nam malo koristi osvojiti mase sutra, kada

Machine Translated by Google

Nemamo potreban broj nacionalsocijalističkih stručnjaka da bi nacionalsocijalistička država funkcionirala. Trebaju nam ekonomisti, pravnici, administratori, biolozi itd., koji su ujedno i nacionalsocijalisti. Moć nikada ne smije biti sama sebi cilj. Želimo stvoriti Novi Poredak jer želimo bolji svijet, ali bolji svijet se ne može stvoriti tek tako niotkuda. Potrebno je mnogo predanih ljudi s temeljitim obrazovanjem da bi se izvršio takav zadatak: i upravo sada je važnije pridobiti određeni broj tih ljudi, nego voditi izgubljenu bitku na ulicama kako bi se impresioniralo nekoliko fanatika i gubitnika.

Nacionalsocijalistička Njemačka nam ponovno pruža vrlo poučan primjer. Jedan od razloga zašto eksperiment stvaranja nacionalsocijalističkog poretka od samog početka nije mogao biti dovršen i nova država nije mogla preživjeti pritisak vanjskog svijeta bio je taj što se Adolf Hitler morao oslanjati na veliki broj stručnjaka koji su prema nacionalsocijalizmu osjećali samo prezir. Jednostavno nije imao vremena obučiti i obrazovati dovoljno nacionalsocijalista jer se morao koncentrirati na osvajanje naroda prije nego što komunisti preuzmu vlast. Trebali bismo biti zahvalni što nemamo takve brige. Ionako nikada ne bismo mogli izvojevati revolucionarnu pobjedu u sadašnjim okolnostima, stoga se koncentrirajmo na uspostavljanje zdravih temelja za budući masovni pokret.

Međutim, budimo realni. I ovo bi mogla biti izgubljena bitka. Nemamo jamstva da ćemo ikada pobijediti. Iskreno, nemamo ništa osim vrlo nejasne nade koja podupire uvjerenje da možemo pobijediti. Međutim, sama Priroda može izbrisati čovječanstvo s površine Zemlje jer je zanemarila zakone svemira. To bi nas moglo čekati. Mi nacionalsocijalisti, međutim, odlučili smo ne prihvatiti takav razvoj događaja bez borbe - čak ni protiv svih izgleda! Ali ne želimo biti mučenici za izgubljenu stvar - a upravo to ćemo biti ako se držimo starih načina. Kao Pokret, do sada smo bili znatno neuspješni. Vrijeme je da se probudimo i prepoznamo pravi značaj naših ideja. Prvi korak je postati revolucionarni profesionalci. Moramo ostaviti iza sebe sve polovične desničarske stavove i shvatiti da smo ljevičari-

Machine Translated by Google

krila. Nadalje, trebali bismo prestati kriviti druge za svoju bijedu. U svakom pogledu smo bili svoji najgori neprijatelji i ne trebaju nam žrtveni jarci! Svaka promjena koju želimo mora započeti kao promjena u osnovnom stavu vlastitog naroda. To je težak zadatak - ali pomisao na to što će se dogoditi ako ne pobijedimo čini vrijednim pokušaja!